

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 79 / Temmuz 1988 / 3.-DM

Düşmanın "kuşat ve ez" taktiği boşa çıkarıldı CUDÎ DAĞI'NDA 35 SAAT MUHAREBE

ARGK birliği ile düşmanın binlerce saygı bula hava ve kara birlikleri arasında şimdiye kadar gerçekleşen en yaygın ve büyük çatışmada, düşman birimlerin son dönemlerin en büyük hezimeti yaşadı. 35 saat göğüs göğsüne süren muharebede düşman birlikleri, ARGK gerillaları karşısında tutunamayarak geri çekildiler.

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın Şubat-Mart 1988'de Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde, eğitim devresi öğrencilerine yönelik olarak yaptığı konuşma:

Kurallı Devrimcilik Zaferin Güvencesidir

"... Geçmişte temel gerilla taktiklerinin başına neler getirildiğini koyduk. Bu kadar kitap okuyamazsınız, halk savaşını bu kadar inceleyemeyiz. Doğru bir toparlanmayı, üslenmeyi ve yürüyüşü ne hale getirdiklerini biliyorsunuz. 'Gerilla için halk, halk için su' deyimini çok iyi biliyorsunuz. Halkla ilişkilerimiz ne hale geldiler? Devrimi birik, biriktireceğiz ve yoldaşlığın ne biçimde gelişmesi gerektiği çok okundu. Bizim birliklerimizde gerçekleştirilen tutumlar neydi? Kendini o kadar beğeniyorlar, kendilerini böyle kara taş gibi Partinin midesine oturtup öylece kalmak istiyorlar ve çıkmadı. Peki bunlar, sınıt dışı ögeler değil de nedir? Halkın savaşımı gelişirken, Partiyeye karşı böyle durulur mu, Parti içinde böyle yaşanır mı?"

YAZISI ORTA SAYFADA

Bu tedbir de tutmadı SÖMÜRGE VALİSİ 1. YILINI DOLDURDU

18 Temmuz 1987'de görevle getirilen Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu, bu görevde 1. yılını doldurdu. Kürdistan'da yoğunlaşan ulusal kurtuluş savaşının boyutlarını, sömürgeci yönetimin eski biçimde karşılayamaması nedeniyle Bölge (sömürge) Valiliğine geçiş yapılmıştı. Böylece, ulusal kurtuluş savaşımızın karşısında çöktüğü giden askeri ve siyasi yönetimler in ayakta tutmak istiyorlardı. Bölge Valiliği ile birlikte, özel kolordü, özel timler de görevlendirildi. Bütün bu uygulamalarla birlikte Kürdistan tamamen özel bir yönetim altına alındı.

Kürdistan'da uygulanan özel yönetimin 1. yılını doldurduğu günümüzde, Bölge Valiliği ve uygulamalarının sonuçlarını değerlendirmek istiyoruz.

Bölge Valiliği uygulaması Kürdistan'ın sömürge yapısının itirafı da demektir. Bu uygulamaya başlangıçta daha az sayıda il kapsama alındı, fakat sonradan illerin sayısı 11'e çıkarıldı. Savaşın en yoğun olduğu bölgeleri kapsamasına alan Bölge Valiliği uygulaması, hemen Kürdistan'ın tamamında özel yönetim uygulamalarını sürdürmektedir. Ordunya ek olarak sayısı 10 bini bulan özel kolordü ve sayıları 5 bine ulaşan özel tim, yine bir o kadar korkuzu ile savaşı yürüten özel yönetim 1. yılını büyük bir başarısızlıkla kapattı. Bir kez, özel yönetimi uygulamasına geçmeden kendisi bile başta başına bir yenilginin itirafıdır. Sömürgeci yönetim, Kürdistan'da egemen kıldığı siyasi ve askeri yapının işlevsiz kalması karşısında özel yönetim uygulamasına geçti. Bu ise, sömürgeci yönetimin başarısızlığının açık bir kanıtı olmaktadır.

1. Yılıni doldurması vesilesi ile, Hayri Kozakçıoğlu yaptığı basın toplantısında, başarılı 1 yıl grafiğini çizdi. Bu "başarısını" kanıt olarak da bazı gerilla birliklerinin imha edilmesini gösterdi. Bahar ve yaz aylarında Şemdinli'de 9, Nusaybin'de 20, Derik'te 5, Adıyaman'da 4 ARGK komutan ve savaşçıların katledilmesi düşmanın başarılı olduğu anlamına gelmez. Bütün bu çatışmalarda ve meydana gelen eylemlerde, düşmana indirilen ağır darbeler gözönüne getirildiğinde, ARGK birliklerinin başarısı çok açık bir şekilde görülmektedir.

Devamı 8. sayfada

13 Temmuz'da ARGK müfrezesinin, düşmanın operasyon koluna karşı gerçekleştirdiği pusu eylemi ile başlayan çatışmalar, Cudi Dağı'nda aralıksız 35 saat devam etmiş ve 16 Temmuz'da düşman birliklerinin geri çekilmesi ile sonuçlanmıştır. Şimdiye kadar gerçekleşen en büyük ve geniş çatışmanın ARGK birliğince kazanılması, düşman ordusundaki panik ve korkunun daha da artmasına yol açmıştır.

Son günler içerisinde, ARGK birlikleri ile düşman kuvvetleri arasında meydana gelen çatışmalarda, Türk ordusu büyük kayıplar verdi. Düşman çarpışmalarına binlerce saygı hava ve kara kuvvetleri ile katılmakta, buna rağmen ARGK gerillaları karşısında yenilgiye kendisini kurtaramamaktadır.

1988 Baharı ile birlikte sömürgeci düşman yeni bir taktik uygulayarak gerilla birliklerinin kesin imhasına yöneldi. Binlerce kişilik saydıkları kara ve hava kuvvetleriyle gerillaları kuşatmaya çalışan ve havadan-karadan roket, bomba atışları ve gaz kullanarak gerillaları imha etmek isteyen düşmanın "kuşat ve ez" taktiği de bu son muharebe ile birlikte tümden çöktü.

Özel savaş yöntemlerinin yoğun olarak geliştirildiği Kürdistan'da, düşmanın büyük birliklerle yürüttüğü "kuşat ve ez" taktiğinin de tümden boşa çıkarılması ve düşmanın kuşatmasına fırsat verilmeyen çarpışmalarda, ARGK birlikleri güçlerini daha da pekiştirerek zafer kazanıyorlar. Peşpeşe gerçekleşen bir dizi muharebede düşmanın bu taktiği boşa çıktı.

Devamı 2. sayfada

Derin Cephesinde Çalışmalar Yoğun

Biz Özgür Yaşama, Düşman ise Nihai Ölüme Doğru Hızla Yürüyor

"... Emin konuşuyor ve sağlam yürüyoruz.

Yeni ve daha güçlü eylemlerle sesimizi sizlere ulaştıracağımızı belirtir ve bir kez daha ülkemizin bu şirin ve iletmedimiz kalesinden hepimizi saygıyla ve yürekten selamlıyoruz..."

3. SAYFADA

I-KDP'nin Komposunda SABR SAKİN Yoldaşı Şehit Verdik

11. sayfada

Komutan Bedran'ın Direniş Türküsü 15. sayfada

Aşırı Uçlarda Seyreden Bazı Uygulama Sorunları Üzerine

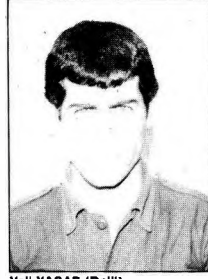
20. sayfada

İran, BM'nin Ateşkes Çağrısını Kabul Ettiğini

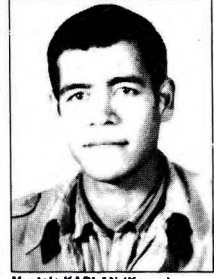
Açıkladı

18. sayfada

Görkemli Bagok Direnişinin Kahramanları, Mücadelemizin Gurur Kaynağıdır

Veil YAŞAR (Dellî)

Muhsin KAPLAN (Kazım)

1 Nisan 1988 günü faşizmin elebaşı TC'nin ordusu, özel timler ve ceterden oluşan güçleri karşı gün boyunca kahramanca savaştı ve bu savasta şehit düşen ARGK savaşçıları, gelecek özgür Kürdistan'ın yaratılmasına önemli bir imze rolünü oynayarak, tarihimize altın harflerle yazılmaya hak kazandılar. Binlerce silahlı ve en gelişmiş tekniklerle donatılmış düşman gücü-

ne, alverişsiz arazi koşullarına ve gündüz olmasına rağmen, dört bir yandan oluşturulan düşman kuşatmasını yarmayı başaran ve düşmana unutamayacağı büyük bir darbe vurarak onun tüm cebalarını boşa çıkaran ARGK birliği, büyük bir özveri ve üstün manevra kabiliyetiyle tarihimize şanlı bir direnme sayfası daha açmış oldu.

Devamı 4. sayfada

Adıyaman Direnişçileri Zafere Yürüyüşümüzde Yaşıyorlar

25 Mart 1988 tarihinde bir arkadaşıyla birlikte Çamlica köyüne giden Kenan ÖZÇAKMAK (Orhan) yoldaş, devletin köy korucularıya beraber tezgahladıkları bir komplole katledildi. (Deli) yoldaşın yaralı bir şekilde komployu altlatarak alandan uzaklaştığını biliyoruz.

26 Mart 1988 tarihinde meydana gelen olay üzerine, Çamlica köyü mevkinde özel hareket timleri ve jandarma komando birliklerinin yaptıkları ortak amano operasyonu sonucu grubun kaldığı barınak tepeye indirildi. Düşman bernağın içinde gaz bombası atarak savaşçıları dağıtmaya çalıştı ve dışarı çıkan her savaşçı hunharca katledildi.

Böylesine çabası, insanlık ve mertlikten yoksun, ırkçık, sefil ve zalimce katliedilen grup, eğitim amacıyla alanda bulunmaktaydı. Grubun başında bölge hazırlik

komitesi üyesi, ARGK'nın değerli komutanlarından Mehmet ALA-GÖZ (Hasarî) yoldaş vardı.

Mehmet yoldaş, 1970 yılında Adıyaman'ın Fexrikan (Kayaönü) köyü Kıstan mezrasında olduğu yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk öğrenimini Fexrikan'da, orta öğrenimini Pilsin (Duruşaynak) köyünde tamamladı. Ailesinin oldukça yoksul, babasının da hasta olması, O'nun öğrenimine son vermek zorunda bıraktı. Ailesinin en büyük erkek çocuğu olmasından dolayı da ailenin geleceğini kendisi üstlendi. Daha çok yaşta karşılaştığı bu gibi oddi sorunların altından başarıyla çıkmasını bilen Mehmet yoldaş, tüm köy ve çevresinde büyük bir sevgi, güven ve umut yayıyordu. Ve herkes Mehmet yoldaşın gelişti

Devamı 9. sayfada

Ulusal Kurtuluş Mücadelemize Karşı Ortaya Atılan Eskişmiş İddialar

Tarihte sürekli olarak, yeni doğan ve gelişme istidadi gösteren hareketlerin kolay kabul edilmediğini; çürüyen ve yok olmaya gidenlerin bu gelişmeyi önlemek için komplolarla basurduklarını görüyoruz. İster ilkel dinlerin o luşumunda isterse modern ideolojilerin ve toplumların oluşumunda olsun, bu sürekli böyle olmuştur. Ömrünün doldurmuş olan güç veya toplum, kendisinin yeni alacak olan yeni gelişmenin önünü tutmak ve ömrünün daha fazla uzatmak için, her türlü yöntemi kendisi için meşru ve uygulanabilir görüldüğünde de tarihini kırıltılmamış sayıları yazıyor.

Konuyla böylesi bir başlangıç yapmamızın nedenini okuyucu da anlamakta gecikmeyecektir. Kürdistan yeni bir oluşum almakla birlikte, çağda, çağda yaşar bir gelişme ulaşmanın kavgasını son yıllarda yoğunlaştırmış bir halk geçirdiği temsil ediyor. İste Kürdistan yüz yılların kölelik statüsünün parçaları ve yeni bir doğuş müjdesini veriyor. Bu geçirdiğimiz hazzemeyenler, Kürdistan'ın hep köleliğin zincirleri altında interken görmeye kendilerini alıştırmış olanlar, Kürdistan halkının başmizası ve özgürlük mücadelesini engellemek için yığın bir saldırı, komplo ve iltihama kampanyası başlattılar. Böylesi bir durumun ortaya

Devamı 19. sayfada

Bağlatı 1. sayıda

Büyük birliklerin hareketi geçirilecek kuşatma taktiğinin uygulanmak istendiği muharebeleri Bölge Valisi H. Kozakçıoğlu ile Özel Kordü Komutanı Korgeneral Hulusi Sayın yönetmekte. Düşman büyümesine üst düzey yetkilileriyle giriştiği muharebelerde kayıp alması, direkt ordu komutanlığının taktik olarak yenilmesi anlamına da gelmektedir. Kürdistan'da Türk devleti adına savaş en üst düzeyde yürütenlerin yönettiği muharebelerde düşman ordusunun ağır kayıplara uğraması, gerilla savaşına karşı düşman kurmaylığının çoktan yenildiği bir sonucu da doğurmaktadır. Böylece düşman savaşına daha başladyakın kaybetmektedir.

En son Cudi Dağı'nda 35 saat aralıksız olarak devam eden muharebenin de ortaya çıkardığı gerçek budur. Düşman pespeşe askeri yenilgiler alırken, savaş en üst düzeyde yönetmeye kalkmasına ve yine her çatışmaya en az onbin askerini sürmesine rağmen, sonuç değişmemektedir. Türk ordusu ve yeni olarak özel yönetim bünyesinde oluşturulan birlikler 1987 yazından bu yana kaybettikleri insiyatifi, son muharebe ile birlikte bir daha elde etme şanslarını da tümden yitirdiler. ARGK birlikleri düşmanla 35 saat gibi, bir gerilla birliği için çok uzun olan bir sürede, hem hava ve hem de kara birlikle-

Düşmanın "kuşat ve ez" taktiği boşa çıkarıldı CUDİ DAĞI'NDA 35 SAAT MUHAREBE

rine, helikoptere, tanka karşı kayıp vermeden ve düşmanın kendilerini kuşatmasına fırsat tanımadan muharebeye sürdürebiliyorlarsa, bu sadece önemli bir başarı olarak görülmeli, aynı zamanda halkımızın kurtuluş ordusunun düşma-

nın düzenli ordusu ile başedecek bir seviyeye doğru hızla yükselmesi olarak da görülmeli. Daha uzun süreli çatışmalar ise, düşmanın topraklarını geride sokulup atılmasını birlikte getirecektir.

Türk ordusunun 24 saatte Kib-

ris'i fethetliğinden bahsedilir ve bu bir "kahramanlık" örneği olarak görülür. Ama bir avuç gerillaya karşı, sayısı 10 binin üzerinde olan zırlı tank ve top birlikleri ile hava kuvvetleri, özel tim, milis çeşit kuşatma rağmen, düşman, kuşatmaya aldığını ilan ettiği bir dağda yüzlerce ölü ve yaralı vererek geri çekilmek, yenilgisini açtınan tıfraf etmek zorunda kaldı. İşte böylece büyük bir gelişmeyi yaratmış olan bir gerilla ordusunun güçlülüğü açık olduğu gibi, bu çatışmada zafer kazandığı da ortadadır.

ile eylemini sonuçlandırdı.

Pusu eyleminin duyulması ve alınan kayıp büyüklüğü karşısında, düşman, bölgeye Hakkari, Silopi, Cizre, Uludere ve diğer yakın illerden özel tim elemanlarını, ordu birliklerini harekete geçirdi. Yine bu çatışmada Cizre'de konumlandırılan tank birlikleri de operasyona geçirildiler. Şimdiye kadar, eylemler sonucunda bu kadar yoğun gücü harekete geçirmemiş olan sömürgeci, ilk kez bu çatışmada helikopterlerin desteğinde tank birliklerini de operasyonlara kattılar.

Sömürgeci harekati açıkta, bunun şimdiye kadar gerçekleştirilmiş olan en büyük hareket olduğunu kabul ettiler. Büyük bir güçle saldırıya geçen düşman birliği ile ARGK müfrezesi arasında meydana gelen ikinci çatışma Cevdüzü mntkasında gerçekleşti. Cudi Dağı eteklerinde başlayan bu çatışma, biraz daha yukarılara kayarken, ARGK müfrezesi mayın döşeyerek, düşmanın ilerlemesini engelledi. Dağın eteklerinde karşılıklı mevzilerde ve düşmanla yakın mesafede süren çatışma aralıksız olarak 35 saat devam etti. Çatışma süresince, düşman helikopterle ölü ve yaralıları sürekli bir biçimde taşıdı. Gerillalar kuşatmaya alamayacağı ve kayıplarının çoğaldığını gören düşman gücü, daha ağır darbe almak için geri çekilmek zorunda kaldı.

Cudi Dağı çatışmasının ARGK müfrezesinin zaferi ile sonuçlanması düşmanın büyük bir sansasyonla başlattığı operasyonun yenilgisini de açığa çıkardı. Basın organlarına "Büyük kısıkaç", "Eskiya kısıkaç", "Cudi Dağı'nda büyük

DİĞER CEPHELERDEN SAVAŞ HABERLERİ

BOTAN

Çukurca'da çatışma: 30 Haziran'da Çukurca'da meydana gelen çatışmada, düşmanın ordu birlikleri ve köy korucuları vasıtasıyla oluşturmak istediği kuşatma taktiği boşa çıkarılarak, düşmana kayıp verildi. Çıkan çatışmada sayısı az olmasına rağmen, ARGK grubu üstün bir çatışma gücü gösterdi.

Uludere'de 13 kişilik özel tim birliği esir alındı: Yöreden gelen çeşitli haberlere ve Tempo dergisinin yazdığına göre, Uludere'nin Elcan mntkasına, ARGK birliklerine pusula kurma amacı ile indirilen 13 kişilik özel tim birliği ARGK birlikleri tarafından esir alındı.

Çukurca'da bir hain cezalandırıldı: Çukurca'nın Kınık mezrasında jandarma bölük komutanlığının inşaatını yürüten ve düşmanla yoğun ilişki içinde bulunan bir muhtesib ölüme cezalandırıldı. Otomobili ile Çukurca'dan Hakkari'ye giderken cezalandırılan hain şimdiye kadar işlediği suçların cezasını çekti.

GARZAN

Kozluk'ta çatışma: Kozluk'ta Tuzlugözü bucağı yakınlarında meydana gelen çatışma 22 saat sürdü. Uzun bir süre mevzi savaş ile binlerce sayılık düşman birliğine

karşı çıkan ARGK birliği, düşmana büyük bir kayıp verdi. Düşman kayıplarını 3 korucu ve 1 asker ölü olarak açıkladı. Kayıpları açıklananan çok fazla olan düşman kuvvetlerinin, sayısı az göstererek yenilgilerini gizlemek istedikleri belirtiliyor. ARGK birliği de çatışmada sayısını henüz öğrenemediğimiz bazı savaşçıları şehit verdi. Şimdiye kadar kesin sonuçları henüz almış değildir.

BİNGÖL

Düşman birbirine girdi: İki ayrı koldan operasyon düzenleyen bir düşman birliği birbiri ile çatıştı. Gece karanlığında birbirini ayırtamayan ve karşındakileri gerilla sanan operasyon kollarının kendi aralarında çatışmada 2 özel tim elemanı öldü, birçoğu da yaralandı.

Demiryoluna sabotaj: Haydarpasa-Van demiryolu hattına Bingöl'ün Geng ilçesi yakınlarında bomba yerleştirildi. Bombanın demiryolu bekçileri tarafından görüldü ve patlamadan etkisiz hale getirilmesi, düşmanı büyük bir kayıptan kurtardı.

MARDİN

Cizre şehir merkezinde eylem: Cizre şehir merkezinde MİT ile sıkı bir işbirliği içinde çalışan 3 ajansa yönelik olarak eylem gerçekleştirildi.

riti. MİT binasına çok yakın bir mesafede cezalandırılan ajanlardan 1'i öldü, ikisi ise ağır bir şekilde yaralandı. Eylemin hemen ardından Cizre'de 9 saatlik sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Sömürgeci ordu birliklerinin yoğun ateşlerine rağmen, gerillaların izine bile rastlanılmadı.

SERHED

Bir hain güruh cezalandırıldı: Kars'ın Iğdır ilçesine bağlı Karahacılı köyü-Mexsozlu mezarında düşmanla işbirliği içinde bulunan ve çevreye fuhuşu yaymak isteyen bir ajan aile cezalandırıldı. TC ile ajanlık ilişkisi içinde bulunan ve oğlu Musa Kesip'i düşmana teslim eden Zahir Kesip ile, Türk subay ve askerleri ile her türlü ahlak dışı ilişkilere giren ve ihbarcılıkta birbiriyle yarışan Zahir Kesip'in karısı Ayşe ve kızı Gazal Kesip düzenlenen eylemle cezalandırıldılar.

Kafr köyü karakoluna baskın: Kars-Aralık ilçesine bağlı Kafr köyü karakoluna karşı 20 Haziran'da bir saldırı düzenlendi. Gerillaların açtığı ateşe ancak birkaç kurşun sıkarak cevap veren ve sonra tümden ateş gücünü kaybeden düşman gücünden 4 asker öldürülürken, birçoğu da ağır yaralandı.

Doğubeyazıt'ta düşman kendi pususuna düştü: Doğubeyazıt'ta kan dâvasından dolayı çeşitli öldürme olaylarından dolayı hüküm giymiş Eskiya Sado ile İKİ kardeşi, ARGK gerillalarına karşı savuşturmak için görevlendirildiler. Bunlara kaçma süresi verilecek cezavinden salıverildiler. Bunların görevi alında bulunan gerilla birliğimize karşı kompolar düzenlemektir.

Bu eylem grubunun kurduğu pusuya kontr-gerilla timsi düştü. Pusuda çıkan çatışma sonucu özel timin yöneticilerinden 2'si ölüyor, ayrıca yaralanırlar da var. Olayı büyük bir gizlilik altında tutan sömürgeci, halka yansımaları engellemeye çaba sarfediyorlar.

ÇATIŞMA PUSU EYLEMİYLE BAŞLADI

13 Temmuz günü sayısı 100'e yakın bir ARGK müfrezesi, düşmanın bir operasyon birliğine karşı pusula eylemini gerçekleştirdi. Sırnak'a 2 km mesafede bulunan Karmakam Çeşmesi mntkasında, operasyon birliğine karşı aksama doğru saat 17.30 sıralarında pusula kuran ARGK birliği, birlik komutası başta olmak üzere askerlerden büyük çoğunluğunu öldürdü. Diğer askerlerin de yaralandığı pusuda ARGK birliği başarılı bir operasyon

kuşatma" vb. gibi başlıklarla yansıyan düşman hareketinin sonucunda hunırları bitmesi karşısında, ne basından ne de özel yönetim yetkililerinden bir ses çıktı. Yenilgilerin üstünü örtmek için "Eskiya takibi önlemek için mayın döşüyor" gibi gerekçeler arkasına sığınarak, kaldıkları açıklamanın kendisiyle yenilginin açık tıfrafından başka bir şey değildi. Düzenli orduların karşılıklı çatışmalarında bile muharebelerin 35 saat gibi bir zaman sürmediği gözönüne getirilirse, sömürgeci ordunun yenilgiye çok açık bir şekilde görülecektir.

Dersim Cephesinde Çalışmalar Yoğun

BİZ ÖZGÜR YAŞAMA, DÜŞMAN İSE NİHAİ ÖLÜME DOĞRU HIZLA YÜRÜYÖR

Düşmanla her düzeyde çalışmalar yoğunlaştığı Dersim cephesindeki gerilla birliğimiz adına, başta Genel Sekreterimiz Abdullah ÖCALAN olmak üzere, tüm mücadele arkadaşlarımız, omuzlarında özgürlük silahları ile Kürdistan doruklarını tetheden gerilla birliklerimizi ve halkımızı yürekten selamlıyor, dayava mutlak bağlılığımızı bir kez daha ifade ederek tüm direnir şehitlerimiz saygıyla anıyor.

Partimizin III. Kongresi ardından ülke genelinde başlatılan **özgürlüğe yürüyüş hareketi** üzerinden bir yılı aşkın zaman geçti. Her yönüyle zengin bir muhtevaya sahip olan bir yıl yitirdi direnir pratiği savatımızın çehresinde ciddi, ileriye yönelik ve olumlu değişiklikler yaratmıştır. Fazla ayrıntıya girmeden ifade etmek gerekirse, her bakımdan savaşın insiyatifi ve taktik üstünlüğü bizden yana iken, düşman esas itibarıyla savunma konumunu temsil etmiştir. Ve bu olumlu durum devam etmektedir. Zaman zaman bazı kayıplar vermemiz ve lehimize olan gelişmelerin ulusal ve uluslararası kamuoyundan ısrarla gizlenilmesi cabaları bu kati gerçeği hiçbir biçimde değiştirmez. Savaş, muhatap güçlerin karşılıklı olarak birbirlerini yok etme eylemi ise, karşılıklı kayıpların savaşın tabiatında olduğunu kabul etmek ve bu gerçeği kendi payımıza sındirmek zorundayız. Ancak burada bizim açımızdan önem arzeden husus, savaş kanunlarına ters düşmekten ötürü kayıp vermemek ve mümkün olduğunca kayıpları en aza indirmektir. Hata ve yetmezliklerimizden kaynaklanan kayıplarımız olsa da yaşanan 1987 direnir yılı, bu noktada da önemli gelişmelerin sağlandığına tanıklık etmektedir. Türk burjuva basını ve uşak ağzıların her türlü çarpıtma, demagoji ve çığırta kanlığına rağmen, hemen her gün ülkenin bir köşesinde düşman birlikleri ile gerilla kuvvetlerimiz arasında cereyan eden uzun süreli çatışmalarla düşmana büyük kayıplar verdiğimiz, bunun en kesin ispatıdır.

Bugün her alanda faşist Türk egemenliğine ölmüş, dağılmış, parçalanmış dayatıyoruz ve günler, aylar ilerledikçe bu dayatmanın şiddetli artıyor. Düşman savaş stratejisi ve taktikliği, savunmasını Kürdistan'daki temel hedefi durumundan olan kendi varlığını savunma ve korumaya göre ayarlamak zorunda kalmıştır. Yarı III. Kongre sonrası temel aldığı **"düşmana alt olan her şeyi saldırı, dağıt, yok et, yerine ulusal kurtuluşu temel edeni inşa et"** biçimindeki taktik düşüne esas itibarıyla islemekte, amaçladığımız savunma adım adım ulaşmaktayız. Bugüne kadar alınan sonuçlar özgürlüğü müjdeliyor.

Dersim cephesinde yaşanan gelişmeler de bu yönlüdür.

Öncelikle sunu ifade edelim ki, Dersim'de 1986-87 dönemi içerisinde taktik hedeflere ulaşma kabiliyeti olmasa bile, gelişme dengesi sürekli ulusal kurtuluştan yana tutan bir mücadele vardır. Bu durum '87 sonlarına doğru alana yapılan III. Kongre sonrası müdahale ile çok daha pekişmiş ve her alanda savaş yeni ve ileri boyutlarda seyretmiştir. Her yönlüdeki hedefler kapsamlı ve hem de hız ve sonuç alıcı özelliği ile mücadelemiz 1987 sonbaharında düzenlenen harekate her alanda insiyatifi ele geçirmiştir. Aynı zamanda Kongre'de karar altına alınan taktik savaş düzeninin doğruluğunu ve kesin başarıya götürülen niteliğini açığa vuran bu hareket sürecinde, çok değişik düşman hedeflerine yönelinmiş ve düşman savunma pozisyonuna sokulmuştur. Başta askeri güçleri olmak üzere ulaşım, haber-

leşim daha fazla güç yığılması ve adeta pusuda bekledi. Kış mevsiminin görülmemiş şiddetine ve düşmanın tüm engelleme cabalarına rağmen, gerçekleştirilen Newroz hareketinde, esas itibarıyla hedeflenen sonuçlara ulaşılmıştır. 13 Nisan 1988 günü düşmanın kurduğu bir pusuya düşen birliğimiz 2 değerli üyesini şehit vermiştir. Bir saatli askin süre devam eden şiddetli çatışmada 4 düşman askeri de öldürülmüştür. Bu iki değerli yoldaşın şehit düşmesi mevcut durum düşmanın lehine bozmamış, tersine hem halkın ve hem de birlik üyelerinin daha da kabaran intikam duygularını harekete geçiren birliğimiz, insiyatifi ele tutmasını bilmiş ve yeni yönlemleri bunu pekiştirmiştir. Mayıs Ayı Direnir Şehitleri anısına düzenlenen intikam hareketi sürecinde eyalet çapında düşmana yürülen ölümükü darbeler ve ortaya çıkan olumlu gelişmeler, bunun pratik kanıtıdır.

leşme vd. hedeflere yönelik eylem çalışmalarımız paralel olarak gelişen yaygın ve örgütlü köy toplantıları tarzında yürütülen propaganda-ajitasyon ve örgütlenme çalışmalarını kitlelerde büyük bir coşku ve heyecan yaratırken, düşman üzerindeki etkiyi tersinden olmuştur. Bu sonuçlara girilen ilk sürecini düşman şehir merkezlerini temel alan bir savunma ile yaşamış, gerilla birliklerimiz ise, hiç boyu kilitte eğitim ve örgütlenme çalışmalarını yoğunlaştırarak devam ettirmişlerdir. Özellikle şehir merkezi ve çevresinde gerçekleşen bazı taktik eylemler, düşmandaki savunma psikolojisini derinleştirmiştir.

1988 baharında birlikte ilk altım yine bölgesel gerilla kuvvetlerimiz tarafından yapıldı. Düşman mevcut oluşumu kendi lehine bozma-

kları daha fazla güç yığılması ve adeta pusuda bekledi. Kış mevsiminin görülmemiş şiddetine ve düşmanın tüm engelleme cabalarına rağmen, gerçekleştirilen Newroz hareketinde, esas itibarıyla hedeflenen sonuçlara ulaşılmıştır. 13 Nisan 1988 günü düşmanın kurduğu bir pusuya düşen birliğimiz 2 değerli üyesini şehit vermiştir. Bir saatli askin süre devam eden şiddetli çatışmada 4 düşman askeri de öldürülmüştür. Bu iki değerli yoldaşın şehit düşmesi mevcut durum düşmanın lehine bozmamış, tersine hem halkın ve hem de birlik üyelerinin daha da kabaran intikam duygularını harekete geçiren birliğimiz, insiyatifi ele tutmasını bilmiş ve yeni yönlemleri bunu pekiştirmiştir. Mayıs Ayı Direnir Şehitleri anısına düzenlenen intikam hareketi sürecinde eyalet çapında düşmana yürülen ölümükü darbeler ve ortaya çıkan olumlu gelişmeler, bunun pratik kanıtıdır.

çok vadi düşman için ölüm kuyusu haline getirilmiştir.

Bölgenin tüm kırsalındaki ilkokullar kapatılmış ve tüm öğretmenler görevden alınmıştır. Bu açıdan TC'nin özellikle Dersim'de ısrarla uygulamadığı ve sonuç aldığı faşist-kemalist eğitim politikaları önemli oranda etkisiz kılınmıştır. Yine birçok köyde muhtarlık kurumu feshedilmiş ve bu uygulama giderek yaygınlaştırılmaktadır.

Hem coğrafik hem de tabiat özellikleriyle yerli ve yabancı turistler için önemli bir av merkez olan Dersim'de bu faaliyet tümünden durdurulmuş; bu konuda '87 sonbaharında Cephemizin bölge örgütü tarafından alınan karar ve yapılan açıklar etkisini göstermiştir.

Dersim-ovacak, Dersim-Erzincan ve Hozat-Ovacık yönlü ve bu zemin üzerindeki elektrik ve muhabere hatları gerilla birliklerimiz sürekli saldırıları ve tehdit altındadır. Bu sömürgeci güçlerin açısından ulaşım ve haberleşme güvenliği önemli oranda tehlikeye sokmakta ve bu alanda da daha ciddi sorunlarla karşı karşıya bırakmaktadır.

Düşmanın etki sahasındaki sınırlı bir kesim dışında, bölge sınırında alan-muhbir yapı tümünden etkisizleştirilmiş, düşmanın köy koruculuğu sisteminin uygulaması ise hiç tutmamıştır. Özetlemeye çalıştığımız sonuçlar şahsında, düşman otoritesinin ve etkinliğinin Dersim zemininde ne denli yprattığını, etki ve müdahale alanının ne düzeyde daraltıldığını kestirmek, sorunla yakından ilgilenen herkes açısından mümkündür. Buna karşılıklı ulusal kurtuluş güçlerinin etki ve müdahale sahası da belirginleşmiştir. Bundan sonraki savaş süreci, Kürdistan bütününde olduğu gibi, Dersim'de de bizim açımızdan bu sonuçları daha yeni, ileri ve güçlü gelişmelerle tamamlamak ve kur-tarılması alan gerçeğine ulaşmak ve düşman açısından ise, varlığını korumak ve en azından gelişmelerin bu noktadan daha ileri girmesini engellemek için yürütülecek olan şiddetli çatışmalar sahne olacaktır. Bu noktada karşılıklı olarak askeri ve politik alanlar belirlenen ve çatışan taktikğin belirlenmesi ve muhtemel gelişme yönünün tayin edilmesi önem arz ediyor.

Düşmanın özgürlük politikası ve taktikliği nedir?

TC, 1986 başlarına kadar genel olarak mücadelemize karşı izlediği tümsek yol etme politikasının beyhudeliğini ve iflas eden sonucunu geç de olsa anladı ve o sürecin itibaren daha çok özel savaş taktikğini kullanarak, savaş sınırlarında politikasını esas aldı. Mücade-

lenin gelişimini belli bir seviyede tutmak ve güneye hapsedmek biçiminde özellenilecek olan bu taktik de dayattığımız direnir gerçekliği karşısında düzme mahkum edildi. Nihayet dolaylı da olsa mücadelemizin varlığını ve kendisi açısından taşıdığı tehlike boyutunu dünya kamuoyu nezdinde ıtraf etmek durumunda kaldı. Ve hatta Kürdistan ulusal sorununu, kendisi açısından uygun olan çözümleri meşrulaştırmak için ulusal ve uluslararası tartışma platformuna soktu. Tüm bu uygulamaların sonuç vermediği ve esas sonucun mücadelemiz tarafından tayin edileceği açıktır.

Peki bugün ne yapıyor TC? Hemen belirtelim ki, düşmanın bugün mücadelemiz karşısında uzun süredir uyguladığı özel savaşın klasik taktiklerinden başka yapacağı fazla bir şey kalmamıştır. Bunun da, taktik plan ve zaman zaman gerilla kuvvetlerimizle kısmi bazı kayıplar verdirme kabiliyeti düşmene kazandıracağı hiçbir şey yoktur. Stratejik açıdan ve hem politik, hem de askeri düzeyde bunun şimdiden olduğu tartışmazı sayılabılır. Ancak, zafere sağlanması için, bu politikanın taktik planında da tümünden düzeltilmesi, bu açıdan durumun somut biçiminde değerlendirilip ciddiye alınması gerekmektedir. Düşman: ülke genelinde uyguladığı savaş sınırlarında ve yeni etki alanları oluşturmasını engellemek biçimindeki politikasını, her bölge özgünlüğü de uygulamaktadır. Dersim'de bu durum çok bariz bir biçimde görülmektedir.

Başından beri mücadelemizin yoğunlaştığı kırsal alanlar, düşman tarafından da kızı bölge olarak kabul edilmektedir. Özellikle şiddetle dayanan göç politikası ve bu amaçla çıkarılan "Orman Kanunu"na dayatarak bu alanları tamamen boşaltmak istiyor. Aslında bunu gerçekleştirmek için basurmadığı uygulama yoktur. Bu uygulamanın bazı alanlarda tuttuğunu ve birçok alanın daha çok siyasi nedenlerle ötürü kendi köyünü terk etmek zorunda kaldığını belirtmek gerekir. Zorla göç ettirmeye ya da diğer bir ifadeyle sürgün politikası özel olarak gençlik kesimi üzerinde de tatbik edilmektedir. Köyde ve şehirde durumu Halk Ordumuz saldırısına katılmaya uygun olan gençlik kesimi; baskı, işkence, tehdit vb. zor yöntemleri kullanılarak metro-pol kentlere sürgün ediliyor. Düşman bu politikasına haklılık kazandırmak için de, özellikle su propaganda yaygınlaştırmıştır. "Apopular gençleri zorla askere alıyolar, nerede olursa olsun gördükleri her genci dağıtıyorlar" vb.

Öte yandan TC, mücadelemizi kendisinin de kızı bölge olarak hedeflediği alanlara hapsedmeye ve buralarda boğmaya çalışıyor. Bu özellikle alanlar çevresinde yoğun askeri güç konumlandırarak tecrit etmek istiyor. Son olarak bölgemizde birçok noktada karakol yapma girişimleri var. Son karakol sistemi özellikle gerilla güçlerinin etki alanları içinde ya da ona yakın olan önemli askeri merkezler, yollar çevresinde oturtulmak isteniyor. Bu karakollara bölükten az olmamak kaydıyla güç konumlandırılmakta ve tahkim edilmektedir. Ayrıca daha önce mevcut olan karakollara güç konumlandırılmıştır. Örnek olması açısından belirtmek gerekirse, daha önce bir takım düşüne gücün bulunduğu Dast (Gökayık) nahiyesinde su anda iki bölük düzeyinde güç bulundurulmaktadır. Aynı şey Tasovna için de sayılabılır. Gerçekleştirilmeye çalışılan

Görkemli Bagok Direnişinin Kahramanları Mücadelemizin Gurur Kaynağıdır

Başta: 1. sayfa

Düşmana çatışmaya girilen Bagok alanına bir toplanti amacıyla gelişmiş bulunan ARGK birliklerinin varlığını haber alan sömürgeciler, bir gün boyunca alana güç takviye etmiş ve 1 Nisan sabahı da devriyeler çıkararak sözcükünü birliği imha etmeyi hedeflemişlerdir. Havadan ve karadan sürekli desteklenen düşmanın askeri gücü adeta kımı gibi alana yayılmış ve bölgesi yoğun bir ısgalle ARGK savaşçıların 3-4 koldan çembere almıştır. Bu güç yağma faaliyetini kamuoyuna, "sınırdan Apocların geçecekleri ihbarı alındı, bu nedenle sınırda önlem alıyoruz" tarzında yansıtan sömürgeciler, asıl amaçlarını gizlemek istemişlerdir. Ancak her zaman olduğu gibi bu kez de hesapları tutmamış ve üstün düşman gücüne karşı kahramanca direnen ARGK savaşçıları düşmanın istediği kursağında bırakmıştır.

Sabahın erken saatlerinde savaşçıların konaklama alanına giren düşman devriyesi gözcü ve nöbetçilerden oluşan bir grup savaşçı tarafından ilk ateşle birlikte imha edilmiş ve ilk darbeyi yiyen düşman büyük bir şaşkınlık ve panik içerisinde girmiştir. Düşmanın bu paniğinden yararlanarak hızla yer değiştiren ve korumalı bir tarzda geri çekilen ARGK birliğinin önemli bir kısmı kuşatmaya vararken, 20 kişilik bir grup da diğer yoldaşlarını koruma görevini üstlenmiştir. Delil (Velî YAŞAR) ve Kazım (Mustafa KAPLAN) yoldaşların komutasındaki bu takım, çıkarak geri çekilme taktiklerini izlemiş, ancak düşmanın yeni çemberiyle karşılaşınca, dört bir yandan ve havadan saldırıya geçen azgın faşist ordu sürüsüne karşı son mermi ve son nefeslerine kadar savaşarak kahramanca şehit düşmüşlerdir. Komutan yoldaşlar dışında diğer tüm yoldaşlar ulusal kurtuluş savaşına yeni katılan ve 45 günlük eğitim ve hazırlık çalışmasından henüz çıkmış olan yoldaşlardır. Oldukça genç ve tecrübesiz olmalarına rağmen komutanlarını sonuna kadar izleyen bu yoldaşların direnişi, düşmanın yüreğine en büyük korkuyu salan etkilerden biri olmuştur.

Gerillanın barınmaasına fazla elverişli olmayan bir arazide binlerce ordu gücüne karşı bir gün boyunca aralıksız savaşan ARGK partizanlarının karallığı, cesareti, direnci ve onurlu yaşama bağlılığı tam da böyleydi bir anda kanıtlanmış ve tarihin halkımız geçirdiği yaşam sınıvında en yüksek derecenin alınması sağlanmıştır. Adeta bir meydan muharebesine dönüşen ve çok yakın mesafede sürdürülen çatışmada özellikle de helikopterlerle havadan terama ve bombalama yöntemini uygulayarak karada uğradığı bozgunu helikopterle istemiş; fakat bu yöntemde de ağır darbe almaktan kurtulamamıştı. Elleri içinde silahları ustaca kullanan ARGK savaşçıları isabetli atışlarla helikopterleri de vurmuş ve bu düşmana ağır bir darbe olmuştur. Toplam üç helikopterin düşürüldüğü çatışmada, çok sayıda üst düzey düşman görevlil de imha edilmiştir. Özellikle de örel vurucu tim olarak bilinen düşman gücünün ön sürüldüğü bu çatışmada 220 subaylar olmak üzere toplam 280 civarında düşman gücü saldırıya başlamıştır.

Uzun süre diden bir kayıp vermeden, üstün bir moralle çatışan ARGK savaşçıları, takımın komutanları

olan Delil ve Kazım yoldaşların düşürülen bir helikopterin üzerine saldırırken şehit olmaları üzerine manevra ve komuta gücü bakımından zayıflamış ve düşmanın yoğun ateşi karşısında ancak aşkama kadar kendilerini koruyabilmişlerdir. Aşkama olması nedeniyle son bir

güne büyüyerek, bir çığ gibi düşmanın üzerine düşeceği günler uzak değildir. Her yeni gün bir yığın yeni gelişmeyi de beraberinde getirmek, yaşamaya hak kazandığını kanıtlayan halkımızın lehine yeni tarihi sayfalar açılmaktadır. İşte Bagok direnişi de böylece

lurumdadır. Maddi ve manevi desteğin yanı sıra gençliğin hızla safılarına akması ve profesyonel olarak mücadeleye katılım istekleri, halkımızın mücadeleye ve onun öncü gücüne olan sarımsız güven ve bağlılığının ürünü olmaktadır. Başka anlamda kurtuluşun ulusal ba-

manın emellerini kursağında bırakmışlardır. Ve işte bu nedenle de TC'nin çingina dönmelerini sağlamışlardır. Sömürgeci burjuva başının da açıkça itiraz ettiği gibi, bu direniş, halkımızın bağımsızlık mücadelesinde dönüştür bir noktaya ulaştığını ve zaferin yakın olduğunu kanıtlamıştır. Düşman kendi kaybını ve uğradığı hüsrani ziyelere ulusal kurtuluş savaşımız ve onun öncü gücüne büyük darbe vurduğu propagandasını yapsa da, tüm dünya bunun inandırıcılıktan yoksun olduğunu görmüştür. Bu çatışmanın hemen ardından hareket geçen ARGK birliklerinin bölgede gerçekleştirdikleri bir dizi eylemle düşmana yeni darbeler vurulması, bu bozgunu yaşayan faşist kolluk kuvvetleriyle onların uşaklığını yapan hain ceterlere göz açtırılması sürekli bir büyüme ve gelişme içinde olan mücadelemize tanıklık etmiştir.

Bagok çatışmasında verilen kayıpların yerini hızla doldurmak ve düşmanın nefes almasını müsaade etmemek için yoğun bir eylem içerisinde pespeşe geliştirilen cayber ve kitlelere yönelik faaliyetler, annin de ürün vermiş ve halkımız kazanılan zaferi daha da güçlendirmek için mücadeleye olan katkısını daha da artırmak, düşmana yaptıklarının hesabını sormaya başlamıştır. Nusbayın de hain ceterlere dölmüştür darbenin vurulması, Kızıltepe'de sömürgeci idari kurumlara karşı büyük bir saldırı eyleminin gerçekleştirilmesi ve Derik'te kolluk kuvvetlerine karşı başarılı saldırıların yapılması, düşmanı şaşkına döndüren, halkımızı da moral olarak güçlendiren eylemler olmuştur. Savaş koşullarında yaşayan ve düşen her şehide karşı bağrından onlarca sömürgeciye saldıran hain halkımız; özellikle zaferi getiren yoldaşlara her kuşale giden yoldaşlar her kuşale girmesi bilmiştir. Her köşke alındı da kendi öcünüse sahip çıkan Kürdistan halkı, çeşitli cephelerinde inamakta zorluk çektikleri ve de anlamak istemedikleri gerçekçileri

Bagok direniş kahramanları yemin töreninde...

güçle hücumu geçen sömürgeciler, bomba, roket ve diğer birçok ağır silahlarla savaşçıların bulunduğu alanı dövmeye başlamış, bu güdültil çatışma ortamında 18 yaş üstü savaşçı kahramanca direnen şehit düşmüştür.

Mücadele safına katılış süresi en fazla 2 ay olan ve 45 günlük eğitim dışında herhangi bir tecrübesiz de sahip olmayan bu genç savaşçıların gösterdikleri kahramanlık, Kürdistan halkının devaya bağlılığını ve sömürgeci faşist güçleri bu topraklardan atana kadar almalı eden bırakmayacağı ispatı olmuştur. Her yaş ve cinsten insanın elde silah düşmana karşı savaş atıldığı günümüz Kürdistan'ında savaş, etmek ve su kadar hayatı öneme sahip bir gerçeklik haline gelmiştir. Botan, Mardin, Dersim, Bingöl, Kars, Ağrı ve Kürdistan'ın dört bir yanından her gün alınan savaş haberleri, düşmanın sonunu belirleyen ve halkımızın işe yeni yaşamaya doğru nasıl büyük bir coşku ve kararlılıkla atıldığı ortaya koyan somut gerçekliğin ifadesi olmaktadır. Elbette bundan önce de Kürdistan'ın birçok alanında görkemli direnişlere tanık olundu, düşmana unutamayacağı darbeler vuruldu ve tüm dünyanın bakışları Kürdistan'a çevrildi. Açık ki, Kürdistan bağımsızlık mücadelesiyle aştan her adim sağlanan her gelişme, çok büyük zorluklar ve aktılan şehit kanları pahasına olmaktadır. Varlığı bile kabul edilemez istenmeyen bir halkın kendi de çabasıyla çağdaş halklar safına katılma mücadelesinde somut ifadesini bulan kutsal direnişme savaşımız, en rikelinden en gelişkinine kadar tüm yoll ve yöntemleri içerecek gelişme zorundaydı ve yaşanan da bu olmaktadır. Çok sancılı ve en değerli yiğit devrimcilerin şehadetleri zahnesine da gelişse, bu mücade- lenin tuttuğu doğru yolda günden

bir tarihi sayfanın açılmasıdır. Bu, gerçek savaşımızın hiçbir düşman gücü karşısında ve hiçbir teknik gücü yenilemeyeceğini somut ifadesi olan bir gerçektir. Ve savaşın sürüklenmesi, yaygınlaştırılıp geliştirilmesini ifadesidir. Düşmanın en çok bel bağladığı ve uğruna milyarlarca lira harcadığı köy koruculuğu, işbirlikçi-ihanelik kesimlerin varlığı da böylelikle iş yapamaz duruma gelmiş ve özellikle de Mardin alanında mücadelemiz açısından zaferi görünen birçok halka hızla biçim değiştirilmeyle başlamıştır. Geçmişte düşmana uşaklık taşıyan işbirlikçi-gerici çevreler bu konularından vazgeçerek gelişen mücadelemizin seyrine daha fazla ters düşmemeye çalışmış olmuştur. Bu durum aynı zamanda ulusal kurtuluş savaşımızın doğal gelişim seyridir. Mücadele yükseldiğinde her kesimden insanlar daha fazla safına çekecek veya onları 'arafaşılaştıracaktır. Düşmanın başı ve satın alma yöntemleriyle oluşturduğu köy koruculuğu sisteminin irtik işlemlerine dönme getirildiği günümüzde, Mardin alanında köylük ve halkın diğer kesimlerini kucağına mücadelemiz, tüm özel savaş yöntemlerini boş çıkaracak güce ulaşmış bulunmaktadır. Düşman tüm çabalarına rağmen, halktan yardım görmekte ve hızla siyasal etkinliğini yitirmekte. Siyasal etkinliğini yitiren düşmanın sadece askeri güçleriyle sonuç alması da mümkün olmadığından, sömürgecilerin tüm uygulamaları ve Pentagon'dan aldığı taktikler işlemez hale gelmektedir. Bagok çatışmasında ortaya çıkan önemli sonuçlardan birinin de bu olduğu açıktır. Ülkemizde varlık bulabilmeleri için hiçbir ciddi maddi temele sahip olmayan sömürgeci Türk devletinin faşist zorundan başka hiçbir silahının olmadığı ve üst kuruluna da fazla bir mesafe alamayacağı çok net ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Kürdistan'ın birçok alanında olduğu gibi Mardin alanında da halk kitlelerinin mücadeleye katılımı istediği en üst boyutlara ulaşmış

şimsızlıkla mümkün olacağına bilincine ulaşan halk kitleleri en değerli varlıklar olan çocuklarını safına katmakla tereddüt etmemektedir. Bugünümüzde bu yönlü gelişmeler günlük yoğun yaşanan olaylar haline gelmektedir. Gençliğin mücadeleye katılmaması için endişeli tüm olanakları sarf etmektedir. Bu durum karşısında eldeki tek çare olan faşist sandığı ise düşmana fazla bir şey kazandırmayacaktır.

Bagok kahramanları eğitim sırasında...

Kürdistan gençliğinin 12 Eylül'ün tüm yoldaşlarını ve özünden boşaltarak kendi gerçekliğiyle yaban- cılaşmış çabalarına karşı verdiği Bagok direnişinde çok anlamlı ve görkemli olmuştur. Bu genç savaşçıları, ailelerinin, okulun ve sıradan bir yaşamın kendilerini her gelecek oluşturmaya çalıştığı bizzat pratik yaşam içerisinde kavrayarak gelişen mücadeleye katılmaya düş-

tüm çabalarıyla ortaya sermektedir PKK'nın kudretinin nereden kaynaklandığını soranlar, işte bu gerçekliği kavrayamamışlardır. Bagok ve diğer direnişlerde bir kez daha kanıtlanan da bu olmuştur. Yani toprağa düşen her PKK şehidi yeni bir gelişmeye temel olmaktadır. Acan kanlar, dikilen çürükler ağacı sulayp daha da dal-budak salmasını sağlamaktadır.

Bagok Direnişinin Ölümsüz Komutanı Delil Yoldaş Halkımızın Yüceliklerinde Sürekli Yaşayacaktır

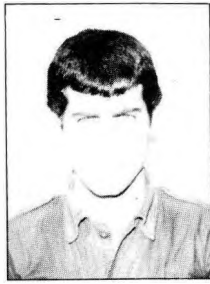
Fedakarlık, özveri ve yiğitlik hamurıyla yoğrulmuş, proleter devrimciğin seçkin örneği Veli YAŞAR yoldaş, yaşamının en canlı, en verimli yıllarını halkın kutsal başımsızlık ve özgürlük mücadelesini geliştirilip güçlendirilmesi çalışmalarına adanarak geçirmiş, bir an bile karamsarlığa düşmeden, hep en önde giderek bir PKK partizanının hangi vasıflara sahip olmasını bilmiştir. Proleter kişiliğini devrimci bilinçle donatan ve PKK'nın marksist-leninist çizgisinde kararlıca yürüyen Veli yoldaş, halkımızın yüzyıllardır çektiği acıların ve gördüğü insanlık dışı zulmün sebebini sormak ve soylu proleter kinini vahşet saçlarına yöneltilme- de örnek bir pratik sahibi olmuştur.

Mücadelemize daha ideolojik grup aşamasında katılan ve bireysel kurtuluşunu hiçbir şey ifade etmediği sonucuna vararak toplumsal kurtuluşu kendisi açısından temel hedef haline getiren Veli yoldaş, sekiz yıl gibi uzun bir dönem mücadelenin en ön saflarında başarıyla yürümüş bir kişi ve güçlü bir komutan haline gelmiştir. Kürdistan'ın birçok bölgesinde görevler üstlendi ve tüm görevlerinde en yüksek devrimci sorumluluk duygusuyla hareket ederek, kendinden kaynaklanan sorunların çıkmasına müsaade etmedi. O'nun olgun, sabırlı, fedakar ve samimi yaklaşımları bulunduğu her alanda yoldaşlarıyla yüksek bir uyum içerisinde olmasını sağladı. Yoldaşlarına ve halkına olan bağlılığı, samimiyeti ve fedakarlığına karşın düşmana oldukça büyük bir kin ve nefretle dolu olan Delil yoldaş, ikeli ve kurallı devrimci esaslarını kişiliğinde en iyi somutlaştırmayı da başarmış devrimciydi. Mücadelenin zorlukları ve acılarıyla kişiliğini döven ve çelikleştiren Delil yoldaş, elde edilen her kazanım ve ileri doğru atılan her adımı da halkımızın en kıymetli varlığı olarak değerlendiren, onları yeni gelişmelere temel teşkil etmede harç olarak kullanmasını bilmiştir. Devrimci yaşamı boyunca ne başarı sarhoşluğu kapılın ne de karamsarlığa-umutsuzluğa düşen Delil yoldaş, istikrarlı, sakin ve bilinçli bir pratik sahibi oldu.

Delil yoldaş Halife'tin Vahna köyünde yoksa bir alienin çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha sonra ileri şehire göçmeden ailesiyle birlikte O da şehir yaşamına girdi. Maddi olanaksızlıklar nedeniyle öğrenimini ilkökulla sınırlandırmak zorunda kaldı ve çakrak, demircilik vb. işlerde çalışmaya başlayarak ailesinin geçimine katkıda bulundu. Okumadığı için sömürgecilerce erkenden askere alındı. Askerden gitmeden önce alandaki Kürdistan devrimcileriyle ilişki halinde olduğundan TC'ye karşı nefret ve kinle dolu olan Delil yoldaşın 2 yıl boyunca yaptığı askerlikte hiçbir etkilenme durumu olmadı. Askerlik dönüğü bilinci daha da olgunlaştırmış ve eskiden kısmen katılgı devrimci çalışmaları daha büyük bir istek ve kararlılıkla katılmaya başladı. Bir yıl Antep şehir merkezinde çeşitli görevler üstlendi ve başarıyla yürüttü. 1980 ortalarında işini de bırakarak tümünden propaganda çalışmalarına katıldı.

1980 yılı sonunda Partinin geri çekilme taktiği gereği O da ülke dışına çıkararak hazırlik faaliyetlerine girdi. '82 sonlarına kadar kaldığı bu alanda eğitim olanaklarından en güçlü şekilde yararlandı. Kısa sürede seçkin bir militan olduğunun kanıtı ve çeşitli sorumluluklar üstlendi. Kendi eğitiminin yanı sıra yoldaşlarının askeri ve siyasi eğitimi de özverili bir biçimde katkıda bulundu.

Partimizin hazırlik çalışmalarının tamamlanarak II. Kongrede alınan yeniden ülkeye dönüş çalışmalarına da katılan ve ilk gruplarla birlikte ülkeye giren Delil yoldaş, Çukuroca, Parveri, Silî, Bittis ve Garzan mıntıkalarda çeşitli düzeylerde sorumluluklar üstlendi ve 1986 yılına kadar aralıksız bu çalışmaları yürüttü. Öncü birim faaliyetleri, silahli propaganda ve gerilla mücadelesinin geliştirilmesinde aktif olarak yer alan Delil yoldaş, 1985 Mayıs'ında şanlı Mutki direnişinin komutanlığını yaptı. Büyük gelişmelerin yaşandığı 1983-86 pratiklerinde alan ve görev ayrımı yapmaksızın verilen her görevi coşkuyla ve tüm gücünü, bilinci ve yeteneklerini Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelenin geliştirilip güçlendirilmesi için seferber eden, bir an bile karamsarlığa kapılmayıp iş-

tün bir moral gücüyle savaşan Delil yoldaş, olgun kişiliğini, mücadelesinin amansız, ama acımasız olduğu kadar onurlu gerçekliğiyle bütünleştirip geliştirerek yalnızca bir militan olduğunun kanıtıydı. Yanında şehit düşen onlarca yolda-

ve inançla gerçek bir halk öncüsü olma hak kazandı. O'nu tanıyan ve onunla silah arkadaşlığı yapmış olan herkesin örnek aldığı, sevgi ve saygı duyduğu bir komutan olarak mücadelemizdeki onurlu yerini aldı.

1986 yılını Kongreye hazırlik ve Kongre sonrası yürütülen çalışmalara aktif olarak katılarak geçiren Delil yoldaş, bu süreçte yaşanan yoğun Parti içi gelişmelerde yabancı sınıf eğitimlerinin mahkum edilmesi ve proleter devrimci kişiliğin geliştirilip güçlendirilmesi için Partinin içiçerisindeki kırıcılık yürüdü. Gereki kendisi üzerinde çeşitli yanlış anlayış ve eğilimlerin mahkum edilmesinde gerekse de yoldaşlarının bu yönlü yanlışlarını gidermede leradımızda hareket etti. Partimizin yaratmaya çalıştığı proleter devrimci militan kişiliğe ulaşmak için yoğun bir çaba sarfleyen Delil yoldaş, çizgi devrimci haline gelmek için sürekli olarak açık ve dürüst davranarak Partiyi, halka olan

rede siyasi ve askeri alanda gelişmelerinde Delil yoldaşın yaklaşımlarının ve insana verdiği değerin önemli yeri vardır.

Yemin töreni sonrasında henüz alanlara dağılımı aşan eğitim grubu ve diğer grupları gruplarının bir toplantısı öncesinde birarada bulundukları esnada düşmanın saldırısına uğramasıyla 1 Nisan günün boyunca kahramanca savaşması ve düşmana unutamayacağı bir darbenin vurulması, bu genç ve tecrübesiz savaşçılara verilen eğitimin niteliğini tartışması olarak ortaya koymaktadır. Diğer grupların kuşetmayıp yapı çıkmasını sağlayan bu ARGK birliği sahinin erken saatlerinde başlayan ve 8 saat boyunca her hangi bir kayıp vermeden sürdürülen çatışmada Delil yoldaşın komutanlığının belirleyici önemi vardır. Yanında yerli vaziyette çıkan Kazım yoldaş ko-

Bagok direnişinin kahramanı Delil yoldaş, Mahsum Korkmaz Akademisi'nde bir ders esnasında.

şının silahını ve davasını da omuzlamayı kendi üzerinde borç bilerek, her yeni atılıma coşkuyla katılan Delil yoldaş, halka duyduğu sevgi

inancını pratiğiyle gösterdi. Gerilla mücadelesinin geliştirilip yaygınlaştırılması için yürütülen faaliyetlerde ve planlamaların hazırlanmasında yine en aktif yoldaşlardan birisidir. Geçmiş mücadele pratiğinden edindiği deneyim ve tecrübelerini yeni dönem çalışma tarzıyla bütünleştirerek önemli sonuçlar çıkaran Delil yoldaş bir yitlik hazırlik çalışmalarının ardından yeniden sorumluluklar üstlenerek ülke pratiğinde katkıda bulundu.

1987 Mayıs'ında bir grup yoldaşla birlikte ülkeye dönen Delil Yoldaş, faaliyet alanı olan Garzan mntıkasına geçmeden önce bir süre Mardin bölgesinde faaliyetlere katıldı. Burada birçok eyleme ve kitle faaliyetlerine katılan Delil yoldaş grupların eğitimi, savaşçıların yetiştirilmesi gibi soyul bir görevi de üstlenerek savaşın geliştirilmesine önemli katkılarda bulundu. Şehit düştüğü alanda 30 kişilik bir savaşçı birliğini eğitimi henüz tamamlanmış olan Delil yoldaş, engin bir özveri, proleter sabırlılık ve fedakarlıkla her savaşçı adayının sorunlarıyla tek tek ilgilmiş, onların mücadeleye kazandırılması için üstün bir çaba harcamıştır. 45 günlük eğitim arından her biri kararı birer ARGK gerillası haline gelen savaşçı adaylarının böylesine kısa bir sü-

rumakla da yükümlü olan Delil yoldaş, diğer yandan düşmanın kareden ve havadan yaptığı yoğun saldırıları puskürtürken, bir yandan da yoldaşlarına verdiği komutlarla onların en usta şekilde savunmaları tarzda çalışmasını sağlayarak üstün komuta yeteneğini göstermiştir. Çatışmanın en kızgın olduğu bir anda düşürülen bir helikopterden kaçmak isteyen düşman subaylarını üzerine yansıdıkları Kazım yoldaşın birlikte saldırısına geçen Veli YAŞAR yoldaş burada vurularak şehit düştü.

Delil ve Kazım yoldaşların şehit düşmeleri üzerine grupta komuta yapıldığı meydana geldiği ARGK birliği dağıtım vaziyette akşama kadar çatışım fakat düşmanın azgıncına kareden ve havadan bomba ve roketlerle saldırıyı siddetlendirmesi sonucu savaşçılar şehit düştümler.

Evvel, fiziki yaşamının noktalanmasıyla sonuçlanan böylesi bir kahramanlık destanı yaratan Delil yoldaş, halkımızın ölümsüz bir önderi ve Partimizin değerli bir komutanı olarak tarihimizin şanlı sayfalarına adını yazdırmaya hak kazandı. O, proleterce yaşadığı ve proleteryan devrimci direniş mücadelesinde kahramanca savaşan ölümsüz bir militan olarak anılacaktır.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde Delil yoldaş Garzan bölgesi komutanı Hamit Dağtekin yoldaş ile...-Mayıs 1988

Kürdistan Halkı Militan Devrimciliğin Seçkin Örneği Kazım (Mustafa KAPLAN) Yoldaşı Saygıyla Anacaktır

Halkların kardeşliğine ve mücadelesine inanarak devrim davasına katılan ve gerçek anlamda devrimciliğin ancak Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesi safında savanmakla mümkün olabileceğine inanan Mustafa KAPLAN yoldaş, daha önce saflarında yer aldığı sosyal-göven güçlerinin bir gelecek vaatmediğini görek doğrudemirlik hareketi arayışına girmiş ve hareketimizin ideolojisiyle tanıştığında bunun gerçek devrim yolu olduğunu görek bu saflardaki yerini almıştır.

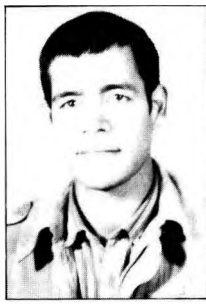
Antep'e bağlı Nizip kazasında dünyaya gelen Mustafa yoldaş, daha genç yaşlardan itibaren devrimciğe sempati duymuş ve o dönemde etkin olan bir Türk sosyal-göven hareketi içinde yer alarak aktif bir pratik sergilemiştir. Fazla bir bilince sahip olmasına, sadece genel doğrularla hareket etmesine rağmen, kurtuluşun ancak silahlı mücadele ile mümkün olacağı gerçeğini iyi kavramış ve birçoğuna tek başına gerçekleştirdiği çok sayıda eyleme katılmıştır. İhtilali ve atak kişiliği nedeniyle erkenden göze batan Mustafa yoldaş, daha ilse yıllarında iken tutuklanmış, aylarca gözaltında kalarak ağır işkencelere maruz kalmıştır.

12 Eylül cuntasının başa gelmesiyle birlikte bozguna yayılan sosyal güçlerin dağıldığı dönemde tutuklanan ve birçok eylemin sorumlusu olarak yargılanan Mustafa yoldaş,

gördüğü ağır işkencelere rağmen kararlı direnişimci bilimsir. İlk yakalanmasında hiçbir şey söylemeyen sömürgeci O'nu serbest bırakmak zorunda kalmış, ancak 1981'de bazı kişilerin çözümüyle yeniden yakalanmış ve bir süre zindanda kalmıştır. Hatay'da cezaevinde yattığı dönemde PKK'lı savaş esirleriyle tanışan Mustafa yoldaş, gerçek devrimci direnişin ne demek olduğunu da burada öğrenmiştir.

Cezaevinden çıktuktan sonra '84 Şubat'ında askere götürülen Mustafa yoldaş 4 ay askerlik yaptıktan sonra firar ederek Kürdistan'a gelmiştir. Geldiği Nizip'te bazı eski devrimci gençler çevrelerle görüşmüş, fakat bunlardan fazla bir sonuç çıkmayacağını anlayınca kendi başına Suriye'ye geçmiş ve burada PKK ile ilişkiler aramıştır. Kısa süre sonra aradığı ilişkili bulan ve PKK saflarında sömürgeciğe, emperyalizme ve faşizme karşı savaşmaya karar veren Mustafa KAPLAN yoldaş, gittiği eğitim kamplarında kendisini askeri ve siyasi alanda yetkinleştirmek kısa sürede ilke pratiğine yönelmiştir. '85 yılı sonbaharında bir grup yoldaşla birlikte ülkeye dönen ve Mardin alanlarında görev üstlenen Mustafa yoldaş, şehit düştüğü 1 Nisan '88 tarihine kadar da bu alanda kalmış ve aktif bir devrimci pratik sergilemiştir.

Midyat, Nusaybin ve diğer bir-

çok alanda getirilen geliştirilmesi ve örgütlü faaliyetlerin kitlelerin derinliklerine kök salmasını aktif bir çaba sergileyen ve bir an bile moralisizliğe, karamsarlığa düşmeyen Mustafa yoldaş örnek bir devrimci olarak sayı görür. Hiç bir görevde büyük-küçük ayrımı yapmayan, her tarafta, sempati-zan ve devrimciye en büyük alçakgönüllülikle yaklaşan ve insanların sorunlarını çözümlemeye odaklıca yoğun çaba harcayan Mustafa yoldaş, bir millattan olması gereken özellikleri şahsında somutlaştırmayı da başarmıştı. O'nun bulunduğu birlikte ilke kurdumadığı ve yardımcı olmadığı tek bir kişi bile yoktur. Gittiği köylerde, allelerde,

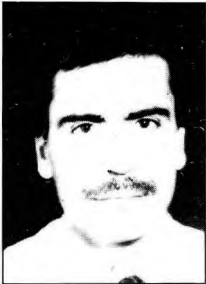
Partinin kitle politikasını başarıyla temsil etmiş, canlı, atak, coşkulu ve yutmak karakteriyle sempati merkezi olmuştur.

Parti saflarına katılırken verdiği sözlü asla unutmayan ve sözünün eri olmak için yoğun bir çaba harcayan Mustafa yoldaş, kendisini salt bir alanda sınırlandırmayıp, askeri, siyasi propaganda ve daha birçok alanda geliştirip yetkinleştirmiş ve komple devrimciğe ulaşmak için tüm gücünü, yeteneklerini konuşturmuştur. Atak ve cesur bir yapıda olan Mustafa yoldaşın arkadaşlarına karşı beslediği sevgi ve saygılı tutumu O'nu yüceltmiştir. 3 yıl boyunca bu alanda yürütülen devrimci faaliyetlere aktif olarak katılan Mustafa yoldaş, komutanlığı olduğu gerilla biriminin geliştirilmesi, yetkinleştirilmesi için hiçbir çabasını esirgememiştir. Militanlik ölçülerini kendi yapısında ve pratiğinde titizlikle uygulamış ve bu yönü de örnek olmuştur.

Bagok'da düşmanın kuşatmasıyla karşı karşıya kalan ARGK savaşçıları, Kazım ve Delli yoldaşların komutanlığına kahramanca bir direniş sergilemişlerdir. Bu çatışmanın daha başlangıcından itibaren yeralan Mustafa yoldaş, diğer arkadaşlarını tüm uyarılarına rağmen gürün terküp geri çekilmemiş ve nefesinin son zoresine ve son kurşununa kadar çatışmıştır. Delli yoldaş da yardım eden ve düşmanın çember daraltmasını engelleyerek

9 saat boyunca düşmana ağır kayıplar verdirmiş ve ölümlü hiçe sayan onurlu bir tutumda da sahibi olmuştur. Hızla kan kaybetmesine ve gücün düşmesine aldırış etmeyen ve aralıksız silahlı çatışmalar üstün savası gücünü en güçlü tarzda burada kanıtlayan Mustafa yoldaş, düşen bir helikopterden kaçmak isteyen düşman subayları üzerine saldırıya geçmiş ve yaralarının ciddiyetine rağmen soylu kınıni son bir kez daha düşmanakusmaktan geri durmamıştır. Kendisini koruyan Delli yoldaşın da eşlik etmesi üzerine düşmanın üzerine saldıran Mustafa ve Delli yoldaşlar burada kahramanca şehit dönmüşlerdir. Her iki değerli komutanın gün boyunca idare ettikleri ve ciddi bir kayıp vermeden korudukları ARGK birimi, bu yoldaşların şehit düşmeleri ardından darbe vermeye başlamıştır.

Kazım yoldaş, inançlı ve kararlı devrimciliğin somut örneği olarak yaşamış ve son nefesine kadar da bu özelliğini koruyarak halkımızın şanlı tarihinde hakettiği yer almıştır. Onun ihtilali millitan yayılması PKK'nın dirençli ideolojisi ve pratiğiyle güçlendirip, pakleştirilerek, altıldığı bağımsızlık mücadelesinden güne gelip bu verecek ve Mustafa yoldaş ile O'nun bir bu uğrunda kanıktan aniten ve canını feda eden sayısız kahramanın abidesi olduğu dev yapısı olarak yücelecektir.

Yasar TALAY (Hamit)
Doğum yeri ve yılı: Antioprak köyü-
Van, 16.7.1983
16.2.1988'de ARGK saflarına katıldı.

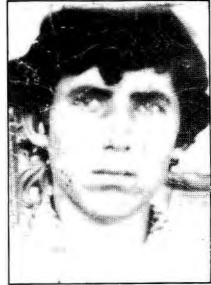
Hamit yoldaş, ilkökulu bitirdikten sonra, çeşitli sorunlar nedeniyle öğrenimi sürdürmemiş. İş hayatına başlayarak, belirli sürelerle kahvelerde ve lokantalarda çalışmıştır. Metropolde çalıştığı dönemlerde, işçilere bilinc verildiği, onları greve götürdüğü gerekçeyle patronlar tarafından birçok defa istenir. Daha küçük yaşlardayken yurtsöver özellikler edinilen Hamit yoldaş, içkiyi yaptığı sürelerde sınıf bilincine de ulaşmıştır.

Yasar yoldaş metropoldeyken kısa bir süre sosyal-göven bir örgüt ile ilişkisini sürdürmüştür. Ancak onun Kürdistan'a bakiş açmasını öğrenince ilişkisini keser.

İstanbul'da çalıştığı sıralarda Partiyi tanışan Yasar yoldaş, bir ara üzerindekil Parti yayınlarıyla yakalanır. 3 ay boyunca tutuklu kalır. Bu sürede çok çeşitli sorgulama ve işkence yöntemleri üzerinde uygulanır. Düşmana herhangi bir bilgi vermemen Yasar yoldaş, serbest bırakılır. Serbest bırakıldıktan sonra kararını verir: Çeşitli işlerde çalış-

makla kurtuluşun mümkün olamayacağını düşünen Kürdistan'a dönerek ARGK'ye katılmak ister. Gerekli ilişkili kurarak iletişimi alır. Kısa bir süre sonra Mardin'e gider ve orada mücadele saflarına katılır.

Yasar yoldaş, yoldaşlarına uyma sağlamada zorluk çekmeyen, halkına karşı sevgi ve saygı dolu olan bir yoldaştır. 1 Nisan 1988 tarihinde Nusaybin-Bagok direnişinde şehit düştü.

Faysal ÇATIKKAŞ (İsa)
Doğum yeri ve yılı: Xendek köyü-
İdli, 1988
28 Şubat 1988'de ARGK saflarına katıldı.

İsa yoldaş, kendi köyünde ilkökulu bitirdikten sonra aile işlerinde yardımcı olur; çobanlık ve tarımla uğraşır. İsa yoldaş, evli ve bir kız çocuğu babasıydı.

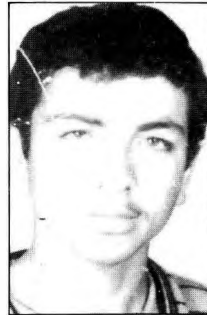
Kürdistan'da PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenen ve meraklı yoldaşlar olur. Sahip olduğu yurtsöverlik özellikleri daha da gelişir. Daha küçük yaşlardayken düşmana karşı kin duyuyordu. 1988'de Partiyi tanışma istemi doğur-

ve arayış içine girer. Sonunda ahlada faaliyet sürdüren arkadaşlarıyla ilişkili kurarak mücadeleye katılır.

İsa yoldaşın dokuz amca oğlu ve bir abisi çete (köy korucusu) olmasına rağmen, O kurtuluşun gerçek ve onurlu yolunu seçti. Kendi köyünde ailesi alanların mücadelemize karşı bir niyetlerinin olmadığını ve düşmanın ağır dayatmaları sonucu silahların alındığını söyledi.

Dörtü bir kişiliği sahip olan İsa yoldaş gelişmek için arkadaşlarından yardım ister ve gelişmek için çaba sarfediyordu.

İsa yoldaşın ARGK saflarında kısa bir geçmişi olmasına rağmen dördüldüğü, fedakarlığı örnek alınacak özelliklerdi. İsa yoldaş 1 Nisan 1988 günü Bagok direnişinde şehit düştü.

Mehmet Musbah YAVUZ (Deli)
Doğum yeri ve yılı: Cizre, 1.4.1988
1.3.88'de ARGK saflarına katıldı.

Mehmet yoldaş, Cizre'de ilkökulu bitirdikten sonra ortaokula devam eder. Ancak çeşitli sorun-

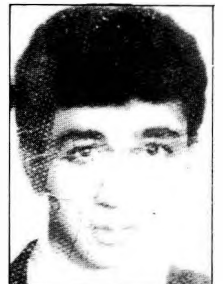
'lardan dolayı ortaokulu bitirmeden bırakır. Ardından iş hayatına başlar. Çeşitli işlerde çalışır. Yaptığı işlerin kendisinin gerçek kurtuluşunu sağlayamayacağını kısa sürede fark eder. Ortada bir çarpıklık olduğunu ve ne kadar çalışırsa düğmünü değiştiremeyeceğini anlar. Buna bir de çalıştığı işlerde gördüğü baskı ve haksızlıklar eklenince, kurtuluşu için başka arayışlara yönelir. Bu durumda çevresine daha yakından ilgilenmeye başlar.

Mehmet yoldaş daha küçük yaşlardan beri düşmana kin vardı. 12 Eylül'den sonra yoğunlaşan düşman baskıları, tutuklamalar, varılan idam cezaları onun kınıni daha da bildirdi. Partimiz önderliğinde gelişen Kürdistan bağımsızlık mücadelesine sempati duyar. 1986'da bu sempatiyi daha da gelişerek saflarda yer almak için ilgililer arar. Uzun bir süre sonra şehirden bir arkadaşla vassatıyla aradığı, hayal ettiği Partisine katılır. TC askerliğine gitme kararı yaklaştırmış, ama düşmana bilerek hizmet etmek istemiyordu. "Arkadaşları görmeyip TC askerliğine gitmek benim için en zor şey, hatta ölümdü" diyor. Umut ettiğini bulunca çok sevinmiştir.

Mehmet yoldaş askeri-siyasi alanda gelişmek için sürekli zamanını iyi değerlendiriyordu. Arkadaşlarından çeşitli konularda yardım istiyor, diğer anlarda kitapları okuyarak gelişimine önem veriyordu. Partiden bir isteği de Partinin eğitim okuluna alınmasıydı. "Yarın önemli görevlerin üstlenmek, başarmak için istiyorum" diyor.

Mehmet Musbah yoldaş, Parti saflarında çok kısa bir geçmişi olmasına rağmen olgun, fedakar, zekilikleriyle uyumlu, sevgi, saygı doluydu. Birçok özelliğiyle yoldaşlarının sevgi-saygısını kazanmıştı, Mehmet yoldaş.

1 Nisan 1988'de düşmanın azamı bir güç dengesiyle düşman gün boyunca süren çatışmada şehit düştü.

Cevat YAVUZ (Şiyar)
Doğum yeri ve yılı: Derikhan (Nurlu) köyü-Gercüş, 1973
Mart 1988'de ARGK saflarına katıldı.

Cevat yoldaş, Derikhan köyünde yoksul ve yurtsöver bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Maddi zorluklar nedeniyle öğrenimini bitirdikten sonra bırakarak aile bütçesine katkıda bulunmak için çeşitli iş dallarında çalıştı. 1982 yılına kadar çalışarak yıllarını geçirdi.

1982 yılında Partimize sempati duyar. Bunda, Partimiz saflarında yer alan amcası oğlunun etkisi de rol oynar; onun vassatıyla ulusal bilince kavuşur. Cevat yoldaş, bölgeğinde yaşanan yoğun eylemlilik ve kitle çalışmalarından yakından etkilenir. Bu gelişmeler O'nu mücadeleye daha da yaklaştırır. Bu etkilenmenin sonucu olarak, çok arkadaşıyla birlikte, özellikle ilişkili arkadaşları ARGK saflarına katılır.

Çileli bir geçmiş yaşamadan gelen Cevat yoldaş, ARGK saflarında çok mutlu, düşmana karşı kin besler. Atık ve cürudan. Yoldaşlarına karşı bağışlıdır. Onun istemi, bahar atılımında ana birliklerde yer almaktır.

Cevat YAVUZ yoldaş, 1 Nisan 1988'de Bagok direnişinde şehit düştü.

Veli KUMAK (Şoreş)

Doğum yeri ve yılı: Cizre, 1972
Marl 1988'de ARGK saflarına katıldı.

Veli yoldaş, ilkokulu bitirdikten sonra öğrenimini sürdürmez. Ve daha çok genç yaşlardayken iş hayatına başlayarak kahvelerde içli olarak çalışır.

Yurtsever bir ailenin mensubu olan Veli yoldaş, küçük yaşlardan beri yurtseverlik özellikleri taşıyor. Kaybettığı babası sağken, ailesinden hep ulusal konular hakkında konuşur ve onun bu derin yurtseverliği Veli yoldaş da etkileniyordu. O'nun bu yurtsever özelliklere sahip olması, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duymaya yol açar. Veli yoldaşın yurtseverliğinin köklesmesiyle birlikte, düşmana karşı kinle de artar. Özellikle şehit merkezinde, serbestçe faaliyet yürüten yerli hainleri gördükçe, mücadele saflarına tıllı olarak katılmak için sabırsızlanır. En nihayet, iliki kurma sanemini yakalayarak, mücadeleye katılma istemini belirtir. Bu istefli kabul edilerek, mücadele saflarına alınır.

Siyasi yaşamına Partimize katılarak başlayan Veli yoldaş, kısa sürede yoldaşlarına uyum sağladı. Dürüst özellikleriyle yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazandı. 1 Nisan 1988 günü Bagok direnişinde şehit düştü.

Mehmet Vahaç DOĞAN (Dellil)
Doğum yeri ve yılı: Gundük Aillys-Midyat, 1988
23 Şubat 1988'de ARGK saflarına katıldı.

Dellil yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Maddi zorluklar nedeniyle ilkokul ikinci sınıfa kadar okuyabildi. Öğrenimini bırakta bulunmak için, çobanlık ve karasabanla çift sürme işlerinde çalıştı. Bir süre bu işlerde çalışırken ve büyüdükten sonra kaçakçılık işine başlar. Devrimci mücadeleye hıllı katıldığı döneme kadar bu işle çalışır.

Dellil yoldaşın Partimize sempatisi 1980 öncesinden başladı. Bu dönemde, Partiyeye iliskide olduğu gerekçesiyle tutuklandı. 2 say kadar bir süre tutuklu kaldıktan sonra, dellil yetersizliğinden beraat etti. 1983

ylında, yine aynı şüphe üzerine tutuklanarak ajantik teklif edildi. Ama Dellil yoldaş, her tutuklandığında direnir hiçbir taviz vermemek düşmanın çirkin emellerine alet olmadı; ona büyük kin besledi.

Düşmanın birçok baskı uygulamasına maruz kalan Dellil yoldaş, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinden her gün biraz daha etkilenerek sempatisi artar. Bizzat mücadele saflarında yer almak için arayış içerisine girer. Sonunda şehit Battal ve Kazım yoldaşlarla tanışır ve bu yönü istediğini açıklar. Kısa bir süre sonra ARGK saflarında yerini alır.

Dellil yoldaşın atık ve girişken bir yapısı vardı. Olumlu özellikleriyle yoldaşlarının sevgisini kazanmıştı. Askeri konularda deneyimli olan Dellil yoldaş, 1 Nisan 1988 günü Bagok direnişinde kahramanca savaşarak şehit düştü.

Koçero GÜLMİZ (Dişar)

Doğum yeri ve yılı: Deriklan (Kumdere) köyü-Gercüş, 1971
Marl 1988'de ARGK saflarına katıldı ve Bagok direnişinde şehit düştü.

Xebat
Doğum yeri: Güney-Kürdistan

Nefat YILDIRIM (Celal)
Doğum yeri ve yılı: Serêkaniye köyü-Muayyın, 1974
7.2.1988'de ARGK saflarına katıldı.

Celal yoldaş, yoksul-yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğdu. İlkokulu kendi köyünde okudu. Daha çok genç yaşında olmasına rağmen, zeki oluşu, akraba ve çevresinin yurtsever oluşu Celal yoldaşda yurtseverlik duygularını geliştirdi. Düşmana karşı yoğun bir kinle doluydu. Bir amcası PKK'ye yardım ettiği gerekçesiyle tutuklandı. Ağır işkencelere maruz bırakılır ve kendisine ajantik teklif edilir. Amcası direnir düşmana hiçbir taviz vermemeye ikenceyle katledilir. Bunun üzerine Celal yoldaş, düşmana daha da kinlenir. Partimiz saflarında bulunan bir başka amcasından da etkilenerek Partiyeye sempati duyar ve saflarda yer almak ister.

Arkadaşlar köylerine gittiğinde onları yalnız bırakmayan, görev isteyen Celal yoldaş mücadeleye filen katılır. Köylerinde ulusal kurtuluş sorunları yoğunca tartışıldığı için belli oranda bir bilince sahip ti.

Nefat yoldaş duyarlı, ihtilalci, sorunların çözümü için görüş sunan, yoldaşlarına bağlı ve sevgi dolu bir yoldaş. 1 Nisan 1988 Nusaybin-Bagok direnişinde şehit düştü.

Cuma ...
Doğum yeri: Bismil
Eylül 1988'de ARGK saflarına katıldı.

Murat ... (Cemal)
Doğum yeri ve yılı: Cinibir köyü-Cizre
Marl 1988'de ARGK saflarına katıldı.

Cemal yoldaş yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Yaşamı her yoksul Kürdistanlı gibi zorluklarla geçmişti. Dürüstlüğüyle tanınan Cemal yoldaşda da Partimiz önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine sempati doğur ve gelişir. Parti saflarında mücadelede şehit düşen yeğeni Cemal MAT'ın (Yasin) yerini almak için kendisi ile bir hesaplaşmayı yapar. Evli ve birkaç çocuk babası olan Cemal yoldaş, ailesi bir an düşündümler, ancak kısa süre sonra ailelerinin de kurtuluşunun ulusal kurtuluş mücadelesine bağlı olduğunu kavrar ve tereddütsüz olarak ARGK saflarında yerini alır. Parti saflarında kısa bir geçmişi vardı.

Murat yoldaş, daha önce düşmanın yatmaylanı sonucuna silah olarak bir süre köy korucusu olmuştu. Ancak kısa sürede düşmanın bir insani oyununu anlayarak "Kürdü Kürde kıldırma" politikasını boşa çıkarmak bu görevi son vermişti.

Olgun, Cesur, yoldaşlarına bağlı ve kitlelere büyük bir sevgi, saygısı olan Celal yoldaş, birçok olum-

lu özellikleriyle unutulmayacak. Cemal yoldaş 1 Nisan 1988 günü Bagok direnişinde şehit düştü.

Bagok direniş kahramanları, şehitler için saygı duruşunda...

ALİŞACAGIZ ÖZGÜRLÜĞÜN BEDELİNE

EKİLDİ DİRENİŞİN 20 TOHUMU

*Sevgili bilir mısın sen
Harap bir ülkeyi sevdim mi hiç
Ülkem benim
Kan, benim kanım*

*Her biri bir umut dünyası
Her biri bir direniş tarihi
Baharın bir cema vaktinde
Ekildi direnişin 20 tohumu
Boyandı toprağın rengi*

*Sen de seversin biliyorum
Ama bir başka severim ben
Nasıl bir başka sevmem
Nasıl yamen ürpertmez içimi
Baharda hancırlendim ben
Baharda filizlendim*

*Şateğin kızılına
Dizildiler bir haleyta
Haykırdılar en soylu türkülerini
Yürüdüler adım adım
Karanlıktan aydınlığa
Aydın bir gökyüzüne doğru
İnce sısakacak bedenlerin üstünde
Ve kocaman gözleriyle
Koca dağları*

Ve DİRİLİYORUM

Yine her baharda

*Ve alışacağım
Özgürlüğe karşı
Kölece yaşama mahkum olmuş
Yaşamımızı bedel olarak vermeyi
Gömmüydük içlerine
Ve alışacağız
Ölüme, mahkumiyete, sürgüne
Kölece yaşamın
temellerine vura vura*

*sığdırmışlar yüreklerine
Sevdaya tutuşmuşlardı
bir şafak vaktinde
Sevde ışıkmıştı yüreklerine
Son kez kaldırıyorlardı başlarını
Gümüşyorlardı içlerine
güneşin rengini
En soylu bedenlerinde
İhanetin, puşluğun,
satılmışlığın tarihinde*

*İşyan et
Emellisin tüm hincinle
Diplerinde isen tarihinin
Çatlat toprak ananın sinesini
Kayaları devirerek
Kendine hayat bulan
Çimenler mısali*

*Cesaretin en görkemisinde
Zaferi umut ettiler
Düğerken dirdiler birer birer
filizlenen kurtuluşun toprağına
Demiri örttiler inançlarıyla
Bir özgürlük savaşında
Kahramanca düşerek
gömdüler kalplerle*

10. YIL AFİŞ YARIŞMASI

PKK'nin 10. yılını doldurması vesilesiyle, bütün okuyucularımızın katılabileceği bir afiş yarışması açmış bulunuyoruz. Çizilecek afişler, PKK'nin 10 yıllık mücadelesini dile getiren nitelikte olmalıdır. Kurşun kalem, suya boya ve yağlı boya çalışması olabilir. Her yaşta ve meslektan okuyucularımız bu yarışmaya katılabilirler.

Yarışmada derece alan afişleri çizen okuyucularımız, gazetemizce mükafatlandırılacaktır. Ayrıca, gönderdikleri resimler afiş haline getirilecektir. Bütün okuyucularımızın gönderdiği resimleri gazetemizde ve diğer yayınlarımızda kullanacağımızı belirtiriz.

Yarışmaya katılan okuyucularımızın çizdikleri afişleri (resimleri) en geç 30 Eylül 1988'de elimizde olacak şekilde postaya vermeleri gerekiyor. Okuyucularımız, birkaç resimle de yarışmaya katılabilirler.

Resimler (afişler): **Serkebün, Postfach 10 18 83, 5000 Köln 1/BRD** adresine gönderilmelidir.

Not: Yarışmaya katılan okuyucularımız açık ad ve adreslerinin yanısıra bir rumuz da göndermeler. İsim ve adresler bizde saklı kalacaktır. Afişler (resimler) rumuzla yayınlanacaktır.

Adıyaman Direnişçileri Zafere Yürüyüşümüzde Yaşıyorlar

mine dikkat ve merakla bakıyordu. "Bu, şimdiki küçük yaşta böyleyse ya da bir de büyürse" sözü çevresinin Mehmet yoldaşın hakkında belirlendiği bir ifadedir.

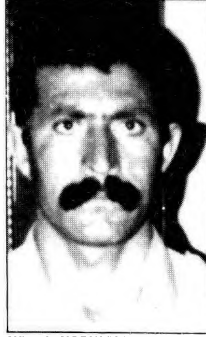
Oldukça içine kapalı bir yaşam sürdüren Kistanlılar, Partimizin '80 öncesi alanında sürdürdüğü çalışmalarla, içinde bulunduğu durumdan sıyrılmaya, ülke ve halk gerçekliğini daha iyi kavramaya, dünyayı daha doğru öğrenmeye başladılar. Bu süreçte Mehmet yoldaş da köye uğrayan hemen her devrimcinin dikkatini; uslu, ağırbaşlı, zeki davranışları ve çalışkanlığıyla üzerinde topladı. Bu andan itibaren devrimcilerle Mehmet yoldaş arasında sıcak ve içten bir sevgi ve saygı gelişti. Öyle ki Mehmet yoldaş, köye gelen her grubu mutlaka görür ve onları dikkatle dinler, acil bir işleri yoksa onlar da mutlaka kendisini görmekten köyden ayrılmazdılar.

12 Eylül faşist cuntasının başa gelmesiyle birçok Parti militanı Partinin geri çekilme taktiklerine uyarak bölgeden ayrıldılar, belki de buna en çok üzülüp ağlayan Mehmet yoldaş olmuştur. O'nun bu du-

olarak yerinde çalışması için taleimat verir.

Mehmet yoldaş, yürüttüğü çalışmalar sonucu açığa çıkınca 1986 Nisanında illegal mücadeleye alınır. Mehmet yoldaş safılarına hiçbir zaman yabancılık çekmez ve zorluklardan hiçbir zaman şikayeti olmaz. Ortaça çıkan ihanetler, peşpeşe süren operasyonlar, halkta mevcut olan bilsizlik, örgütsüzlük ve ırkçılık asla O'nun azmini sarsmaz. Tam tersine O'nun kin ve düşmanlığı artırır, daha çok kendisini mücadeleye vermesine yol açar.

Yaşının küçük olmasından dolayı gittiğimiz her yerde ilk başta kendisine çocuk gözüyle bakan Mehmet yoldaş, konuşmaya başladığında ise derin bilgisi, doğru slubu, hareket ve tavırlarıyla karışındakini hayretlere düşürüp, onlara, Partiyi sevgi, sevgi ve bağlılığı aşılar. Ayrılma saati geldiğinde ise, gittiğimiz ailenin birçok ferdi birde Mehmet yoldaşın boyuna sarılır, "Yine gelin, bekliyoruz" şeklinde bağışlıklarını belirtirler. Bazen onsuz gittiğimizde, "O'nu çok özledik" diye aile fertleri bize O'nu sorarlardı. Halkın ara-

Hüseyin YORULMAZ

Evlili ve 3 çocuk babasıdır.

1980 öncesi dönemde Adıyaman şehir merkezinde Parti hareketimizin mücadelesi gelişip güçlenmekteydi. Bu dönemde, köydeki arazi anlaşmazlıkların ötürü Hüseyin yoldaş şehre ilki duyarak

maların bir ürünü olarak Partiyi birçok kadro ve imkan sağlar. S. Arabistan'ın gerici yasalarından ötürü, bu alana, Parti gücüne bürünmüdü. Bu nedenle, ulusal kurtuluş faaliyetlerinin sorunları, alanda var olan gülerle çözümlenmesi gerekirdi. Bu durumda Hüseyin yoldaşın faaliyetlerdeki görevi kapsamlaşarak açığa çıkar. Ulusal kurtuluş mücadelesinin çıkarlarını ön plana alan Hüseyin yoldaş, ailesi ile ekonomik bağını da keşerek, yüksek bir sorumlulukla görevlere sahip çıkar.

1987'nin baharında Hüseyin yoldaş, Parti tarafından, Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne alınır. Bursa siyasi ve askeri eğitimini başlatmaya geçtikten mezunluğu diploması alır. Daha sonra, bir grup yoldaşıyla birlikte Adıyaman bölgesine gönderilir.

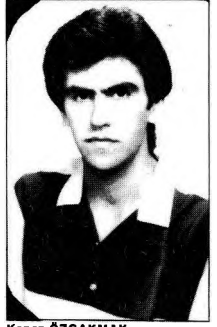
Hüseyin yoldaşın da içinde bulunduğu grup uzun ve çetin bir yolculuk sonrasında, daha önce den bölgede faaliyet yürüten gruplarına 27 Kasım 1987 günü ulaşır. Gruptaki ilkin Mehmet ALAĞÖZ yoldaş kaptırlar. Bu karşılaşmada, hem bölgedeki halk ve yeni gelenler için yaşam adeta yeniden başlar. Her bir yoldaşta, bölgede daha güçlü mücadele geliştirme azmi ve inancı daha bir artar. Onlar için bu buluşma günü, yoğun sevinçin, mutluluğun ve kardeşliğin yaşandığı bir gün olur. Neden olmasın ki... Yıllarca taşınan özlemin gerçekleşmesi, eski tanıdıkların bir arada olması ve en önemlisi de, "Bir parça özür vatan toprağı için" dağların doruklarında omuz omuza sarmaya and içmiş yoldaşların birleşmesi...

Birleşme noktasında yapılan ortak toplantıdan sonra Sabri Hasarı, Orhan vd. yoldaşlarla birlikte hemen çalışma programlarını başlatırlar. Acil ve temel görevleri, grubun güvenliğini için uygun ağık ve barınak yapmak, siyasi eğitimlerini gerçekleştirmek ve alandaki devrim mücadelesi sorunlarını çözmek olur. Bölge birimine aktarılan bu taktik gücü birlikte alandaki çalışmalarda büyük bir canlanma görülür. Hüseyin yoldaşın bu gelişmedeki rolü büyük olur. Bu dönemde ilşkilerin gelişip yaygınlaşması, örgütlenmenin güçlenmesi, propagandanın niteliklenmesi bu canlanmanın ürünü olarak gündeme gelirler. Hele bir de baharı birlikte yaşasaydık...

Hüseyin yoldaş, kod isim olarak Partimizin önder militanı ve HRK'nin değerli komutanlarından Sabri GÖZBÜYÜK yoldaşın ismini kullanıyordu. Bu iki şehidi saygıyla anıldığını, ne kadar şansız olduğumuzu anlıyoruz. Sabri GÖZBÜYÜK yoldaş, büyük bir azim ve kararlılıkla Adıyaman bölgesine yönelmişti. Fakat alana ulaşmadan şehadele uğradı. Aynı ruha alana gelen Hüseyin yoldaş da 4 ay gibi kısa bir süre sonra şehadele uğradı. Yoldaşların ve Adıyaman halkının kendilerinin çok şey beklediği bir yoldaş yitirmesi, bizlere büyük bir acı verdi. Çünkü, bölgenin kendisine büyük bir ihtiyaç duyduğu ve kendisi de canla başla uğraştığı bir dönemde, fiziki olarak aramızdan ayrılarak bizi düşmüştü.

Hüseyin yoldaş büyük bir önder, eğitmen, güçlü propagandacı ve ajitatördür. O, gerek bir proletarın PKK ideolojisini bilince çıkarmakla nasıl güçlü militan olabileceğine inancını en çarpıcı örneğiyle...

Şehit grubun içinde bulunan diğer yoldaşımız da **Kenan ÖZÇAKMAK (Orhan)** yoldaştır. Kenan yoldaş, yoksul bir ailenin

Kenan ÖZÇAKMAK

çocuğu olarak Adıyaman'ın Harsanık (Yassıkaya) köyünde doğdu. İlkokula kendi köyü olan Harsanık'ta başlayarak ilk öğrenimini tamamladı. Orta öğrenimini ise, imtilahla kazandığı Mardin İlisini yatılı bölümünde sürdürdü.

Kenan yoldaş, öğrenimine devam ettiği bir dönemde, gerek okulda ve gerekse çevre alanlarında Partimizin geliştirdiği mücadeleyle tanıştı. Kısa bir sürede ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilendi. Okuduğu okul, PKK'nın mücadelesiyle gücündüğü bir dönemde onun egemenliğine girmişti. Bu durumu gören sömürgeciler çareyi okulu kapatmakta buldular. Bu durumu gören sömürgeciler çareyi okulu kapatmakta buldular. Bu durumu gören sömürgeciler çareyi okulu kapatmakta buldular.

Kenan yoldaş, 1986 yılında okuduğu okulun son sınıfına devam ederken, Adıyaman'da devrimci eylemlerin patlak verdiğini duyarak ve bunun üzerine okulu bırakarak memleketi olan Adıyaman'a dönmek istedi. Döner dönmöz bölgede faaliyet yürüten grubu aramaya koyulur. Kısa bir süre sonra grubu bulur. Gruba hemen faaliyetlere katılma istemini açıklar. Grup belki bir süre, bölgede legal olarak faaliyet yürütmesini söyler. Kenan yoldaş, aldığı talimat doğrultusunda kente ve kırsal yarıya bir çalışma yürüterek kısa sürede bir çevre oluşturmayı başlar.

Kenan yoldaş bir dönemde, '87 Nisanında düşmanın iletile teslim olan bazı unsurları ittifakları sonucu tutuklanır. Fakat, sayısı 30 kadar olan bir özel hareket timini oyuna getirecek kaçıp kurtulmayı başarır. Bu arada gruba bir tür iliski kurma imkanı bulamayan Kenan yoldaş, bu kez de ailesi tarafından yakalanıp devlete teslim edilir. Çözülen birçok tutuklunun, kendisi aleyhinde ilşkiler vermesine ve her türlü işkenceye rağmen Kenan yoldaş direnerek, yüklenmek istenen suçlardan tek kelime bile kabul etmez. Üzerinde bir şey ispatlanamayınca iki ay sonra 1987 Temmuzunda serbest bırakılır. Kenan yoldaş hemen alandaki ARGK grubu ile iliskiyi geymeye çalışır. Kısa bir süre sonra da hemen iliski kurar.

Çalışmalarla kalitildiği şehit düştüğü ana kadar en ufak bir sorun yaratmayan, ortaya çıkan her türlü zorluğu göğüs gerecek büyük fedakarlıklar gösteren Kenan yoldaş, büyük bir azim ve cesaretiyle sınımlıydı. O'nun pratik aydın geliştiğini, ulusal kurtuluş

Mehmet Alağöz (Hasarı), Aziz Cömert (Sabri) yoldaşla Adıyaman dağlarında...

rumu ayrılan tüm arkadaşlar üzerinde derin bir etki yaratır. Tabii bu durumda olan yalnız Mehmet yoldaş değildir. Yanbaşında büyük önderler, halk kahramanları Faik ALAĞÖZ, İ. Hüseyin COŞKUN, Ali Rıza SÖYLEMEZ vd. yoldaşlar da vardır. Bu yoldaşların hepsi '80 sonrası zor koşullardan devrimci çalışma sürdürdün Mülüm ÇETİN yoldaşla iliski halindeydiler. 1982'de İ. Hüseyin COŞKUN, 83'te Faik ALAĞÖZ, 84'te A. Rıza SÖYLEMEZ resmen Partiyeye katıldılar. Yaşının oldukça küçük olmasından dolayı Mehmet yoldaş köyde kırılır.

1985'te bölgeye gelen Parti güçleri, hemen Mehmet yoldaşları ararlar. Ancak kendisi pamuk toplamak için Diyarbakır'a gitmişti. Doğrudanlık ilk işi arkadaşları arayıp bulmak olur. Ve ilk karşılaşmada, "Demek ki benim de sırım geldi" der Arkadaşlar biraz düşündükten sonra, "Ne sırası" diye sorarlar. O ise, "Ne sırası olacak, benim köydeki arkadaşlarım sırayla alındı, diğer grup bana soni de gelecekte alırız diye söz vermişti. İşte gelecek geldi ve ben de büyüdüm" diyerek karşılık verir. Bunun üzerine grup, kendisine geçici

sında derin bir bağlılık yaratan Mehmet yoldaş, aynı etkiyi tüm yoldaşları üzerinde de yaratmıştı. Her arkadaş O'nunla kalmak ve çalışmak istiyordu. Eğer "doğuştan PKK'lı olma" terimi duyruysa, bu Mehmet yoldaş için fazlasıyla geçerlidir.

Mehmet yoldaşın anlamak ve uygulamak, hemen hemen PKK'yı anlamak ve uygulamakla eş anlamıdır. Dolayısıyla militanın tek özellikleri üzerinde durma gereğini duymuyordu. Yine de özette belirtilmek istenirse; O, Partinin bir militanı ve önder kadrosu, ARGK'nin değerli bir komutanı, Adıyaman geliştiğinin bir sembolü ve halkımızın yiğit bir evladıdır. O, kendisini tüm benliğini mücadeleye veren çekirdekten yetişme bir PKK'lıydı.

ARGK grubunun siyasi eğitiminden görevli ve büyük hazzı ile çalışması olan Hüseyin yoldaş da Mehmet yoldaşla birlikte aynı çalışmada şehit düştü.

Hüseyin yoldaş, 1986 yılında Adıyaman'ın Gumlan (Çamyurdu) köyünde yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünya geldi.

oraya gider. Ancak köyle olan bağını koparmaz; O, hem şehirde hem de köydedir. Her iki alanda da mücadeleye aktif destek sunduğu gibi, yer yer eylemlere de katılır.

1980'de faşist cuntanın yönetimi gelmesiyle tüm yurtsever çevreler üzerinde baskı ve işkence uygulanır. Bu dönemlerde Parti geri çekilme taktiklerini uygular. Önemli bir kadro gücü dışarı çıkar. Hüseyin yoldaş, tutuklanmaların arkasından, işlerde kalmanın sakıncalı olduğunu farkeder. Kol kuvvetlerine tutuklanmak için bir grup arkadaşıyla birlikte Suudi Arabistan'a gider. Amacı burada çalışmaktan ziyade, devrimci mücadeleye destek vermek ve gerektiğinde de bizzat mücadeleye katılmaktır.

Hüseyin yoldaş, devrimci mücadeleye hakkındaki tasarılarını sıcak Arap çöllerinde geçerce döndürür. Yurt dışı alanına bir yanda ailesinin geçmişi, diğer yanda ise Partisi için geçecini gündüzüne katarak çalışıp çabalar. O'nun iş arkadaşları arasındakı yoğun çabaları sonucu diğer arkadaşları belli bir taban oluştururlar. Hüseyin yoldaş önderliğinde geliştirilen çalış-

Hüseyin Yorulmaz yoldaşın, PKK Genel Sekreteri A. Öcalan yoldaşa ülkeye gitmeden önce çektiği resim...

mücadelesine karşı görev ve sorumluluğunun gereklerini nefer oldukları sorusuna verilen en açık bir cevaptır. Birçok aydın bozuntusunun, bireysel kurtuluş amaçlarına hizmet eden sapkın çabalarına karşı, O, ulusal kurtuluş mücadelesine gerçek katkı sunan çabaların geliştirilmesinde yoğunlaşan Partimizin değerli bir militanı, ARGK'nin kahraman bir savaşçısıydı.

Grubun şehit düşen üyelerinden İsmet ÇELİK, 1987 yılında Kenan yoldaşın aracılığıyla Parti hareketimizle tanıştı. Bu dönemde Partimize tanışan İsmet yoldaş, Adıyaman'da okuduğu Endüstri Meslek Lisesi'nde devrimciğe başladı. Ancak uzun bir zaman geçmeden Kenan yoldaşla birlikte tutuklanıp ve bir süre sonra yine Kenan yoldaşla birlikte serbest bırakılması ardından da devrimci çalışmalarını sürdürdün ve okulunu bitiren İsmet yoldaş, 1988 Şubat'ında fillen ulusal kurtuluş mücadelesine katılma önerisinde bulunur. Önerisi kabul edilerek eğitime alınır.

İsmet yoldaş, 1971 yılında Adıyaman'ın Narince köyünde dünyaya gelmiştir.

Gruba şehit düşen beşinci dirençli de İmam AKYOL yoldaştır. İmam yoldaş da İsmet yoldaş gibi, devrimci mücadeleye henüz yeni katılmıştı.

İmam yoldaş, 1968 doğumlu ve Adıyaman'ın Bahçelievler nüfusuna kayıtlıydı. 20 yaşına bastığında TC, O'nu askere almak ister, fakat O, düşmana askerlik yapmak istemez. Düşmana karşı savaşan ARGK'ye asker olmak için, bölgede devrimci çalışma yürüten gruba bu yönlü isteğini bildirir. İsteği kabul edilir ve mücadeleye daha gelişmesi ve güçlenmesi için siyasi-askeri eğitime alınır. İmam yoldaş, sömürgeci düşmana askerlik yapmadığı gibi, ARGK'ye asker olmak ve Kürt çelişğine örnek olarak soylu davranışı sergilemekle de düşmana bir darbe daha vurur. Çünkü O, TC'ye askerlik yaptığında bir halk düşmanı olarak kullanılacağı, ARGK'ye asker ol-

duğunda ise halk için savaşan bir kahraman olacağını biliyordu. İsmet yoldaş doğru yolu, pratiğiyle ispatladı.

O, örnek bir militan Kürt genç olarak sürekli mücadelecilik Kürt çelişğinin kabinde yaşayacak ve örnek alınacaktır.

Tüm şehit yoldaşlarımız, teslimiyete karşı direniş bayrağını yükselterek ölümsüzleştirdiler. Bizlere düşen, onların manevi komutası altında düşmanın üzerine daha fazla yürümek ve onu ülkemizden söküp atmaktır.

Mehmet, Hüseyin, Kenan, İsmet ve İmam yoldaşlar; anınız daima kalbimizde ve direniş savaşımızda yaşayacak ve güç verecektir. Biz, sizlerden ve diğer tüm şehit yoldaşlarımızdan aldığımız güçle, bağımsız Kürdistan'ın gerçekleştirmek için savaşacak ve anınızın bir gereği olan bu görevimizi mutlaka başaracağız.

Adıyaman'dan silah arkadaşları
8 Nisan 1988

TEMMUZ AYI ŞEHİTLERİMİZ

BİR PARÇA ÖZGÜR VATAN TOPRAĞI MÜCADELEMİZE İŞİK TUTUYORLAR

Salih KANDAL

İsmet DOĞRU

Ekrem BİDAL

Çiçek SELCAN

Yaşar KAHRAMAN

Emin SARIK

Mustafa BİLMEK

Vahap ÇOLAK

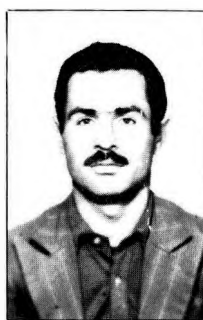
Kahraman Halk Savaşçısı Aziz CÖMERT (Sabri) Yoldaş Hunharca Katledildi

Keşif amacıyla bölgede çalışma yürüten bir sorumlusu Aziz yoldaş, görevi gereği beraber olduğu yoldaşlarından ayrılıp Kemeri köyü civarına gider. Burada köy korucuları tarafından görülür. Aziz yoldaşın gören kelle avcılar, O'nu devrimci olduğuna kanaat getirerek komplo planı hazırlarlar. Aziz yoldaşın yanına yaklaşılarak, köyüne davet ederler. Aziz yoldaş, yanına yaklaşanların köy korucuları olduklarını bilmediği için, davetlerini kabul eder. Üzerinde otomatik piyade silahı da yoktur. Aziz yoldaş korucularla birlikte köye iner. Korucular bir yandan "yemek hazırlanıyor" diyerek Aziz yoldaşı evde alıkoymakla, diğer yandan korucular köyün ağası Ali'ye bildirirler. Bunun üzerine köy ağası ile çapulcu takımı hemen hareket eder. Aziz yoldaşın kol ve bacaklarını keserek, katlederler. Böylesine alçakça vahşet örneği sergileyen çapulcu, usak ve ihanet takımı Aziz yoldaşı katlettiklerini sömürgecilere de bildirirler.

Olayın yörede duyulması halinde halkın tepkilerinin yükselceğini bildikleri için, sömürgeciler, bu vahşet; "bir terdilatın gündüz saat 11.00 sularında köye geldiğini, bunun köylüler tarafından güvenliğini gücülerine bildirilmesi üzerine köye gelen güvenliğin gücüler ile terdilat arasında 45 dakika süren bir çatış-

mada teröristin elinde patlayan bomba ile cesedinin yandığını" belirten bir açıklamaya basına yansıtırlar. Fakat halk bu çarpıtma-yalan habere inanmayarak sömürgecilere ve onların halin-usak takımına kin ve nefretini açığa vurmaktan çekinmedi. Bunun üzerine sömürgeciler, kendilerini halka karşı aldış göstermek için, usak takımını geçici de olsa gözaltına almak zorunda kaldılar.

Bu komploya karşı kararlıca direnenek, teslimiyeti mahkum eden Aziz yoldaş, 1957 yılında Adıyaman-Çamyurdu köyünün Karaağaç mezarında doğmuştur. Yoksul bir ailenin mensubu olduğundan, daha küçük yaşlarda iken, ailesinin geçimine katkıda bulunmak için çalışmaya başlamıştır. Sürekli tarlada çalışan ve gıbaniyi yapan Aziz yoldaş, bu nedenle ilkökulu dahi okuyamamıştı. Küçük kardaşları ile çalışabilecek duruma geldiklerinde, Aziz yoldaş, bu kez şehirden bulup çalışır. Şehir merkezinde çalıştığı dönemlerde devrimci mücadeleye olanak olur ve bu mücadelede önemli yönde etkilendir. Devrimci mücadeleyi bir kurtuluş olarak görüp destek sunar. Ulusal kurtuluş mücadelesi ile tanıştığı bu ilk dönemlerde, askerliği geldiğinden askere gitmek zorunda kalır. Henüz TC'ye askerlik yapmayacak bir biçim düzeyine ulaşamamıştı. Bu nedenle mücadelenin de yeni

yeni geliştirdiği bu dönemde Aziz yoldaş askere gider. Askerlik dönüğü mücadelenin artık kırsal alanlara da yayıldığını gören Aziz yoldaş, kendi köyünde, mücadeleye destek sunmaya devam eder. Kuryelik, bildiri dağıtma, alış asma bu çalışmalar o'nun günlük faaliyetleri olur.

12 Eylül sonrasında, poliste teslim olan bazı unsurların ihbarı üzerine Aziz yoldaş da tutuklanır. Ancak kendisine yüklenilmek istenilen hiçbir suç kabul etmez ve direnir. Bunun için kaçmanın planlarını yapar. "Gömdüğüm silah ve patlayıcıları göstereceğim" diye-

rek, kendisinin dağa götürülmesini sağlar, ve oradan kaçıp kurtulmayı başarır. Fakat, bölgedeki gruplar bir türlü illik kurma imkanı bulamaz. Kaçtıktan bir hafta sonra, bu kez akrabaları tarafından sinisce yakalanıp düşmana teslim edilir. Aziz yoldaş, Adıyaman Kapalı cezaevinde kaldığı 1981-83 dönemi sırasında da boş durmaz. Burada da devrimcilerle birlikte hareket ettiği gibi, devrimciler ve koşullar arasında kuryelik görevini de başarıyla yerine getirir.

1983 yılında tahliye olan Aziz yoldaş, yörede dağılan illikler tekrar toparlamak için, elektriklik mesleğini bir araç olarak kullanarak devrimci çalışmalarını sürdürür. 1984 yılına gelindiğinde, bölgede illegal faaliyet yürüten Müslüm ÇETİN, Faik ALAĞÖZ, İ. Hüseyin COŞKUN, ve A. Rıza SÖYLEMEZ yoldaşlarla bağlantı kurar. Aziz yoldaş gruba fillen katılma hazırlığı içindeydi. Çamyurdu'nda gruplara, düşman arasında çıkan bir çatışmada Faik ALAĞÖZ ile A. Rıza SÖYLEMEZ yoldaşların şehit düşmeleri üzerine, grupla illiklik kesilir. Ama devrimci çalışmalarını sürdürmeye devam eder. Daha sonra 1985 yılında, bölgede faaliyet yürüten bir grupla illiklik kurar. Bir süre sonra, 1986 başlarında silahlı birleşme fiilen kalır.

1986 bahar döneminde Adıya-

man'da gerçekleşen aymelik atılımında Aziz yoldaş da yer alır. 4 askerin silahsızlandırılarak cezalandırılması eyleminde, şehit Mustafa ÖMÜRÇAN ve Ömer ASLAN yoldaşlarıyla birlikte kendisi de başarı ile eylemde üstlenildiği görevi yerine getirir.

Devrimci mücadeleye kendisini katkı eden Aziz yoldaşın, örnek olacak bir çok özelliği vardı. Özellikle diyetiliriz ki O, cesetkar bir köylü, smektar bir işçi ve kahraman bir halk savaşçısıydı. O, ülkesini sömürgeleştirerek insanlarını köleleştiren düşmana büyük kin duyan, kendi zaflarına karşı Parti anlayışıyla mücadele eden, fedakarlığı ve dürüstlüğü halkın ve yoldaşlarının kabinde yer eden bir ARGK savaşçısıydı.

Aziz yoldaşın sevmek ve anmak; O'nun emek verdiği devrim mücadelesinin her türlü evim ve komplolara karşı koruyarak geliştirmek, intikam eylemleriyle bölgeyi yıklandırmak demektir. Biz ancak bu görevleri yerine getirmekle Aziz yoldaşın anısını gereğini yerine getirmiş ve acısını dindirmiş olacağız. Bu görevleri yerine getirmek için hiçbir fedakarlığın çekinmeyeceğimize, bir kez daha Aziz yoldaşın şehadeti önünde söz veriyoruz.

Bir grup silah arkadaşları
15 Aralık 1987

Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesine bağlılığı, halka duyduğu inanç ve zafere ulaşılacağına dair beslediği güven duygularıyla yaşamının önemli bir kesitini mücadele saflarında geçiren Sadık yoldaş; örgütleme, propaganda ve eylemsel alanlarda sergilediği başarılı pratiğiyle gerçek bir devrim kadrosu olduğunu ortaya koymuştur. Uzun mücadele yıllarının ağırlıklı bölümünü Mardin bölgesinde geçiren Sadık yoldaş, bu alanı dağ-taş, köy ve evlerine kadar oldukça detaylı tanımış, gittiği her köyde ve çevrede Parti militanlığının iyi bir uygulayıcısı olmuştur.

Devrimci olmadan önce çeşitli işlerde çalışan ailesinin geçimini sağlamak için Sadık yoldaş, kendi yörelerinde hızla etkinlik kazanmaya başlayan ve mevcut silyasi çevrelerden çok farklı özelliklere sahip olan PKK hareketinden kendi ekonomik ve demokratik sorunlarının çözümünü görmek ve fazla vakit yitirmeden onun saflarında aktif bir devrimci haline gelmiştir.

Sadık yoldaş, ailesi oldukça yoksul olmasına ve bakmakla yükümlü olduğu kalabalık bir nüfusa rağmen, profesyonel çalışmalara katılmıştır. Fazla bir bilmce sahip olmamasına rağmen, yoldaşların pratiğinin ve eylemlerine bakanak sonuç çıkarmış, tüm gücüyle bu mücadelelerin önündeki engelleri karşı savaşmış olmuştur.

1980 sonlarında ülke dışına çıkan kadro ve kadro adayların arasında yer alan Sadık yoldaş, burada 2 yıl boyunca hazırlık çalışmalarına katılmış ve 2. Kongre'de alınan karar uyarınca ülke pratiğine katılan ilk gruplar ile birlikte yeniden Mardin alanına gitmiştir.

Kısa bir süre sonra varlığından haberdar olan sömürgeci tarafından yakalanmış, ancak düşman hiçbir şey vermemiş, '84 yılında serbest bırakılmak zorunda kalmıştır. Dışarı çıkar çıkmaz yeniden Partiliye ilişkileye geçen Sadık yoldaş, '87 baharına kadar bu zeminde faaliyet yürütmüştür.

Her koşul altında Partileye bağlılığını kararlılıkla muhafaza eden ve Partimizin önderliğinde sömürgecilikle karşı yoğun bir savaş geliş-

tiren halkımıza karşı sorumlulukla dolu olan Sadık yoldaş, olgun, gelişmeler karşısında sabırlı ve en uygun tavrı takınan, bastılıklara asla düşmeyen bir halk önderi haline gelecek kitlelerin saygısını kazanmasını bilmiştir.

1987 baharında yeniden ülke dışına çıkan ve 3. Kongre sonrasında yapılan çözümlemelerle kendiliğinden ve Partimizin geldiği aşamayı yeniden irdelleyen Sadık yoldaş, tüm yaşananları proletar çizginin süzgecinden geçirerek eleştiriyi labi tutmuş ve Partimizin doğru-devrimci hatına ulaşabilmek için yoğun çaba sarfetmiştir. Proletarya dışı eğilim, anlayış ve yaklaşımlara karşı Parti çizgisiyle savaşan Sadık yoldaş, bir yandan da yeniden pratik-örgütsel faaliyetlere katılmak için kendisini yetkinleştirmiştir. '87 yılı yazında ülkeye dönen ve Mardin alanında çeşitli düzeyde sorumluluklar üstlenen Sadık yoldaş, Kızıltepe ve Derik alanlarında çok sayıda eyleme katılmanın yanı sıra, kitle ilişkileri ve örgütleme çalışmalarında da verimli bir pratiğin sahibi olmuştur. Düşmanın, ailesi ve kendisi üzerindeki tüm oyunlarını boşa çıkaran ve en ufak bir ıkkıllığa kalmayan Sadık yoldaşın olgun, sabırlı ve yapıcı yaklaşımları ilişkide olduğu her çevrenin saygısını kazanmasını sağlamıştır.

1987 yılı sonları ve '88 yılı başlarında da oldukça hareketli bir sürecin ardından meydana gelen Bagot çatışması sonrasında kendi görev alanında hareketle geçerek düşmana ve onun işbirlikçilerine peşpeşe darbeler vuran Sadık

yoldaşın da içinde olduğu grup, Kızıltepe ve Derik'te kısa sürede birçok başarılı eylem gerçekleştirmiş ve düşmanı büyük şaşkınlık, panik içerisinde sokmuştur. Böylesine yoğun bir eylemliğin yanı sıra bir köy girişinde düşman güçlerin pususuna düşen Sadık ve yanındaki 6 yoldaş, saatlerce süren çatışmada kahramanca direnerek şehit düşmüşlerdir.

Bu yoldaşlarımızın bizzat ya-

şamlarıyla ve son nefeslerine kadar ortaya koydukları gerçeklik, bizim örnek alacağı ve daha da büyüteceği direniş gerçekliğidir. Sadık yoldaşın dilinden düşürmediği ve pratiğiyle de ortaya koyduğu sömürgeci barbarlardan mazlum halkımızın intikamını almak için koşulsuz direniş ilkesine sahip çıkacak ve onların bıraktığı kutsal mirası mutlaka ama mutlaka hedefe ulaştıracağız.

I-KDP'nin Komposunda Sabir SAKİN Yoldaş Şehit Verdik

Şemdinli alanında faaliyet yürütmekte görevli bir grubumuzun karşı I-KDP'nin düzenlediği bir komploya 1 savasçı şehit düştü, 3 savasçı ise yaralandı.

I-KDP'nin ulusal kurtuluş güçlerine karşı düzenlediği yeni bir komploya bu saldırı yeni değildir. Bu saldırıdan önce de I-KDP güçleri PKK militan ve savasçılarını karşı çeşitli komplotlar düzenlemişlerdi. Yine bu alanda 1985 yılında bir komploya Hamit AVCI katledilmiş, bunun yanı sıra PKK taraftarı Ahmet ve Cihangir SAKİN TC ile işbirliği içinde katledilmiş, Vahap DEMİR adı ARKG savasçısı ise yaralı olarak düşmana teslim edilmiştir. Yine 1.5.1988 tarihinde Şêx Mehemedê Xalîtin Makara sorumluluğunu yapan unsurlar tarafından ARKG birliğine kurulan bir komploya bir savasçı yaralı olarak ele geçirilmiş ve TC'ye teslim edilmiştir.

Bu örneklerden de görüldüğü gibi 'peşmerge' kılığı altında kendilerini gizlemeye çalışan feodal egemen güçlerin ve ilkel-milliyetçiliğin savunucusu güçler, gelişen bağımsızlık mücadelesine karşı TC ile birlikte saldırılar düzenlemektedirler.

Güney Kürdistan'ın Şemdinli sınırında bulunan Zêlê köyünde üstlenen bu çevreler, girdiye kadar geliştirilen bütün komplotlarda rol oynamış ve TC ile olan ilişkilerini sürdürmüşlerdir. Hatta sınır alanından saldırılarını köyüllere bile yöneltilmişlerdir. Sınır üzerinde bulunan yöre halkı buradan göç etmesine rağmen, söz konusu çevreler TC'ye dayanarak burada varlıklarını devam ettirmişlerdir.

Bu güçlerin en son komploya-

larından biri 1 Mayıs 1988 tarihinde gerçekleştirildi. Şêx Mehemedê Xalîtin Makara sorumluluğunu yapan unsurların başını çektiği bu güçler, Zêlê köyüne giden bir ARKG grubuna komploya düzenlediler. Zêlê köyüne görev gereği giden ARKG grubuna karşı bu güçler komploya hazırlanmışlar. Başlangıçta hazır olmadıkları tarafından dolayı, ARKG grubuna yönelmeyi hemen göze alamazlar. Fakat grubun köye yenden uğrayacağını tahmin ederek, alttan altta komployu tezgahlarlar.

Bir süre sonra ARKG grubu Zêlê köyüne yeniden gider. Burada, bu güçler grubu çember içine alarak, teslim ol çağrısına bulunurlar. ARKG grubunun teslim olmayarak, hemen direnişe geçmesi karşısında bu grubun tezgahlamak istediği komploya da boşa çıkar.

ARKG grubu sürekli olarak, bu güçlere çağrıda bulunur: "Sizinle çatışmaya gelmedik. Yaptığınız şey tam bir halk düşmanlığıdır, bu öğreç emellerinizin vazgeçin, yolunuzdan çekilin" biçiminde ısrarla yapılan çağrılara karşılık, bu güçler gözükür bir biçimde saldırılarını devam ettirirler. Bunun üzerine ARKG birliği, bu güçlerin istediği platformda savasçımak için çemberi yararak geri çekilir. Ancak, sapın esasnasına grupların kaidin bir savasçımız yaralı olarak ele geçirilir. Bu güçler, yaralı olarak ele geçirildikleri bu savasçımız, kelle avcılığı mükafatı karşılığında TC'ye teslim edilir.

Bu saldırıdan sonra esas komploya ise 16 Haziran 1988 tarihinde gerçekleştirildi. Saldırıda 15 dakika yoğun ateş altında kalan

ARKG birliğinden Sabir SAKİN (Şoreş) yoldaş, aldığı ilk kurşun yarası ile şehit düştü.

Olaysın gelişimi şöyledir: Şemdinli'de faaliyet yürüten bir ARKG grubu buraya, çalma alanına gitmek amacı ile kommando gibi bir esnada saldırıya uğrar.

ARKG grubu daha önce yörede bulunan zomlara uğradığından, grubun alanda bulunduğu-

dan I-KDP'iler bilgi sahibi olurlar. Daha sonra 3-4 kişilik bir peşmerge grubu av bahanesi ile grubumuzun bulunduğu alanda keşif yapıyorlar. Nitekim grup alanda gezdikten bir müddet sonra, çöllerinden bir grupları görüp, yanlarına geliyor. Gerillalar, kendilerinin "PKK'li ve ARKG birliğine mensup olduklarını ve bir müddet dinlendikten sonra yollarına devam edeceklerini" söylerler. Buna karşı KDP'li peşmerge ise, gruba "rahatsızlık bakın", "Makara'ya da gelebilirsiniz" cevabını verdikten sonra arkaadamlarına da seslenerek "su bulanlık, yukarıdan geçin" diyor. Daha sonra alandan uzaklaşp gidiyorlar.

Bunların ayrılmasından yaklaşık yarım saat sonra kalabalık bir I-KDP grubu yenden alana gelecek üç koldan arkaadamların etrafını çevirmeye çalışıyor. Bu esnada grubumuz yerini değiştirmiş ve 15 dakika uzaklıktaki bir mesafede mola halindeydi. Grup etrafının saldırıldığını gördüğünde ise, alanı terk etmek için yoluna devam eder.

Grubun ayrıldığından farkeden KDP'li gruba bir yandan "teslim ol" çağrısı yapıyor ve diğer taraftan da önemli noktaları kommando yapıyorlar. Grubumuz ise kendiliğinden yenden alana gelecek şekilde kendileri ile çatışmak istemiyorlar, çatışmanın kendilerini de fayda getirmeyeceğini, Kürt kanı dökmenin düşmana fayda getireceğini açıklıyor; ve sık sık bu çağrıda bulunarak, çatışmak istemediklerini söylüyor. Hatta bazı arkaadamlar, isimlerini de açıklayarak, kendilerinin PKK'li olduklarını belirtiyorlar. Bütün bu

çabalarına rağmen, KDP grubu ateş açıyor ve ateşi 15 dakika kadar yoğun bir şekilde sürdürüyor.

Grubumuz, bu çatışmanın halkımızın çıkarına vereceği zararı bildiğinden, KDP grubuna herhangi bir karşılık vermiyor. Ateş kesmeleri için de sürekli bir biçimde çağrılarını yineliyor.

Grubun ateşe karşılık vermemesi sonucu, arkaadamların yanına gelen KDP'iler önce grubun silahlarına el koyuyorlar. Ancak daha sonra silahların gerisin geriye vererek "sizi tanımadık, cahş zan ettik" deyip geri gidiyorlar. Bu arada da, olayda baştan beri izledikleri komployu mantığı gizlemeye için, bu yönlü propaganda yapıyorlar.

Olaysın gelişiminden ve daha önceden meydana gelen örneklerden de görüldüğü gibi, sınır üzerinde bulunan KDP güçleri TC ile ilişkisine girdikleri ilişkiler sonucu, PKK savasçılarını karşı komplotlar düzenlemektedirler. Gelişen bağımsızlık çizgisi karşısında gerici yüzdeleri açığa çıkan ilkel milliyetçi, feodal aşiretçi güçlerin komplotları, halkımızın düşmanlarına hizmet etmektedir. Bu güçler, kendi varlıklarını ayakta tutmak için düşmanımızla her türlü ilişki içlerine girmektedirler. Bu tür bir ilişki halkımıza ve bağımsızlık mücadelesine zarar verdiğini, bu güçleri de yasa-yatmayacağı, Kürdistan halkı, kendi bağımsızlığına zarar veren ve değerli evlatlarını kanına bulanan ellerden mutlaka hesap soracaktır. Bu güçlere çağrımız; halkımıza ve mücadelesine karşı daha fazla suç işlemekten doğru yolu seçmeleridir.

Silah arkaadamları

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın Şubat-Mart 1988'de Mahsum KORMAZ Akademisi'nde, eğitim devresal öğrencilerine yönelik olarak yaptığı konuşma:

Kurallı Devrimcilik Zaferin Güvencesidir

Gerilimin yaşamına ilişkin olarak yapılan tahilliler, belirlenen kural ve kaideler, esas olarak somut yaşamda dile gelecektir. Fakat burada da bunun üzerinde yoğunlaşmak, bunu düşünce ve davranışın odağı haline getirmek, tasavvur ve plan gücünün bunun uygulanmasına dökülmesi gerekiyor. Eleştiri ve özeleştirii sürekli bunu sağlamayı amaçlamalıdır. İçine girilecek ortam ve tempo bunun gerektirmektedir. Çünkü günlerin neler getireceği belli değildir. Biz işlerimizi ne kadar sağlam alır, günlerimizin değerlendirilmesini ne kadar keskin yaparsak, yıllardır harcadığımız çabalar da o ölçüde ürün verir. Yani bağımsızlık doğrultusunda geliştirdiğimiz çabalar filiz verir, sürgü verir ve çiçek açar. Hepimizin dört gözle beklediği de budur. Eğer özgürlük davasında çok samimiyseviz ve gerçekten kendinizi buna verirsiniz bu böyledir. Bu kadar yiten çabası böyleleri günleri gerçekleştirmek içindir. Zaten bir devrimcinin de bundan başka amaçları olamaz; o, yaşamı bu amaçlar etrafında birleştiren, savasın garca gerçekleştiren. Zaten bizde her türlü yaşam burada yoğunlaşmıştır. Yaşam burada sürdürülmüş, yaşam burada yeniden kendini şekillendirmiş her şey boştur. Biz de bunu önlemek için kendimizi tüm gücümüzle yeniden yaratıyoruz, yeniden tamamlıyoruz. Artık bizde hiç kimse yaşamı sıradan kılamaz. Bütün kesinliğiyle söylemek gerekir ki; bu kadar altüst oluştan sonra kimse kimsenin gücünün yaşamı beklemaz. Bu uğurda dökülen bunca şehit kanı ve direniş vardır. Bunun karşısında yaşamın bile büyük bir korkuyu yarılmaz; bu değerler karşısında mücadele safından olup da, kendine çekil düzen veremeyen bir kişi düşünülebilir mi? Düşümden bu kadar korku yaratan ve şimdiden her yiğit gelişmeye yol açan bu gerçeklikleri bizim için çok daha güçlü etkiler sahiptir.

Gerçeğin bu olmasına rağmen, birçok özgel, soruna bir gerilla yaşamı bile yaklaşıyor, adeta bu yaşamla oynayabilecek bir gözle yaklaşıyor. Bunlar, bu savasın kural ve kaidelerini pratikte bilmedikleri, pratik uygulamaları kendilerini yeterince sorumlu hissetmeyenler her davranış içine giriyorlar. Bu ise, ortaya çıkan yetersizliklerin kaynağını oluşturan bir tutumdur. Gerek örgütlemeye ve gerekse de silahlı mücadeleyle ilişkin kuralları yeterince işlemlenmiş, birçok alanda bunlara hiç uygulamasa ortaya çıkan yetersizlik nedeni olmaktadır. Bazıları, örgütlenmeden adeta vebadan kacer gibi kaçıyorlar. Yine bunlar değerlerin üzerine adeta bir karabasan misali cöküyorlar; Parti silahlı ile oynuyorlar. Tabii bu değerleri oynamanın, kuralları yeterince işlemlenmenin ağır bedelini de, hiçbir şey elde etmeden, bu tip yaklaşımların sonucu olarak ödüyorlar. İşlenen bir hata, kuralsızlık ve gizliyle uymama sonucunda birliklerimiz kayıp veriliyor.

Kayıplarımızın Nedenleri

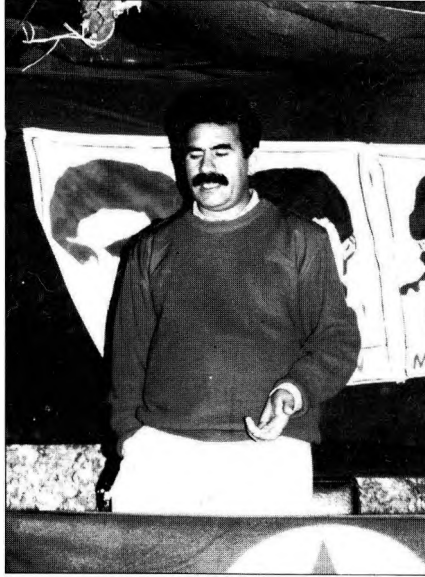
Kayıplarımızın nedenleri bilinir. Bu nedenleri gidermek için neden kurallara yeterince riayet edilmiyor? Bilinmesine rağmen, neden uygulanmama, kurallarla oynama, gerilla yaşamına üstün bir

değer biçme biçiminde ortaya çıkan eksikliklerin nedenlerine daha köklü bir yaklaşımı göstermek gerekiyor. İlk başta, hemen şu soruları sormak gerekir: Burada tutarlı yurtseverlik var mıdır? Özgürlük meselesi esas alınıyor mu? Bütün belirttiğimiz hususlar da anlamını son tahlilde bu noktada bulur. Yine burada Parti çizgisi esas alınmış mıdır?

İşte burada bir de sınıf önyargıları devreye girince kaybediyorlar. Burada hizipçi bir çizgi söz konusu olabilir mi? Zaten buna da güç yetiremiyorlar. Yaptıkları tümüyle bir tepki olayı oluyor ve savası geliştiremiyorlar. Biz bu tip anlayışları ve engellerini bu kez kırmak durumundayız. Bazılarında düzelmeleri için pratik bir şans daha tanısak da, bu tip adamları bundan sonra görevlendirmeyeceğiz. Bu konuda kendilerini kesin bir şekilde düzeltmeleri şarttır.

Dünyanın nazikliği gözönüne getirildiğinde bunlar kendilerini birlikte birçok şeyi de götürüyorlar; ve bu konuda Partiyi, gerilla hattına karşı son derece hesaplı davranış içine giriyorlar. Zaten her zaman bütün çalışmalarında kendiliğindenlik ve bu konuda tamamen işleri olurluna bırakma, bu hatalı anlayışların hayat kaynağını oluşturan. Parti ortamına böyle geliyor, Partiyi böyle yaşamak istiyorlar. Baştan itibaren bunlar, yoldaşlık ortamına giriş önemli yeteneklerle ele alırlar. Zor ve önemli anlarda ulusal ve sınıfsal çıkarlara onun dönüşümüne sira geldi mi, burada dayan çiziyorlar.

Disiplin önemlidir. Burada disiplini yaratıcı bir biçimde uygulamak bir çare olabilir; ama ondan daha fazla kendiliğindenlik uygulamak önem taşıyor. Yine çalışma tarzı çok yetkinliğe hayata geçirmelidir. Buradaki faaliyetlerimiz gözönüne getirildiğinde görülecektir ki, bunlarla savasım hem nitelik hem de nicelikte daha güçlü çalışma tarzına ulaşmakla bitünlüştür; eğer bunlar biraz geliştirilmişse bu böyle mümkün olmuştur. Mesela onları her şeyi kendileriyle birlikte götürmek isterler, bunlar "benden sonrası tut" denen anlayış sahipleri dirler. Biz bunu çok net olarak gördük. Biz "adım" sağ tasfiye anlayışlarında çekmeye çalışırken, o kendisiyle birlikte elinin ulaşabildiği herkesi de çekmeye çalıştı, başkalarını kendisine çok ortağı yapmak istedi. İşte burada bu çelişkinin karakterini anlayamayan ve nereye götürmek istediğini bilmeyen, savas kurallarına hakim olmayan, kesinlikle Parti hatını esas almayan, bu konuda tutarlı ve kesin davranamayan sürükleniştedir. Hem de bunun farkına bile varamadın. Biz bunları çok net gördük. "Ben giderim, her şey de benimle birlikte bitirsin" anlayışının sonucuydu bu. Birçok çalışmamızda bu tutumu görmek mümkündür. Bazı yerlerde bir yoldaş kendini o siple rane feda ederek, birçok değerini kurtulmasında yol açarken, bazıları da kendisiyle birlikte çok şeyi gömmek isterler. Bu da, o anlayışın bir türüdür. Yani mezarı girerken bile böyle giderler. Bunlar tutulu anlayışlardır. Gerillayı hiçbir geliştiremediğimiz, çok önemli imkanları hiçbir değerlendirmediğimiz sorunların cevabı da bu gerçektir saklıdır. TC, bizden 1984 sonrasından çok büyük bir gelişme bekliyor. Yani hazırlıklarımızın sonucundan

Teoride Bilinenler Pratiğe Neden Aktarılmıyor?

çok örküydü. Değerlendirmelerinde de bunu ifade etmekte ve PKK'nın azından o bölgede bir halk ayaklanması yaratılmaktaki amacına tam ulaşamadı demektedir. Yani, potansiyel olarak bir ayaklanmayı mümkün görüyor ve tedbirlerini ona göre alıyorlar. Ve bütün bunlar karşısında kendisine göre bizi başarısız kabul ediyor. Bunda doğruluk payının hiç olmadığı söylenemez. Bu konuda biz de, ilkelere dayatılan tasfiyeciliği ve çalışmaların önünün nasıl tıkandığını biliyoruz. Halen bu anlayış sahipleri en alıcağa tutumları içindedir. O halde bunlar işin başında bulundukları ve diğerleri de buna koyun gibi boyun eğdiği müddetçe elbette ki gerilla gelişmeyecektir. Bu aşamada bizim birer köpeğe kendine sevdalı ve son derece kendiliğinden anlayış sahiplerine Parti faaliyetini, onun en önemli çalışmasını terketmemiz, bütün Partiyi ve de halkı mutlak başarısızlaştıran bir dönemde aç bir yenilgiye karşı karşıya bırakmamız anlamına gelirdi. Hiçbir biçimde kabul edilemez olan bu durum, a-çık ki hiçbir izahla da sağlanmaz. Bu konuda görev, bu konuda yetkinleşme, bu konuda açılım, bu konuda gerilla komutanlığı ve gerilla kurulusuna yöneltme çok önemlidir. Bugün Kürdistan saatinde bu savasın geliştirilebileceği çok şansa var, çok geniş olanaklar vardır, eğer buna en ters tutumla tasfiye dayatılrsa, o zaman orada düşmanın bile yapmaya cesaret edemeyeceği şeyler ortaya çıkar. Bu kamp ortamında bile tasfiyecilik provokatif faaliyetleri kendini nasıl gösterdi? Bunlar, ne kadar kritik bir durumda peçtilmiş inceleme zahmetine bile girmezler. Bunlar yüzde bir ihtimal düştür olsalar da, bu kadar amansız koşullarda bir çalışmanın özü nedir, ona neler katılabilir demeleri gerekiyor. Halen duyarsız, halen yetersiz olanlara da sormak gerekiyor: Dönemin olanca hassaslığı ortadayken, görevler hatalar; çok pahalıya ödetirken neyle uğraşıyor?

kurum dışında olamaz, yani onun da belli basamakları olur. Fakat işin garibi de burada; bunlar mevki ve kurumları bizzat yok ediyor ve bunların üzerinde ucuz generalik sevdasına düşüyorlar. Türkiye sol ortamında veya Kürdistan'da o sahte reislik, ağalık olayında bu durum çokça karşımıza çıkarıldı. Bunlar mevki yarışını gözünü dönmüşçesine hesap yaparlar ve buna da politika derler. Bu konuda çok sinsidiller ve göstermeyecekleri düşüklük yoktur. Fakat bir kurum yaratma, bunu esas olanın onların sorunu değildir. Onlar bunu sadece emanevi kuvvetlere havale ederler. İşte bu noktada da Parti Önderliğini en kötü tarzda kullanma gücünde gelir. Parti Önderliğinin, bu konuda gerçekten hiçbir örgütlenme rastlanmayacak bir sorumsuzluğa değerlendirildiğini belirtiriz. Adam bir defa kendi dünyasına daimi, PKK'da azıcık sorumluluk duyularının bile yerine getirmesi gereken mutlak görevler onun nazanında bir hiçtir. Biraz demagogiyle her şeyi halledeceğini zannetmektedir. Açık ki bir insan kendisini aldatmış, o artık her türlü sahtekarlığı da yapabilir. Fakat bu en tehlikeli olaydır. Diğer hissiyatı fazla zarar vermeden biraz açık çarparlar, ama burada olan bir halin tüm umutlarını ve sayısız emek sahiplerinin zorbela bir araya getirdikleri değerlerin katkıladan tüketilmesi oluyor. Onun için sorumsuzluk burada tehlikeye çıkar. Çünkü, bu adamlar böyle davranırlar, bu savasın geliştirilmesini müsebbipleri olarak ortaya çıkırlar. Tabii ki değerleri de önemli zarda bundan etkilenerek, sorumsuzluğu geliştirir, yaygınlaştırır. Yaygın bir sorumsuzluk yayandı. İnsan hayret ve nefret ediyordu; ki, bunlar birakılm her türlü mücadele kurallarını, savas kurallarını da bir tarafa atıyorlar. Normal toplumsal yaşam kurallarında önemli oranda ihlal eden o adı mahkumlaşma konularına kadar girebilmizler.

Gerillanın Prestijyle Oynandı

Birliklerimiz bazen yemek peşinde koşan birliklere dönüşüldü biliyorsunuz, süylüyor-sunuz. Bu anlayış gerillanın sağ, şöretini beş paraya düşürür. Oysa bizde gerillanın savasçılık bugün her bakımdan sonuçlar doğuran bir savasçılıktır. Şimdi, burada sergilenen halkla ve gelişmeye oynama pratiğidir ve bu tip öğelerin dayandıkları ise temel değerlerimizle yabancılaş ve inancsızlaşın başka bir şey değildir. Fakat bunlar diğer yandan da Partinin yükselen prestijini kolay kolay bırakmak istemiyor, kendilerini hak ve yetki sahibi görüyorlar. Ve işte burada diğer sınıf anlayışlarının dayatmaları ve koşullandırılması devreye giriyor. "Eğer bize yaşam hakkı yoksa, size de tanımayacağız, benimin kişiliğim budur, bütün Parti kişiliğini de buna indirileceği" diyorlar. Bunun adeta bir nolus mesele haline getiriyorlar. Yeniliğe karşı karşıya mı gelmiş, tükennmiş miyiz, hiç umurunda değil; hatta savasın geliştirilmesini içten içe seviniyor. En leri düzeyde birçok ögede gördüğümüz şu ki, aslında nihai bir yeniliden zevk alacaklar ve özellikle de benim bu yeniliği kesin yaşamamı kendi kurtuluşları için çok önemli bir aşama, önemli

bir ihtiyaç olarak görmüşler. Provokatif öğelerini bu konudaki beklentileri biliyorlar. Ama utanç saçıcıları durumu da bundan pek farkı değil, açık olmasa da içten bir beklentiyi yansıtmaları, titirak etmeleride gözüküyor olabilir.

Bu tipler Parti taktiklerinin rahatsızlarıdır. Bu taktikler başa bela olduğu düşünülmesine elbette. Bu tipler, mevcut imkanları son derece yerinde kullanarak savaşçı geliştirmişler. Nitekim öyle olmuştur. Bunlar 1982'lerde özellikle de yurda dönüş konusunda tahmin etmedikleri düzeyde, özellikle provokasyonun açığı kıymasıyla birlikte gitmekte kendini etkili bir biçimde dışta ve içte hissettiren gelişmeler oldu. Ve bu zihin o zaman hayrette müşahade etmişlik. Bunlar, karda ve savasçıların dörtte üçünün aslında provokatif eğilimi altında olduğunu süsüyörlardı. O dönemde bunların işyar çağrılarımızdan kesin etkilenenleri sanıyorduk. Fakat adar içiçiyi iyi gözetlemiş, iyi etkilemiş ve nitekim hayal biraz da bunları zorladığından dolayı provokatif yaklaşımın önemli oranda öğeleri etkilmişlik. Zindanda da böylemiş. Başlangıçta dayatılan ihanet, yüzlerce kişiyi etkileyebilecek duruma gelmiş. Bu konuda dışı olarak çalışma yapmışlar. Ellerinde imkan var. Savasın amansızlığı karşısında güdüllere hırp edip onları geriye çekmek olanakları vardır. Bunlarla boşunmanın nelele mal olduğu bilinirler. Bunlara karşı savaşçı geliştirmeye yönündeki değerlendirmeleri göründüğü, okudunuz. TC'den daha fazla etkili oldukları açıktır. "Ne diye savaş gelleli" diye feryat ediyorlardı. Halbuki su anda, TC'nin geneli kurmay bile, "PKK ile yaşamaya kendimizi alıştırmalıyız" diyor. Ama bizim bayılar bu konuda öfkeliiler, "PKK niye çıktı, niye öfkeliiler", "Bunlar belgelerde çokça hapsedilmiş bulmuşur. Bunların çoğu da savasın yönetim kademesi içinde yer alıyordılar, yani birçok gelişmeyi yakinen etkileyebilecek durumdadırlar. Bu nedenle de önemli oranda kendiliğindenliği yaşayan öğeleri etkilediler. Hiçbirisi bunlara karşı başını kaldırmadı. Bütün birimlerde bunlara karşı gereken duyarlılık gösterilse ve taktikçe hükmüdeyleyib bunların zararı çok az indirgenebilirdi. Ama yapılıpmadı. "Her dışı adam gelsin, karda gerekmiyor" denildi. Halbuki dışarıdan gelecek adam sizden farklı değildir. Belki sizden de geridir. Ama yıllarca bu tarzda beklenildi. Her kartırcı bekledi. Toplumda yukarıdan kuratıcı beklemeye anlayışlığı güdüldü. Yaşanan, bu anlayışın bir kalıntısıdır başka bir şey değil. Halbuki kişinin kendi yetenekleri var, bir yığın olancağı var. Özgüçlüğü gelişme de budur. Zaten halk açısında da böyle bir durum vardır. Bu özgüç ayaklandırılmadıkça dışarıdan gelecek hiçbir güç bizi kurtaramaz.

Biz tüm durumları yaygınca yaşadık ve çeşitli değerlendirmelerde geçince koyduk. Başlangıçta birçokları bunı derinden farkede-midi. Fakat şimdi çok daha açıktır. Ki, gelişimin önündeki en temel engelleri bunlar ve halen de asıldıkları konusunda emin değiliz. A-caba gerillaya dayatılan tasfiyeciliğin tasfiye edileme anlayışı ve tutumları geliştirilirmiş midir? Kendi içtimizde ve çevrenizde ola-bilecek bu konudaki olası tehlikeler karşısında ne yapacağımızı? Veya bu tehlikelerle yüz yüze gelme durumunda acıları nasıl yönetiriz, dele ile bunları nasıl kabiliyetimiz, yeteneğimiz ve duyarlılığınz geliş-miş midir? İste tüm bu nedenlerle soruna önemle yaklaşıyoruz.

Gerekli Atılanlık Gösterilemiyor

Arkaadığımız gelişim seviyelerine baktığımızda ciddi yetersizlikler görüyoruz. Çoğu kişi sıradan bir yaşasın bu işlerin kurtarılabileceğini sanıyor. "Eğitimsizlik, fazla üzerine gitmek gerekmiyor" diyoruz. Geçmişte de böyle yaklaştık, ama daha sonra baktık ki, yıllarca Parti ortamında yaşayanlar da bile gelişme yarene, şiz bu tür duyarsızlık oluyoruz. Yoksa hızla kaba-karı kitle destliğine ya da gerilla savasının gelişimine bakıp durumumuz hakkında yanılmayalım. Örneğin, bir kontrolör çok az kitle destlekleri olduğu halde gücüneblirdir. Afganistan kontroları, Nikaragua kontrolarının durumları böyledir. Ki, bunlar devletlere, devrimci hükümetlere karşı ortaya çıkan güçlerdir. Yine Tamliler denilen hareket, hiç de öyle güçlü sınıfların taslime, örgüt gücüne de sahip değildir, ama atılanlar ve hakim olabiliyorlar. Çok sıradan basit bir eğitimle kitlesel güclerini ve sayıları çokçaatabiliyorlar. Sileri derin de böyledir. Dağları da yok, hep şehirlerde, çok araziye dayanarak bir sürü gelişme sağlayabiliyorlar. Hindistan içinde nüfusları 10-15 milyon kadar az bir sayı ve çok az bir destteğe sahip olmalarına rağmen bunu başarabiliyorlar. Yine Peru'nun durumu da böyle, çok küçük bir ülkedir (bizden bile sonra) ve burada çok acemice kurulan Ay-dınlık Yul hareketi kula kısı bir sürede gerillayı binlerce kişiyi çıkarabiliyor. Daha önceki örnekler de böyledir. Vietnam da, Kuba da, Cezayir de vd. birçok ülke de durum böyledir, dağları da yoktur, düz arazide ve güçlü bir destekten yoksun oldukları halde çok gibi bir gelişme sağlayabiliyorlar.

Bizim durumumuz ise bütün bunlarla karşıyor. Bunun nedeni de açıktır: Tahlilini yapılmadığı görüyoruz ki, Partide kendisi dayatan olan ve küçük-burjuva anlayışlardır. Ki bu da önemli oranda tasfiyecilik-sektör anlayıştır. Bu anlayışlar degemlerini açığı biçimde vermek istemiyor ve yıllarca tüm gücünü bunun için harcamıştır. Proletarya kirdiğinin, sorumluluk anlayışında, yetenekleri ko-nuşturmada ve dönemim görevleri-ne hakim olmakla gösterilen za-yıflıkta ötürü, ortayculukla önemli oranda gelişmeleri engelleyebil-mişler. Bizde katilmin önemli bir kesimi faaliyetleri geliştirmeye, ko-çu getirmeye tarzında değil, özel-likle trafik ayarlaması yapıp gibi kimine geç, kimine geçme derce-sine kendini ayarlama tutumu için-de gözükmüşler. "Ne zaman adam atayım, ne zaman durdurayım?" Bizdeki önemli bir yekün bu tutum-ların sahıblıdır ve tasfiyeciler bunu çok daha açık yapmışlardır. Görev-leri ellerini bile uzatmamışlardır. Bu-gün bazı gruplar var, bunlar savasın içine bir adım bile atamamışlar.

Türkiye'de de durum böyledir. Hemen belirtelim ki, Türkiye'de proletarya sorumluluğuna esas alan bir devrimcilik çok azdır. Tamamen küçük-burjuva kökene da-yalı ve sınıf hareketleriyle sükreli olmuştur, 1leri açılmaları kendiliğ-denliğe hapseden, faşizm bastırıldı-ğında hep teslim olan bir karakteri vardır. Ortaya çıkan budur. Şimdi daha iyi anlayınız ki, bizde de aslında bu tarz bir durum vardır. Hayat kökenli ve hangi özellikleri taşıyor olursun, ister Türk olsun, ben-zesin, isterse ilkel milliyetçi tarzda olsun, kirdiğinin duyarsızlığı, so-cializmde bir türlü sahip olma-yışı ve bunların birleşik etkisi gerillaya böyle oynamaya götürmüştür.

Bahsettiğimiz dünyanın diğer alanlarında gelişen ve konuları bizden çok daha geri olan, koşu-ları daha elverişsiz olanların savas-çılığı ya bizimkilerin durumları karşılaştırdığımızda, bu rahatsızlık görülebilir. Zaten orta kesim her zaman ileri aşına gözüne bulma-tır; birçok kişi birakır ve kendi bencil çıkarlarına, tutuklarına kur-ban ettirir. Bu pratikte de gerçekleş-tirir. Hiçbir ulusal tutuşu ha-reketi, Partimiz gibi bin aşkın kad-ro ve savasçıyı yutmadığına eğitim silah ve diğer şeylerle donat-mamıştır. Bunlar bir başka örneği yoktur. Cezayir'in pratiği bilinirler. Çok sayıda Arap devletleri vardır, ama dışarıda eğitilenlerin sayısı yüzü geçmemişti. Yine Angolanı-ların sayıları 50 civarındadır. Viet-nam da bile iki silahlı propaganda grubu 20-30 kişi civarındadır. Bö-le listeden hazırlanıp gönderilirler. Çin'de de böyledir. Komünist parti-lerin ilk savas kirdiklerini böyle-dir. Doğu Avrupa ülkelerindeki partizan savaslarında da durum ay-nıdır. Az sayıda insan Mosko-va'da, şurada burada eğitim gön-derilmiştir. Latin Amerika'da da daha da düşük düzeydedir. O halde her şeyin hakkını vermek gerekiliyor. Kendiliğindenlik var, dü-rüst olup da sonuna kadar savas-çı geliştirmek için kendini sıkımayan, yoğunlaşmayan, bu iş için kula ve kaidelerine etle-tirnek gibi yapışmayanlar varsa, bu tu-tumların terketmelidirler. Madem-ki hayatlarını ortaya koymuşlar, o zaman buna yüksek değer biçerek görecek adam olduklarını, gerilla çalışmaları tarzının amansız uygulay-ıcıları olduklarını bir an bile unut-mayacaklar, böyle çalışmasını bile-ceklerdir. Bu şart yerine getirildi-ğinde, dayatılan anlayışlarla, ister üst düzeyde ister alt düzeyde olsun, kerarlı bir mücadele içine girilebilecektir. Uygulanacak doğ-ru çalışma tarzı buna açığı çıkar-acaktır ve bunlar her an tasfiye edilebilecektir. Burada da hedef bu-gündür, biz bu anlayış dayatılmış-tı. Olumlu çalışmalar ilerletildikçe, bu platformu sabotaj etmek isteyenler her zaman etkisiz duruma ge-lmişlerdir. Bunun anlamı ise, baş-tan da belirttiğimiz gibi bir gerilla ve eğitim birliğinin oluşumudur. Buna da bir yığın devrimci anlayışımızla gelişen tutumlar dayatılmıştır. Bu-rada duyarsızlık vardır, fakat bizim de buna karşı ısrarlı bir şekilde eğitimle, mücadeleyle cevap verme ve önlenecek çalışma çabamız vardır. Bu örnekten bile yola çıldığına gelişmeler anlayışlıabilir.

Ülkede daha az imkan yoktur. Böyle bir toparlamayı birçok alan-da gerçekleştirmek için sıradan bir faaliyetlilik bile bugün yula açmış-tır. Biz 1983 sonrasında bu saptamayı yapamadık, gönderirken "gi-din gerilla okulları kurun, orada hızlı bir gerillaşmayı yapın" de-medik. Böyle bir saptamayı yoku-tu, bazı noktalara tutma tarzındaydı. Ama şimdi bununla yetinmek demek telafun kapısını sonuna kadar aralamak demektir. O bir dönem için geçerlidir. Biz o dönemde de bir eksiklikten telafisi olarak değerin-dirdik. Silahlı silahlı mücadelede-si sonrasında gerillaya dönüş sağ-lanmıştı. Bunu Politik Rapo'da açıkladık. Silverek'te yaşananlara savasçıların yöztarışılması, köylü anlayışlarına terketilmesi, dedi-k. Silahlı savaşın çok tehlikeli bir faaliyet olduğu karşı karşıya gelmiş durumuydum. Eğer çıkış başar-ılamasaydı tamamen öyle olacak-tı. Bundan kaçardığımız derslerle bu sefer silahlı savasının gelişimini garantileyen bütün tedbirleri elden bırakmadan gerekli hazırlıkları yap-tık. Sınırı amaçların başarısına bile

ileri bir adımırdı dedi-k. Bunu bu sefer yeni gelişmelerin başlangıcı yapacağımız. Ama bunu derken, bu tehlikeleri görmemek, bu savasla oynamaları aştirmek anlamında geli-miyor. Böylece durumlar ortaya çıkıyordsa herkesin kendi caba-larına sodelanmak şurda kalmasa, sıkça yüzünün kızmazsa, bikkinken getirmesi gerekmiyor; savasın geliş-tirilememesine neden olan bu konudaki tutum ve davranışların-nın nefret etmesi gerekmiyor. Bazı-ları bu konuda, aslında kendilerini biraz gizlemek için delilik alarak, le-rini göstermekten tutulm, kendi ni abladığından çocuklaştırmaya nasıl kocaman çocuklar oldukları-nı, kantiyama kadar iyi vardırdılar. Son derece tepkici kişilikler bu temelde ortaya çıktı. Silahlı savas-çıların karşı görevlerini yerine get-irmeyenleri görülmüş bir tür kicikliği ortaya çıktı. Bazılarıyla te-mas ettirilmeye suratından düşer bin parça olduğunu gördük. Burs da bile görevler her gün dü-rüst v-düzerlye yerine getirilmese mu-laka yapıyla kendinizi karşı karşıya bulursunuz. Yoğun bir biçimde adam adım ilerlemeyi sağla-mazsanız kendinizi su veya bu noktada yapıyla karşı karşıya bu-lursunuz. Çünkü görevler affet-mez. Yerin getirilmesi gereken sorumluluklar yerine getirilmedi mi, buna mukabıl tepki gelişir ve bu da kişiyi olumsuz konumlara sü-rükler. Partimiz canı ve diri bir biçimde yaşıyor. İste burada işle-rin neden tepkisi yöneldikleri ve neden tutuculuğu görülmüş bo-yutunda geliştirdikleri açıktır. Adam kendini kurtarmak için bun gös-termek zorundadır. Yani görevler yerine getirmeyenler, gelişen ça-şımaları karşı kendini savunmak için tepki hareketine girişe-ceklerdir, demagoji bu temelde gelişecektir. Neden demagoji gel-mektedir? Çünkü olmayan bir şeyin örtbas edilme için dilin dönme-sine ihtiyacı vardır; dilin boğazl ü-remeye ihtiyacı vardır. Haldé bir de ortam bu laflarla iyi kanalecek ve bu lafların anlamını çözemeyecek durumdaysa, bunlar demagojiye sa-rıldıkça sarılırlar. Tarhihte demago-jinin adını bu kadar çıkması bu-nedenlerdir. Bu kimin ulublu ol-muştur? Ciddi bir pratiğin sahibi olmayan; devrimci yemil şurda kalmasa, buş işlerle uğraşanların bir sanatı, bir sanatı. Ve toplumumuz-da ki demagoji, eski çağ Yunan-is-ti'nin fersah fersah geride bira-kan sayıda v-enetliklerdir. Öyle ki herkeste belli bir demagogi usta-lık vardır. Çevir dilini söyli. Aslında hedefi nişanıyor ve bu fazla bile-giye, Haya ve yalan mı üretirsin, rüyadan mı bahsedersin, düşman-lık mı yaparsın, gerçekle yüzleş-mek yerine ztlık arzeden saptır-mayı mı yapmak istersin; dilin dönüyorsa yap. Bunun temelleri tarihtedir, toplumsal koşullarmız-dadır. Ama devrimin bir görevi vardır ki, bu da sözkonusu tehlikeyi yöntemle mücadele etmektir.

Demagoglarla mücadele etmek çok önemlidir. Eğer ortam dema-goglarla kırılırsa orada sayı ve değer adına çok az şey kalır. İste faaliyetlerimizde silahlı direniş, si-lahlı devrimci gelişimin olmadığ-yerinde iş lafa boğuluyor. İş birbir-lerini karalamaya güdüllüdür. Bu-ların hepeli gerillanın demagogi örnekleri oldu. Savasçıyı geliştirmekte kerarlı olan değeler, yalnız gerilla için değil, bütün Parti ça-şımalarının yerine getirilmesi için buna olanca ağırlığıyla yüklenmel-ler. Bu yılların ihmalkarlığı ciddidir. Eğer gerillanın elemanları olmak istiyorsak, içinde bulunduğumuz koşullar ne olursa olsun yapması-jerelerken ortadadır. Aksi halde ırtam demagoglara terkedilir, or-

tayolcular birçok şeyin canına okuyabilirler.

Görevlere ve Sorumluluğa Tam Sahip Çıkılmıyor

Tahlilim: Özgüçlere sahip çık-mama, sorumluluk duyuma da safhadadır. Bunun alanlığı, etki-si az değildir. Herkes sorumlusuzluk dnyasında kulac atmayı kurtu-luşun yolu olarak biliyor. Köşeyi dönmeyi, kendisini kurtarmayı bir nolu faaliyet biçimi olarak almış-tır. Elbette bu devrimci faaliyetler dün-yasına da yansıcak ve orada kişisel endişelerle kendini biraz kurtaran kişi gerisini de demago-jiyi tamamladı mı, bu onun için doyurucu gelmektedir. Onun için eskinin hortlatılması, safalara her türlü kölelik ve yenilgily yaşamın etkilerinin yanıstılması normaldir. Belki biraz göçmüş, biraz özeldir, böyle işi bunu dile getirecek mahku-miyetlini gösterir. Ama bu hiçbir şeyi değıştirmez. Çünkü o önemli bir şeyin canına okumuştur aslında. Bunun silimlesi gerekmiyor. Çok çeşitli biçimlerde kendisini göste-ren bu tip etkilerin bertaraf edil-mesi gerekıyor. Kürdistan'da niye doğru tutumlar da çok sayıda insan ısrar ediyor? Niye kalıplık çok güclü? İnat geliştirmeyen tu-tumlar çok az. Her kusun dökme, hep gelişmelerin önüne engel dik-mekten başka nele sergiledir? Haydi birisi hatalı, hatta iki-üç hatalı ama hiç mi bir aktılı ortaya çıkmadı. Toparlayıcılık, yürü-tülmek üzere, hiç mi objektif koşu-lar yok? Gelişmeler çok olgun; hazırlıklar yeterli ilerlemiş dö-yün-sunuz. O halde sonuc nerede? İste bu gelişti. Bu gelişki işe, esas gelişki dayandırılabilecek mümkün-dür. Yani sömürgecilikle, onun gelişimiyile ve ona karşı geliştirilen ulusal kurtuluş savasıyla yakını-nı bağlandırdı. Ulusal kurtuluşun derinden kavranılması, inanılması, işe bu temelde halk önderliğinin derinden kavranılması, azimle, ce-saretle savunulması, bunun yine her türlü yanlışlıklardan kurtularak benimsenmesi, karar verilmesi bu-kararın en az olanaklarla hayata geçirilmesi için pratiğin yine adım adım geliştirilmesi ve bu konuda tavizsiz davranılması gerekmektedir. Bir sorun olarak karışıkla çı-kan, hepimiz ürktün, özellikle de sahlipilerin ürktün bu pratik veye pratikizlik gelişki böyle giderilir. Bu sadece gerilla dağları, bütün örgüt faaliyetlerinde böyledir. Yine de ille biz eski stile yürüyecüğe denirse bu sömürgecilikle karşı teslimiyete; ezik, yenilgili, köle kışkırtıl devama evet; kerarlı, dev-rimci tutuma düşünse hayır; ortaycu-lukla ısrara ve bunun yine çeşitli biçimlerini Parti saflarında savun-maya evet; özlü açık davranıp ger-çekçi tutuma girmeye hayır, anla-mıma evet. Halk savası tehinde dar bir savasçılık, onu bir insançılıktan öteye ele alan, onu profesyonel devrimcilerin bir eylemi biçiminde benimsenim, kavrayan; bu temelde görevleri üstlenilen böyle savas-çımı bilirlerse; bütün bu engelleri görüp yine bunlarla mücadeleli yerine getirmesini bilirlerse sonu-aılabilir. İşte birçoklarımızın faa-liyetlerinde gözükmüş şey budur. Halen de önemli oranda gözükmeyen tavır budur.

Bu Dönemi Az Bir Kayıpla Karşılayacağız

Dikkat edilirse, bizim bu uzun süre içinde bütün açışmalarımız, tartışmalarımız — ki mücadele bi-çiminde geçmiştiir — bu ger-çekçi açığı vurmaka kalmayıp,

gereklilikleri Parti ortamına tam hakim kılmak, Parti çekirdeğine ve onun temel taktik hattına yaklaştırmak amaçları ile, Parti çekirdeğine tam kanoat geçirmek, örgüt üyeliğini sağlamak, bilirlimizin kesnileşmesini bu biçimde gerçekleştirmeye hizmet ediyor. Yapılan çalışmalar adım adım buna ulaşmam mümkün kılıyor. Bu, dikkat edilirse diğer faaliyetlerden farklı; sizleri geliştirmek istediğiniz birçok anlaştıran, birçok tutumdan farklı ve önemlidir. Bu kadar zor koşullarda bir araya gelmemize, bu kadar faaliyetlerin tartışmasını yapmamıza rağmen, halen en iş, en hayat, en yüzeysel tutumlarla ısrar etmek önemli. Bunu aşmak gerekir. Bizim burada işleri idare etmekle kesinlikle bir rahatlama edemiyormuz. "Ne de olsa işleri sağlıyor" dediği gibi bir anlayışa götürebiliriz. Hiçbir zaman buna fazla güvenilemez. Çünkü yarının neler getireceği belli değildir. Örgüt çekirdeği sağlamlaştığında ve vasıfaları her düzeyde görevlerini yerine getirdiklerinde herkes işi yapıyor diyebilir, işleri sağlam geliyor diyebilir. Fakat böyle olmakla bir dilerse görüldüğü ki, halen çağımıza tarizmizin çok engelleri olduğunu. Fakat arkadaşlarımızın buşak alanındaki kendiliğindenlini yapmam tarzında kapılı teslim oluyorlar. Bu böyle bir dönemdir. Bu dönem de yine böyle yapılarla yürütmesi mümkündür. Ama böyle inanıyoruz ki, biz bu dönemi geçmişte olduğundan çok daha az bir kayıpla karşılayabileceğiz. Çalışmalar üzerinde bu kadar hassasiyetler derdirmamız etkisini mutlaka gösterecektir. Burada, ülkede, her tarafta etkisini gösterecektir. Bazı anlayışların kesin sonucunu, ifasını getireceğini; doğru tutuma da başarı yolunu açacaktır. Bu konuda harcadığımız büyük çabalar bunu tam bir yürüme aşamasına getirmiştir. Buna karşı kimlerin direndiği de açığa çıkacaktır. Hayat bu konuda kimin ne olduğunu gösterebilecektir. Gösterebilir da.

Halkımızın Bağrından Yeni Ve Atak Genç Üyeler Çıkacaktır

[illegible]

Bazen adam bile duyurursa, halkın yeni gücüne elbette ki iyi göstermek, onları eğitmek çok önemli yontemdir ve bu yalnız bizde ortaya çıkan bir durum değildir. Bolşevikler Parti'sinde bile hep böyle önemli aşamalarda eskimiş; eskimisten de öteye, oportünizme yakın öğelerini tasfiyesi süreci yaşamıştır. Güçlü-yeni, atak, genç yüzeyle savaşçıları geliştirilerek, sorunları çözümlenirdi. Bu taktiktin de bizde de katbetmek uygulanması mümkündür. Bu yalnız bir taktik değildi; uygulanması gereken bir yontemdir de. Bizde halk bugün yontemir. Birçok taze gücü ortaya çıkarabileceğimizi düşünürdük. Bazi öğrencileri, işarile kendini Partize dayataylar, Parti çalışma tarzına veremeyenler bunı görmelidirlər. Yaşamdan umut kesilmemelidir. Devrimci yaşam, çokça benimsenen en yüce yaşamdır. İste bun ilerde hale getirmemek açısından bunlar hesapta tutulmalı, iyi ayarlanmalı, her şeyin doğrudan yapılmadılır. Ve kişi yarın halkın huzurunda, Parti huzurunda hesap verecek çağrıldığında buna net, açık ve kendinl hiç duygusalğa kapılmadan verebilirdir. Parti bu doğrultuda ilerliyordı. Bütün yaşamı bu temelde ilerliyordu. Buna katkımından insan olarak değerliydi. Kendisi de başını sokmuydu. Lakin bunların esas öncü güçleriydi. Onları geçerdiler. Bu noktada yine diğer sınıfların durumuna değinile içişleri ortaya çıkıyor. Na de olsa kendi görüşlerini yaratarmışlar, kendi önderliklerini de yaratmışlar, işin kolayını bulmuşlar; PKK'nın sırtında dayanış yapmış. Onların durumunu böyle taşıy edebiliriz. Önderlik meselesine yaklaşımları çok gariptir. Bu işi serkeş-sarhoş durumlaryla çokça yapıyorlar. Billyoursunız yıldız altında berri adidi devrimci görevleri ortaya çıkarma durumları olmaştır. Bu işlerle hiç uğraşmazlar bile. Biz onların hesabını gördük aslında. Fakat yenileri yüz bizim ortamızda ortaya çıkma emareleri göstenerler var. Bunlar, Parti ortamına girip, diğer sınıfların eğitim ve tutuklarını PKK'ltık maksim altında yaşamak istiyorlar. O halde işi ağırlaştırılanın önemli bir kısmı ve nedeni bunlardır. Partimiz içinde sınıf etkililerin bu kadar sürcü ağırlastırması; bu izahattardır. Dışımızda dayanma güçleri yok, varlıklarını sürdüremeleri son derece zor. Geriye nerere kalıyor? Parti ortamı. Burada her türlü bayatlığı, liberalizmi, adılığı yaşamakta yasatmaktadır. Böyleli tutumlar çoktur. Bunun gunu çok iyi görüyorlar; son dercede can sipere-ne bir faaliyet ve son dercede sancılı bir gelişme sözkonusudur. Bunların bunun karşısında ki tüm hüneri, kendilerini koruyup kolladılar. Grupculukları böyle, sözlü dile getirilişi böyle, her adım atışı böyleydi. Ağırlık noktaları bunlardı.

**Cephe Silahını
Daha Fazla Kullanacaksınız**

Sıradı bizim Cephe salihini bu-
na birer diziyept kullanmak istedi-
ğimizi biliyoruzuz. Öncüğü böyle
bulundiran, Öncüğü böyle ağırla-
tıran ögelir Cephe koğullarında a-
caba çalğırtılabilirler mi diyoruz.
Tabii orada da kendi problemle-
ri daha had safhada sürdüryorlar.
Sıradan sevapçık diyoruz, sıradan
savasçılığın başına nelerin getirile-
ceği de belli değil. Bu bir problem-
dir. Çünkü bizde mevcut sınıfsal
zemin işleri ağırlaştırılmakla uğra-
şıyor. Zaten umudunu, inancı yu-
k. Zemin böyle, Partî bir çıkış yaptı-
rıyor, biraz yeni imkanları sağ-
landığını gördüğün işin Partîye yapı-
şıyor aslında. Partîye çök vermek,

can vermem, can vermem için değil, Partinin bazı kazanımlarına ortak olmak için yapıyor bunları. Sınıf eğiliminin özünü budur. Devrimci faaliyetin olumlu yönüne karşı duyarsızlaşarak, aşğıdır, edipdendir, pasifist, olumlu kazanımlarına ortak olmak için ise son derece hesapsı, son derece çekimci, özellikle kayıretirist. Kayıretizm niye bu kadar gelişiyor, kök salıyor? Adaminin dünyası kayıretiz aynanın altından. Bazılarını gördünüz, cingilci ka piliyorlar. Hatta bazı arkadaşlarımız var benim; görüyorum aynen böyleler. Sözümlüne benim tekliti ediyorum, ama tekliti de değil bu. Benim kazanımların özünü farketseniz, "can kurban" derdik, bu adamızda, ama adam kendi sınıfı eğilimini önderlik maskesi altında ve biçimde uyum sağlayarak sürdürüyor. Taklit yeteneğiliği aslında çok üst taşıyor. Herhalde bu konuda çekimliliği de değildi. Bu sınıf etkilerinin yeteneksiz ögesi, durumun böyle kurtarıcaları sanıyor ve bunu ona yetiyor. Biz ne yapıyorsak buna değil yapmaka çalışıyor. Demagoji burada da imdatlarına dayanıyor. Sadece taklit ediyor ve bazı insanları aldatıyorlar. Nasıl belli temsil stiklerini, çalışmalarında nasıl yapıları olduklarını söyleyip bazı saf, tavallı, bilinciz kesimleri bu konuda kullanabiliyorlar. Halbuki böyle değildi. Karşımda ki söz edemeyecek, dilini bile kipiırdamamak kadar zayıf kişilerdir bunlar. Ama ben de zeminde kastırmak istiyorum. Mecvut toplumsal gerçeklikleri, karşımda bu kişilerin böylece, acılı, aşğı konusunda düdünyozur ki, bu bize rastgen yine diyorum ki, bun da öcünün netleşmesi için, öcünün netleşmesini bu tip ayak bağlarından kurtarması hususunda sarıncı. Bu, onun ulusal kurtuluş sürecine bir katkıları olacaksa, ona orada verebiliriz. Bu anlamda da bu aşmadaki bu çekirdek üyeliğile Cephe üyeliğini; hatta perilla, savasçı üyeliğili Parti üyeliğini ayrıtmeliyiz. Bunlara gereken yer, rol verilmesi, açığı kavusturmalıdır. İşleri karışmasın. Partinin öcünü çekirdeği, hatta öcünü çekirdeğinin merkezine bir en aşğı ve kendini süreklili aldatması olan ögeleri, bu konuda ısrarla kendilerini düzeltmeyeıtenli oturtursak,—ki çoğunluğu gerçekleşen şeyler oldu—Parti baştan itibaren faaliyetli olacak. Çekirdeğinin (erisini, tüm tüm ve davranışlarıyla bu işin erbabı olmak sureti kalsın, sadece onu ifsaat etmekle, onu bozmakla, parçalamakla uğraşan ögeleri doldurursak, yine aşğı şey yitirilmi olur. Öyleyse bu sefer bu hataları yapmamak gerekiyor. Uzun süreden beri Parti çekirdeğinin netçe ele alınıyor hususunu biz boşuna aşırmıyoruz. Farkettik ki işler biraz da bu yüzden ağırlaşa-

[illegible]

alındı. Artık bunun da uygulama aşamasına gelinmiştir. Bu sefer daha yerli yerinde gerçekleştireceğiz, yapacağız.

**En Fazla Ağırlık
Vermemiz Gereken Görev
Gerillanın Geliştirilmesidir**

Süpheşiz tüm görüşler içinde bizi en çok ilgilendiren yöse birincil derece ağırlıklı vermeyiz gerekenini bu faaliyetlerimiz; yani gerilla'nın işleride kavuşturulması, gerilla'nın hayata geçmesidir. Bu, Parti çalışmalarını ve Cephe'nin gelişimini çok etkiler. Gerillayı geliştirmedi, mevcut tüm ilişkilerin fazlasıyla yeterli, uzun ömürlü gelebilemeyeceğini, işi gereği kavuşamayacağına belirlenmek gerekiyor. Dolayısıyla bizi arak etmekteyiz. Bizim, doğru çalışma tarzına ve doğru savaş taktiklerine işleride kavuşturamamız hayati öneme sahiptir. Taktikler üzerinde çokça durulabiliriz. Özellikle bu, pratik olarak birçok militanların vazgeçilmez görüşüydü. Şiz hicbir yerde bir Parti Önderliğinin, parti faaliyetleri ile ilgili ne kadar çalıştığını, ne kadar çalışmadığını, dünyaya her alanında sıradan savaşçılar bile, çok düzensiz kurma, birleşme, gerillayı eğltme, onlara tabii düzensizlik komutanlık etmeyi önderliklerinin habersiz gerçekleştirmişlerdir. Ve diğer brğüt faaliyetlerinde de bu böyledir. Neye bizde bu böyle olmuyor? Koşullarımız böyle, ülkemizin durumu bellidir. Yenı uyanan bir halk gerçekliği bizde ve biz de bu halkın çoklularını, mazur görülmeli diyecaksınız. Fakat bu ne zamana kadar, nereye kadar böyle olacak?

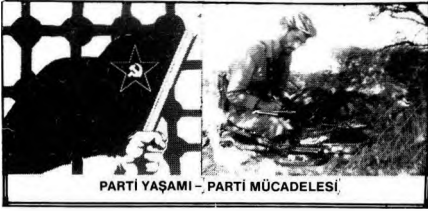
Dünya halklarından bazı farkla-
nım var, ama ne de olsa biz de
insanız. Hem de dayanıklı, cesaretli
insanlarız. Kendimize çocukları
uzun süre yetiştirmamızın ne an-
lamı var? Bunda ısrar etmenin
sonu ne getirir? Bu durum bizi son-
tahtla eskinin meşrulasmasına,
kabulüne götürür. Bu yanılgıya
düşmek de ölümdür diyoruz. Bu-
nedenle savaşın önünü açma, sa-
vaşı geliştirecek taktileri konu-
tarma, hepimizin gündeminin en
önemli konusudur. Çocukların co-
çukları olmaları hiç niyetimiz olma-
malı, çünkü büyüdük. Partizim,
çocukluk aşamasını geride bıraktı.

ve davranışları göstermişyiz yaşıma bari kurallardır. Bunlara neye bu kadar ağırlık verdik? Çünkü işin esası çözümlenmezse, halledilemezse diğer hiçbir sorun da halledilemez. Bu sağlanamazsa hangi sabotaj taktiklerinden bahsedebiliriz? Hangi pusudan bahsedebiliriz? Örneğin, pusutağıtları kendine temel almayanlar, düşmana azami zarar veremeyi kendisine erke almayanlar, elbette sabotajta üzerinde fazla durmayacaklardır. Savaşta doğru-dürüst kurall-kaide-siyle uygulamayanlar hangi halkı savasının temel özelliklerini kendilerine problem yapabilirler? Zaten bizde çok bilimesine rağmen, gereklerinin yerine getirilmemesinin nedeni bu anlayışın etkin olmalarından ileri geliyor. Yoksa savaş konusunda anlayış, bilinç, ittifaktan, halk savasının teorilerinin bilinmesinden değildir. Bu, bize hakim olan anlayışın, tutumların, teorik konuda bilin-cimizi bastırması, bunun yerine kendi tutucu, dar, tasfiyecilik eğilimimizi hakim kılmamızdan kaynaklanıyor. Yani burada zayıf kişilik, oportünist tutum, savaş teorisinin bilincini galebe çaldı, onu unutturdu. Bu da unutulunca tabii ki temel taktikleri bönleme, onların özüyle uygulanması, koşullarımıza uyarlanması düşünülemezdi. Zaten düşünülmemesinin ve hepimizden hayretle bunun karşılama-sın izahi da burada yataktırdı. Oportünizm bir yere, bir kişiyi damgasını vurdu mu elbette ki o, temel doğru mücadeleye yanaş-mas bile. Bilmesinden ötürü değil, çıkarı ona elverdiği, böyle gerekli kıldığı için bunu yapıp. Gerçekleşen de budur. Eger bunlar alışmış ve doğru tutumda karar kılmış ve biz özellikle kuydurları edimizmiş; Partinin ezici çoğun-luğun göstermesi gereken yüksek sorumluluk, duyarlılık noktasına gelmişse o zaman bu işlerin planlanmasına geçebiliriz. Bu işleri planlayabiliriz. Neden? Çünkü üstün sorumluluk, duyarlılık, bilincillike işlere yansıyacağı. Mevcut gücümüzü bu biçimde değerlendiri-yoruz. Bu, plânın üzerinde du-rulmasını gerektirir. Bu temel taktiklerimizi sık sık gözden geçirmeye, bunları nasıl kullanmamız gerektiğine dair bizi bir sonuca götürür ve sanıyozu şimdiki işler bizde bu noktaya getirilmis.

Ortayolculuğa Ve Tasfiyecliğe Karşı Sağlam Militanlar Haline Gelinmelidir

Bu arada gerilla yaşamında da değinmek gerekir. Gerilla yaşamından da öteye, devrimci militan yaşamına değinmek gerekiyorki. Daha önceden de militanın özellikleri değerdinldirmisini yapmıştık. 1983'ün sonlarında yine içinde ve yarın olacak da o tarihten sonraki faaliyetimizde hep diye getirdiğimiz, basyurdumuz bir çalışmamız olmuştur. Biz devrimci militan tanişına neden yöneldik? Neden daha önce değil de, bu tarihten itibaren bu konudaki duyurduğumuzartı? Sunda: Devrimci yasavlarla önemli oranda oynanmaya başlandığı ortaya çıktı. Devrimci yerine bambasğa sifartlarla yaşanılmaya, temel ölçülerle oynanmaya, çok çeşitli anların değilleri, tutkuları, proletarya değildimligidi diye yutturulmaya çalışılıyordu. Türkiye ortamin-da bu zaten çok yaygınca gerçekleştirişim, yüzyüdeyüz burjuva könikleri karakterdeki olumsuzlar, sağ proleter yaklaşımdı diye yutturulmuş ve kabul de görmüştü. Bu tehlike bizi de son derece ilgilendiriyordu. Yine sıradaki

Devamı: 22. sayıda

PARTİ YAKAMI - PARTİ MÜCADELESİ

Halk tarihimizin özgün gerçekliğini, 15 yıllık pratik mücadele geçmişinde bütün yönleriyle tanıdılar ve dile getiren amansız olumsuz ortamın her türden engeli olanı üstü çaba ve büyük fedakarlıklarla aşp günümüzde kadar gelen Parti hareketimiz, tarihsel geçmişin zıvesi olan II. Kongresi'ni gerçekleştirmekle halk tarihimizde yeni ve anlamlı bir süreç açmış oluyordu. Direniş tarihimizin saygılarına son özgürlük yürüyüşü olarak geçecek olan bu süreç, tarihsel öneminde 1171 gelen büyük fevhliler, üstün direnişleri; azim, fedakarlık ve tüm bunların yaratıcılığı olan soylu halk kahramanlarının kişilikleriyle öne fırlayacakları ve tarihin kendilerinin beklediği rolü oynayacakları bir süreç olacaktı. Parti yapımızda büyük bir aydınlanma yaratan ve Partimiz hiçbir dönemde olmadıkları kadarıyla güçlü kılan böylesi bir aşama, kendi içerisinde taşıdığı bu özgün gerçeklikten dolayı da mücadelemizin her alanında belli bir hazırlık sürecini gerektiriyordu. Yapımızın zor ama soylu görevlere hazir hale getirilmesi tarihsel dönemcin zorlu talebi getirdiği bir durum oluyordu. Vezaten bu hazırlıklar, Partisel varlığımızın sözkonusu olduğu her alanda yürütülen faaliyetliliğin merkezini oluşturmaktaydı.

Parti yapımızın önemli bir kesiminin bulunduğu ilgili alanda da, kalabalık bir militten topluluğu ile sürdürdülen bu yönü çalımaları sık aylan boyuna devam etmiş, yeni dönem pratiğinde büyük bir özveri ve engellemelerine rağmen, mücadelemizin bütün sorunlarını çözüme çıkarıldığı, Partinin kapsamlı talimatı ve dokümanlarını özümseyip bilince çıkarmak için yoğun bir çaba sarfettiği, faaliyetlerimizin sonucunda ideolojik-politik ve örgütsel alanda döneme özgü tüm sorunları tartışmış ve bütün bu konularla ilişkin detaylı planlarla pratik gerçekleştirilmesini gereken görevler belirlenmişti. Alanda yürütülen çalışmalar Nisan ayının sonlarına doğru önemli oranda tamamlanmış, tüm sorun sık boyu yapılan hazırlık çalışmalarının uygulama sahaları ülke pratiğindeki faaliyetlerimize kalmıştı. Müdahaleyi bir an önce gerçekleştirmek ve zamanı daha fazla uzatmamak önemliydi. Bu durumun, kitlelerin ve güçümüzün derinliklerinden da gerekli olan bir durumdur. Çünkü bizim açımızdan meydana gelebilecek en ulak bir zaman kaybı, düşman açısından bir avantajı sağlayacak ve kitleler üzerinde olumsuz bir etki yaratacaktı. En önemlisi de mevcut bir kime bir an önce pratik taşmak isteyen arkadaş yapımızda belli bir durgunluk yaratılabilecekti. Vezaten baharın ikinci ayları sonlarına doğru, yapıda beliren hoşnutsuzluk yavaş yavaş hissedilmeye başlanmış, bir an önce görev sahalarına ulaşmak isteyen arkadaşlardan gidis talepleri yükselmeye başlamıştı.

Gür bir mevsimin ortasında kurulan kampın döbör tarafa dala yükselen derinlikler zivrelinden bahar aylarının tüm canlılığı isyana davet dercesineyle enterrek etkilerinden ormana süzulen pınarları, dereleri coştur-

ması, kampa hüküm süren coşku ve sabırsızlığı adeta kamlıyarak, bu istem ve taleplerin daha da yoğunlaşmasına yol açıyordu. Vegerçekten de her şeyiyle isyan koken bu canli ve hareketli bahar günlerinde arkadaş yapımızda kamlarda daha fazla tutmanın olanağı kalmamıştı gibiydi. Fakat tüm bu yasanınlar rağmen i... alanından gelecekle olan grubu beklemek zorunlu idi. Bu bekleyiş uzun sürdüğünden hiç de kümsenemeyecek bir zaman kesitini alıp götürmüş ve Nisan ayının son günleri de tek tek dolmaya başlamıştı. Nihayet 23 Nisan 1987 günü kampa ana patika yolunda beliren grup, kampa bir zafer coşkusuyla yasanmasını da beraberinde getirmişti. Çünkü grubun gelmesiyle, zaferi gödecek olan büyük ve soylu görevleriyle yüklü bir sürecin ilk pratik adımları atılmış olacak ve her arkadaş sorumluluğuna yerine getireceği görev alına doğru yola çıkacaktır. Arkadaş grubunun kampa ulaşması, kamp yaşamını hemen hareketlendirmiş, sessizlikte iç içe geçen duraganlığı yerini alanda büyük bir hareketlilik ve canlanmaya bırakmıştı. Sıkıntılı ruh halleri aşmış, sevinç simaları kendisini konuşmaya başlamıştı. Yeni gelenleri tabiatıyla ilkeye gidisin habercileri olduklarından, hemen hemen herkes gidip gitemeyeceğini daha öğrenmeye gerek duymadan o gündün ibaren gidis için gerekli olan hazırlıkları başlamıştı. Silahları çantaya, elbiseden ayakkabıya kadar her şey gözden geçirilip, onarılmış gerekler onaylanarak ek siliklikleri giderilmesi yönünde yoğun bir hazırlık sürdülmüştü.

Ertesi gün yapılan bir toplantıyla durumlar değerlendirildi. Ve bu doğrultuda yürülecek faaliyetler planlandı. Buna göre ilkeye gidisler hemen olmalıydı. Ortaya çıkan bazı durumlardan dolayı mevcut hazırlıkları belli bir süre daha ulla yürütülecek ve yine bu alandaki çalışmalar diğer alanlara taşınacaktı. Bu amaç doğrultusunda görevlendirilen arkadaşlardan bir birlik oluşturuldu. Birliğin bligim olarak güçlü oluşu tüm arkadaşlarda var olan güven, azim ve cesareti daha da güçlendiriyordu. Birlikteki güven ve cesaret unsuru daha da pekiştirilen nedenlerden biri de, üstün komuta yeteneği, savaş tecrübesi ve güven dolu kişiliğiyle yarıda belli bir saygınlık yarattığı kendi alanına ulaşması büyük önem arz ediyordu. Bu durumu da gözönünde bulundurarak her zaman kullandığımız yol hattını değiştirmek zorunda kalmıştı. Çünkü Güneye de süren savaş bu yol hattına da sıçrması, dolayısıyla TC dahil tüm gücün tarafından kullanılarak bir yol oluşturuldu. Tüm bu durumlar gözönünde bulundurarak yeni bir güzergah belirlendi. Fakat yeni güzergahımızın da sorun teşkil eden yanları vardı. Her şeyden önce yeni tespit ettiğimiz hattı, birlikte sadece iki arkadaş biliyordu. Geriye kalan arkadaşlar güzergahı bilmek bir yana, alana bir bütün olarak yabancıydılar. Bu durum ve bu sıkı boyu alandan uzak kalmıştık dolay gelismelerden habersiz olumuz, önemli iki sorun olarak çıkıyordu karşımıza.

BOTAN'I ZAPTEDERKEN GÖĞÜS GÖĞÜSE 48 SAAT

(Komutan BEDRAN'ın Direniş Türküsü)

getirmekten alıkoymaz" düşüncesi ortak bir düşünce oluyordu. Bunu hemen hemen tüm arkadaşların yüz ifadelerinden okumak mümkün değildi. Parti ve halk tarihimizin coşkun bir irmak gibi akması gereken bu süreç, emek katkılarıyla yüklü kazandırmak isteyen her arkadaş, öncelikle kendisine tanınmış olmasını büyük bir şans sayıyor ve birliğin içerisinde yer almakta haklı olarak bir gurur payesi çıkarıyordu. Ve gerçekten de, bu şans sayılırdı. Çünkü ruh hallerinden anlaşıldığı gibi pratik mücadele ortamından bir gün daha uzak yaşamak pekileme oluyordu insana. Kamp yaşamının duraganlığından uzaklaşıp halkla ve özgürlüğün bir gizli bir saklandığı yalın dağlara, bütünselce, ülkemizin güzellikleriyle dolu doğasının derinliklerini enişmek insanda anlamlısa mümkün olmayan duygular yaratıyordu. Artık bir saat dahi duramayacağımızı anlıyorduk. Vezaten beklememiz için de hiçbir neden kalmamıştı. 11 kişilik birliğimize priil priil Nisan sabahı tüm arkadaşlar yadalaşarak kampa ayrıldık. Vadalastığımız arkadaşlarımız başarı dilekleri ve esprilerle dolu güc veren konuşmaları arasında yavaş yavaş kampa karşılaşıldı yamacı aşarak yol almaya başladık.

Birlikte yer alan tüm arkadaşların tanıdıkları eski yol güzergahını bazı aksiliklerle yol açsa da kullanmamak zorundaydık. Çünkü bligimimiz Kongre sonuçlarının diğer alanlara taşınmasında değişik düzeylerde sorumluluk üstlenmiş ve ağırlıklı bölümünü iç alanlara gidecek arkadaşlardan oluşan geçici bir yol birliği idi. Bunun için her arkadaş güvenilir içerisinde kendi alanına ulaşması büyük önem arz ediyordu. Bu durumu da gözönünde bulundurarak her zaman kullandığımız yol hattını değiştirmek zorunda kalmıştı. Çünkü Güneye de süren savaş bu yol hattına da sıçrması, dolayısıyla TC dahil tüm gücün tarafından kullanılarak bir yol oluşturuldu. Tüm bu durumlar gözönünde bulundurarak yeni bir güzergah belirlendi. Fakat yeni güzergahımızın da sorun teşkil eden yanları vardı. Her şeyden önce yeni tespit ettiğimiz hattı, birlikte sadece iki arkadaş biliyordu. Geriye kalan arkadaşlar güzergahı bilmek bir yana, alana bir bütün olarak yabancıydılar. Bu durum ve bu sıkı boyu alandan uzak kalmıştık dolay gelismelerden habersiz olumuz, önemli iki sorun olarak çıkıyordu karşımıza.

Alan hakkındaki bilgiyi, veracağımız ilk köye uğrayarak elde etme gibi bir şansımız vardı; Fakat, coğrafyaya yabancılık gerilla için önemli oranda bir zaaf sayılırdı. Düşmanla ani bir karşılaşma durumunda meydana gelebilecek herhangi bir aksilik, alana yabancı olan arkadaşları önemli oranda zorlayabilmeydi. Tüm bunları habesabı yaparak çeşitli tedbirler geliştiriyor ve basırcıyağımlı yönlemler üzerine konuşarak yolımıza devam ediyorduk.

İlk günlük yolculuğumuz oldukça kısa sürmüştü. Henüz karlarla kaplı olan dik yokuşlu zirveler vurmaya, geceye kalacağımızdan dolayı uygun bulmamış ve geceyi sık ağaçlara kaplı dar bir vadide konaklayarak geçirmeyi kararlaştırmıştık. Sirt çantalarımızı indirir indirmez güç ağaç dallarının göbelediği ormanın serinliği hissederek ateş yakmaya koyulduk. Ödnek saatinde Nisan güneşinin dik ışınları altında yol aldığımızdan, terimiz soğukluğa ateşin ısısı daha bir çekici geliyor ve ateşimizi habire gürlendirmeye neden oluyordu. Kampın ayrılışımız daha altı-yedi saatli bile bulmamıştı. Bundan dolayı ayrılışın havasını henüz tüm canlılığıyla yaşıyorduk. Arkadaşlarımız yaptıkları esprilerin yanı sıra, içten içe yasadıkları, fakat büyük bir gayretle dışa yansıtmamaya çalıştıkları üzüntü ve hüznün dolu bakışları tüm tazeleli ile gözlerimizin önünde birer canlanıyor gibiydi. Gerçekten de, uzun bir bekleyişten sonra yaşama ilişkin bütün umutların canlandığı bahar aylarında, gerillayı, her şeyden önce de, bir ARKG vasıtasıyla gödeci ayarla, birkaç günlüğüne de olsa mücadelemizin sıcak ortamından alıkoymak alanlarını yasanma terketmek olur, kattanılması oldukça güç bir yaşama karşı karşıya bırakmak demektir. Gerçi her arkadaş hangi köye ve mekanda olursa olsun mücadeleye güç katmak ve pratiği ilerletmek gerektiğinin bilincindeydi, ama isyan, direniş, kin ve öfkeden dilediği coşkun bahar aylarında, büyük bir iktidar ruhuyla düşman üstüne yürümek, doğal olarak her arkadaşın istemiydi. Ve bu açıdan hiçbir zaman yadırganmayacak soylu bir istemdi. Bir bunun bilincindeydik ve bu açıdan da kendimizi oldukça ateşli sayıyorduk. Yaktığımız gücün ateşini çevresinde bağdaş kurarak sürdürdüğümüz canli espriler ile sobetimiz bu noktalar üzerinde derinleştirilmiş ve

ancak geç vakitlerde uyumaya çekilmistik. Fakat o denli canli sohbet konularından sonra kim derin bir uykuya dalabilirdi ki. Belli bir zaman kesti geçmesine rağmen, arkadaşların çeşitli aralıkları sağa sola dönmelerinden uyanık oldukları anlaşılyordu. Dalınan derin düşünceler içerisinde geçmişi, belleklerde yeniden yaşıyor gibiydi. Acı, tatlı tüm yönleri ile gözler önünde canlanan, kısa da olsa bir tarih. Böylesi anlamlı bir günün geçesinde geçmişi derin muhasebesini yapmak, olumlu ve olumsuz yönleriyle geçmişten dersler çıkarmak geleceğe güçlü girme açısından çoğu zaman ihtiyaç duyulan düşünce ve tasarımlar oluyordu. Mücadelemizin kesin başarıya zorunlu kıldığı böylesi bir aşamada devrimci faaliyetlerde önemli sorumlulukları üstlenmiş olan tüm arkadaşlarda yasanan ortak duygu, düşünce ve tasarımları bunlar. Bizlerden kaynaklanan ve mücadeleye zarar veren yetersizlikleri artık ne Parti, ne halk ne de düşman kabul ediyordu. Bunun için pratiğe doğru yol alırken, amacımız, zaferi yaklaştıran başarılarla dolu bir mücadeleye sergilemek olmalıydı. Daldığımız bu derin düşüncelerin içerisinde namlı uyudüğümüzden farkına bile varammıştık.

Sabah nöbetimizden uyanırmışla gözlerimiz serin bir bahar sabahında daha açmış oluyorduk. Orman yeni yeni canlanmaya başlamıştı. Sabah güneşinin cız cız ışıları ağaç dallarının arasından ormanın içine doğru sürüldüğü bizdeki hareketlilikle hırlamış ve kahvaltımızı erkenden yaparak yolculuğ için son hazırlıklarımıza başlamıştık.

O günlük yolculuğumuz oldukça uzun, yürüklerimiz ise epey ağırdı. En önemlisi de uzun süren bir kamp yaşamından geliyorduk. Birliğin erkenden yorgun düşmesini engellemek amacıyla yürüyüş temposunu ayarladık ve kendimizi fazla zorlamamaya rağmen, akşama doğru alının en yüksek dağlarından Göstendi sirtlarını aşık. Zaman her ne kadar oturdüğundan, ruğzın karlıdan temeleymeye açığı çıkardığı kükük bir kara parçasına oturarak alını izlemeye başladık. Serrindin tüm güzellikleri ile karşımıza çıktı. Doğanın yemeyiş iradesi içerisinde kendisine uzanan ırıl ufaklı vadileri ile alane başı saran bayı, yüksek ve sarp zirveleri ile Çarçıl, düşmanın korkulu rüyası Goven'de ve yüksek yaylalarıyla Cilo-tüm muhtesemlikle karşımıza duruyordu. Yüksek bir noktadan bu güzülüm coğrafyayı, sayretmek gerçekten de insanda anlamlısa tüm arkadaşların içinden geçen bu yönü düşünceleri onaylarcasına:

"Alan savunması için mümkün her coğrafya, tam bir gerilla arazisi: dedi.

Bedran arkadaşın bu düşüncesinde hemlikli olmak elde değildi. Alanın ası coğrafyası yavaş yavaş yurteser olan alan halkının direnişçi eğilimleriyle birleşince, ve birliğin bilunmaz bir nimet olarak çıkıyordu ortaya. Vezaten düşmanın bütün teknik donanımına ve üstün gücüne rağmen bu dağlara yasanması, alanın bir bütün olarak zaptedilmez bir kale olmasından kaynaklanıyordu. Düşman da alanın bu önemli biliyor ve getirilen tutunamaması için ydr hal-

ki üzerinde baskı ve sindirme politikasını habire hızlandırıyor. Gerillaya karşı savaşında elde edemeyişi sonucu, kitlelere karşı yürüdürek elde etmeye çalışması, düşmanın önemli bir zayıflığı etvette.

Bedran arkadaşları öldürdükü sık sık gözlerine düşürerek alana izlemeye devam ediyor. Bir yandan alanı izlemiyor, diğer yandan da böylesi bir coğrafyada gerillanın geliştirilebileceği mücadele taktikleri üzerine kesik kesik tasarımlar bulunması, derin tasarımlara daldıkları gösteriyor. Fazla zaman kaybetmeden yola çıkmasını gerektiklerini hatırlatınca, Bedran arkadaşları:

"Bilgi almak için uğradığımız köyde son derece dikkatli olmamız gerekir. Uzun bir süre alanda bulunamayız düşman açısından bir avantaj sağlar. Kitleleri her türlü şeye zorlayacak çok açık dedi.

Ve böylece... köyüne girmeyi kararlaştırdık. Gideceğimiz köy Gost'de dağın hemen altındaydı. Gost'den Şemdinli deresine doğru uzanan derin ve sarp bir vadinin içine yerleşmiş birkaç hanedan oluşan küçük bir köy. Bu köy eskiden her iki düşmanla ilgili olduğu yoksul ve yurtsaver insanlardan oluşuyordu. Bu durumdan dolayı alan hakkındaki bilgileri almak için bilinci olarak bu köyü seçmiştik. Uzak bir noktadan belli bir süre köyü izledik ve karanlığın çökmesiyle birlikte köye girdik. İçine geçmiştik dört-beş hanelik köyün tüm evlerine uğramamız fazla zamanımızı almamıştı. Fakat istediğimiz sonuca da ulaşamamıştık. Çünkü esas görüşmek istediğimiz insanları köyde bulamamıştık. Kadın ve çocukların dışında kısmen bilgilenilebileceğimiz bir tek erkek kalmamıştı köyde. Geriye kalan tüm erkekler, bahar sulandırın dolayı yakılan köprü inşaatında çalışmak için erkeği ki saat uzaklıktaki bir başka köyde girmişlerdi. Bunun için köyün erkeli tek evinde oturmak zorunda kaldık. Ev sahibi eskiden berilileşke olduğumuz biriydi. Bizleri tanyor olmasına rağmen, beklenmedik bir anda karşısına çıkmış olmamızdan belli bir şaşkınlık geçirmiş ve heyecanlanmıştı. Her zamanki sessizliğinin yanısıra burundukları evde ve üzgün ruh halli dikkatimizi çekmişti. Ancak bunu, bizleri uzun bir ayrılıktan sonra beklenmedik bir anda görmüş olmasına bağlayarak kendisiyle sohbet etmeye çalıştık. Köyü bir yandan derin gördüğümüz arkadaşları tek te süzükten, bir yandan da aynı heyecan içerisinde olduğumuz sorulara cevap veremeye çalıştık. Adamın giderek artan heyecanı ve ürkek hali bizi de rahatsız etmeye başlamıştı. Nitekim Bedran arkadaşları gülen söz ses tonuyla:

"Korkmazına gerek yok, size zarar geleceğini bilsek bile uğramayız. Bize düşman hakkında biraz bilgi vermeniz gerekiyor, heps bu kadar- dedi.

Bunun karşısında ev sahibi biraz mahcup, biraz da üzgün bir edayla derin bir iç çekti:

"Size hizmet etmeyi her zaman için bir görev bildik, siz hizmete değer insanlarıydınız. Ancak size şunu söyleyeyim: Siz çalıştığınız kadar düşman da çalışıyor. Çok erken geldiniz, çok... Daha karlar bile erimedi. Keşke biraz daha beklesaydınız."

Köylünün kapalı konuşması ve temkinliliği hiçbir arkadaşın dikkatinden kaçmadığını biliyor Bedran arkadaşları da dikkatinden kaçmamıştı. Köylünün ağzından bir kaç kelime alılabilmek için:

"Tamam işte bide bu bunu öğrenmek istiyoruz. Düşman nasıl çalışıyor, ne yapıyor? Köyünüzü hiç uğradı mı? Bize bunları anlatmanız

gerek- dedi.

Ancak, ev sahibi Bedran arkadaşın bu sorularına cevap verememek zıya, erken geldiğimiz için telarlamakla yetinmiş. Köylünün bizzat derin bir şeyler saklamaya çalıştığı keşindi. Ancak ne yapacağı gereken bilgileri elde etmemiz zorunluydu. Küküşuz ki, hareket tarzımızla sadece köylüden alacağımız bilgileri dayandırmayacak. Fakat adamın vereceği sınırlı bir bilgi bile düşmanın muhtemel hazırlıkları hakkında bazı ipuçları elde etmemizi sağlayabilecek. Ancak ev sahibinin söyleyeceği her şey inanmak da doğru olmayacaktı. Çünkü her ne kadar yurtsaver ve dost olarak bilinseler de bir kişi boyu düşmanla baş başa kalmışlardı. Düşman sadece bir alan değil, bir bütün olarak Kürdistan genelinde kitleleri zorlamış ve çoğu yurtsaver aileler hiç de düşmandan yana olmadıkları halde, o son çestili düzeylerdeki politikasına alet olmuştuk kurtulmamışlardı. Bu elbette ki insanlarımızın kedi evlatlarına karşı gönüllü savışları olmaları anlamına gelmezdi. Ama bizim kitleleri örgütlemekte yetersiz kaldığımız noktada açık bir ki, düşman onlara el atacak ve kendilerini kurtarmak için kullanmaya çalışacaktı. İnsana acı veren nokta da bu gerçekliğin kendisiydi. Tüm bu ihmalleri gözönünde bulundurarak gerektiklerini düşündükçe, içgüç emelleri peşinde olan düşmanlara daha bir in ve öfkeli oluyor ve insanlarımızı bu cendereden kurtarmamız gerektiklerine bir kez daha inanç getiriyor.

Ev sahibi yemek gelirmek amacıyla odamdan ayrıldığına hemen sağ tarafında oturan Bedran arkadaşları:

"Adama yalnız görüşsen daha iyi olur. Seni tanyor. Belli bir şeyler söyleyebilir. Yalnız adamın ruh halli dikkatimizi çekiyor- dedi.

En doğrusu da bu olacaktı. Yemeğimizi yedikten sonra, ev sahibi bizi çağırarak bize gerekli olan kimi bilgileri almaya çalıştı. Yöntemimiz tuttu. Kendisine yabancısı olduğumuz arkadaşlarımızın yanında söylemeye çekindiği birçok konu hakkında bilgilenmeye başladık. Ancak tümünde yetki. Köylünün verdiği bilgilerden düşmanın alan genelinde işleri tedbirler aldığını ve alana büyük bir güç yığdığını anladık. Düşman alanın muhtemel stratejik noktalarına küçümşenmeyecek bir güç konuşulmamış, attığı pusulalar başta önemli çitiler tutuyordu. Kabanar bahar sulandırın doluydu, zaten sayıca az olan çitiler noktalarını düşman tarafından tutulmuş olmaları, bizim açımızdan büyük bir dezavantajı sağlıyordu. Köylünün belirliliğine göre, düşman sık sık köylere düzenlediği küçük çaplı operasyon ve keşif faaliyetlerine de hiç kazandırmış bulunmaktaydı. Devamlı kitlelerin durumu, mücadeleyle ilişkin umutları ve düşmanın psikolojisi savasında ne denli etkilediklerini yönünde sorular yoğunlaştırarak köylünün habire konuşmasını sağlıyor ve kendimizi açısından gerekli olan sonuçları çıkarmaya çalışıyorduk. Köylü bu yönü genel bilgileri verememekten çekiniyor, fakat eski ürkek ve tedirgin hali halen muhafaza ediyordu. Ve "erken geldiniz, keşke şimdi gelseseydiniz" sözleri konuşmaları arasında yine sık sık telarladığı şeyler duyuluyordu. Köylünün adeta bittik gibi telarladığı aynı sözler bende öfke ve merak uyandırmıştı. Düşmanın, düşmanın alana yaptığı yığınaktan korkuyor olmasına bağlayarak, üzerine gitmemeyi daha uzun buldum. Yaklaşık ki saat sonra köyden ayrıldığımızda son bir tedbir olarak düş-

mana herhangisi bir bilginin sızması konusunda ev sahibini uyardık.

Köyden epey uzaklaştıktan sonra uygun bir noktada mola vererek, alan hakkındaki edindiğimiz tüm bilgileri arkadaşlara aktardık. Aldığımız bilgiler temelinde kısa bir durum değerlendirmesi yaparak yeniden yola koyulduk. Fakat güzergah değiştirmek zorunda kalmıştık. Çünkü hemen altımızdaki köyde karakol kurmuştu. Bu açıdan da köyün içinden geçen yolunuzu değiştirmemiz zorunluydu. Yapılacak tek şey tüm zorluklarına rağmen daha yoluna varmak. Tespit ettirilmiş hat yolu ilerledikçe yolculuğumuzun sanıldandan da zor geçeceğini anladık. Kar yığınları önüde in ve sık ağaçlar, buzlanmış kaygan zemin ve arazinin sarplığı gecenin karanlığı ile birleşmiş, bu durum tempomuzu oldukça düşürürken onbeş dakikalık yolu bir iki saatte almamıza neden olmuştu. Özellikle ayaklarımızın altında bileği gibi hareket ederek, ayaklarımızın yeri tutmasını engelleyen taşlar, sanki doğu olarak yola dizilmişlerdi. Bundan dolayı düşme kaalma umduğumuzdan da uzun çeken bu yolculuk sonrası aklı yitirmize varabilirdi. Fakat zaman da epey ilerlemişti. Henüz katememiz gereken uzun bir yol vardı önümüzde. Sabaha kalmamak için, tempomuzu hızlandırarak kendimizi biraz zorlamamız gerekecekti. Nitekim uzun bir geçenin bitiminde, şafakla beraber konuşlayacakımız vadiye ulaştık. Şiddetle kendisini hissettiren uyku ve yorgunluğa rağmen, vadinin hemen ağzında konuşlamamız doğru olmayacağından, içine ağaçları ile kaplı vadinin kayışları arasında bir saatte yakın süren tırmanış sonrası, sık ağaçlarla kaplı küçük bir dağlık konakladık. Konaklama noktamız oldukça elverişli, vadiyi boydan boya denetleyebiliyorduk. Ayrıca Şemdinli merkezden gelecek, Gerd ve Herki alanına açılan araba yolunu görülebilmeye büyük bir avantajdı. Bu açıdan geniş bir alanı denetim altına almış sayılıyorduk. Bu hat boyunca uçu alacağımızdan, oldukça dikkatli ve duyarlı olmamız gerektiklerini bilincindeydik. Vadiye hüküm süren derin sessizliğe rağmen kısa bir keşifce çevreyi kontrol ettik ve ancak herhangisi bir tehlike bulunmadığına kesin kanaat getirdikten sonra, nöbet noktamızı tespit ederek dinlenmeye çekildik. Gece boyu uyu almış olmanın verdiği yorgunluğa, vadinin derin sununetle de eklenince, üç-dört saatli bulan bir uykuya daldık.

Saat 13.00 civarında kendisini hissettirmeye başlayan şaşkınlıkla birlikte yavaş yavaş hareketlenmeye başladık. Bu arada nöbetçimizin erkenden uyardığıdırki F... ve M... arkadaşlar, koca bir çınar ağacının gölgesine tezgah açmış yemek yapıp maymala yapıyorlardı. Kekik ve reyhan gibi koku bahaletatları da katarak pişirmekte oldukları mantar yemeğinin kokusu istahımızı açmış, birer ikiye sofranın başına doluşmaya başlamıştık. Yemek konusunda birliğimizin aşısı sayılan M... arkadaş, yemeği çığ ırdirmek istemiyor olacak ki, biraz daha zaman kazanmak istiyordu:

"Halikimzin geleneklerine göre bu yemek yenilmeden önce el ve yüz yıkanır, gökşa büyüü bol boluz ve tadına varılmaz- deyincede herkes önce derine inme zahmetine katlanmamak için bu şakayı duymamazlıktan geldi. Fakat uyusuk uyusuk biririmize baktığımızda M... arkadaşın biraz da haklı olduğunu anladık. Çünkü yorgunluğun etkisiyle şış şış olan gözlerin üzerinde karmakarışık duran saç-

lar, insana hiç de hoş olmayan bir görünüm kazandırıyor. Arkadaşların kimisi derine, kimisi de erylere sulanının doluşuğu küçük gücükleri doğru dağıdıklarımda, Bedran arkadaşın yoluğu duydiktimce ben bir durum oldu. Merakla çevrem baktığımdan farkeden F... arkadaş:

"Bedran arkadaş mı? Uyanalı epey oluyor, keşif için çevreyi dağlayacakmıştı. Elini nöbetçinin bulundugu kayalığa tırmadığını görüldü"- dedi.

Tam o esnada Bedran arkadaş da her zamanki görünümüne portafesinin bir ucunu boyununa dolmuş, omuzuyla bütünleşmiş portafesini ve sağ elinde dürbünü tutmuş bir vaziyette ağaçların arasında belirlerek yanımıza vardık. Öğlen sıkışık etkisiyle alında boncuk boncuk terler birikmiş, her zaman içtenlikle parlayan simsiyah gözlerinde savınc, merak ve tasarı dolu bir ifade okunuyordu. Düşmanın kendisine bakmama rağmen hiçbir şey söylemeden cantasını karıştırmaya başlaması beni meraklandırdı:

"Mutlaka içigin bir şey gördün, gülünüğün not edeceksin. Söylememekte karışarışın ikinci keşif de ben baskılayorum, ona göre."

"Yanılıyorsun, bir şey keşfettilim yok. Yalnız bu yakınlarda bir karakol var mı, yok mu; onu öğrenmek istiyorum."

Bedran arkadaşın ciddi bir ses tonuyla sorduğu bu soru karşısında şaşırışım, biraz da ne yapmak istediğini anlam verememiştik.

"Karakol mu dedin? Karakol yok, ama eyleme karar verdikten devrüne kollanma rastlayabiliriz."

Bunun üzerine Bedran arkadaş çantasındaki yedek G3 merminleri göstererek:

"Bunları ne zamana kadar taşıyacağın arkadaş, belimiz kırıldı- dedi.

Merakımı gidermiştik ama, bu sefer de, Bedran arkadaşın içten görüşmelerine elinde tuttuğu merminin torbasını terazide tartar gibi salamasına katla katla gülmeye başlamıştım.

Bahar nimetleriyle donatılmış yemek sofrasına oturduğumuzda diğer tüm arkadaşlar da gelmiş ve istahla yemeğimizi yemeye başladık. Bu arada sürdürülen canlı ve esprilerle dolu sohbetimiz, nöbetçi arkadaşın notasını terkederke bize doğru gelmeye başlamışa yarıda kesildi. Nöbetçi arkadaş gelişinden bir haber getirdiği belli oluyordu. Nitekim arkadaş hepimizin meraklı bakışları arasında:

"Şemdinli merkezden gelen üç askeri kesme bulundugumuz vadinin yamacındaki B... köprüsünde durdu"- dedi. "Hepsi bu kadar çekti. Askerler cemeselerden önce köprüünün sağına soluna dağıldılar. Belli ki sığınma almışlar, pusuya yatmışlar kesindir."

Belirtilen B... köprüsü ile bulundugumuz nokta arasında yaklaşık 1,5-2 saatlık mesafe ya var ya yoktu. Düşmanın bu zamansız gelmesi nedensiz değildi etvette. Üstelik sadece iki cemsellik bir gücün güdüz ortasında böylesi bir arazide beklemeleri dikkat çekiyordu. Bedran arkadaş:

"Muhitelerinde alanda bulundugumuzı farkettikler. Fakat düşman bu kadarlık bir güce pesimide düşmeyeceği çok açıktır. Belli bir süre daha izleyip sonucu öğrenmemiz daha iyi olacaktır- dedi."

Ben ve Kahraman arkadaş nöbet noktasına gidersek düşmanı izlemeye başladık. Bu arada arkadaşlar da eşyaları toplamış, son kamuffajla da tamamlayarak her an harekete geçmeye hazır vaziyette bidden gidecek işareti bekliyorlardı.

Düşmanın aramızdaki mesafe epey uzak olmasına rağmen, elimizdeki dürbünle onları çok net izleyebiliyorduk. Askerlerin oldukça sakin hareket edipdiklerini düşünürken bir durum oldu. Bir ara dürbünü elimden alarak uzak bir müttefik düşmanın izleyen Kahraman arkadaş, düşmanı gördüğü anda dürbünü ruh hal ve derin sesizlikle:

"Güçlü bir operasyonun sadece bir kolu. Askerlerin bu denli kasli ve kendilerini emin bir şekilde hareket etmeleri normal değildi. Baksana gelik yelek giymiş gibi, köprüünün tam ortasında nasıl durmuşlar- dedi."

Gerçekten de köprüünün hemen kenarında mevzilenmiş birkaç asker dışında geriye kalanlar köprüünün üzerinde sıraya dizilmiş, tavrı ve davranışlarında subay olduğu anlaşılan birini dikkatli olarak düşman subayı Donkiovtvriye yaptığı serü el-kol hareketleriyle sağ solu işareti ediyordu. Düşmanın bu pozisyonu en az 10-15 dakika kadar devam etti. Daha sonra dağılan askerler, pus kurmak amacıyla daha önce yapmış olan mevzilere yerleştiler. Bulundugumuz noktadan köprüyü yalnız izlemekteye rağmen, askerlerde hiçbir hareketlenme olmamış, girdikleri mevzilerde teprenmelerleri bile. Bu durum karşısında, bizi bekleyen arkadaşları daha fazla merakla birkarmak için Kahraman yoldaşı nöbetçinin yanına birkarak arkadaşlarımızın yanında durdum. Düşman tam da yol güzergahımıza pus atması varlığımızdan kesin haberdar olduğunun bir kanıtıydı. Kahraman arkadaşın belirliliği gibi genel bir operasyon da olacaktı. Fakat durduk yere düşmanın alanda geniş bir operasyona basırmaya usak bir ihtimaldi. Katında keskinleşen söz, bir ibharın olmasındaydı. Ama kim tarafından? Arkadaşlarımızın sabırsızlıkla bekleyiş içerisinde oldukça lanketmişim, adamlarını hızlandırarak yanlarına varırdı. Doğru olarak yönelttilen ilk soru: "Nedir, ne olacaktı?" olmuştuk.

"İbhar kanıma. İbhar olacaktı, çünkü düşman muhtemel çitiler noktasına pus atmış. Köprüden gemesek işimiz zorlaşacak, düşman da bunu hesaba katarak muhtemel çitiler noktasına attığı pusuya kesin darbe vurmak istiyorduk."

Düşmanın gücünü ve daha başka gelip gelmediğini soran bir arkadaş:

"Bu bir ihtimal- dedi, "ikinci bir ihtimal de düşmanın geniş çaplı bir operasyona olabileceğidir."

"Böylesi bir durum düşmanın alana üstün bir güç yığmasını gerektirir ki bunun doğuracağı hareketliliği farketmemiz imkansız, ayrıca köyü uğramamızın üzerinden bir gün geçti. Dolayısıyla biz bu arada epey yoldık. Köyden de çok uzaklaşmıştık. Bu açıdan muhtemel bir ibharı değerlendiren düşmanın basırmacılığı en akilii şey pus olacaktı. Köyden gidebilecek muhtemel bir ibhar... Adeta kendiliğinden ağızdan çıkan bu sözler karşısında tüm arkadaşlar bir anlık da olsa donuklaşmışlardı. Bizleri yaklaşıp bir yitlik süre zarfında hiç görmemiş olan yurtsaver, Parti taraftarları olarak bildiğimiz Köylü de düşman tarafından kandırılmış ve satın alınmış olamaz mıydı? Kaldı ki, köylünün de boğazı tedirginliği ve ürkekliği de boğazı değildi. Operasyon ihtimaline de hesaba katmamıza birlikte vardığımız ortak sonuç buydu. Fakat hiç birimizin düşmanla katmadığı bir durum vardı. O da, alanın stratejik noktalarına daha önce konuşulmuşlarındın gücü.

Meydana gelebilecek herhangi

bir aksilik karşısında, alandan coğrafyasına yabancılık olan arkadaşların seyre zorlanacakları açıktı. Çünkü sarı kayaklı, ormanlık, derin vadi ve birbirini takip eden tepeler vermez dağı silsileleriyle, adeta loççe geçmiş olan coğrafyada hareket etmek, biraz tecrübe isteyen bir işti. Bu açıdan arazi hakkında arkadaşlara geniş bilgi verecek hangisi noktaları açmaları gerektiğini izah ettim. Burada nöbetçilik değişikliği düşmanın hareket tarzını biraz izleyebilmek için beklemeye koyulduk.

Zaman normal akışına devam ediyor. Çevrede olağanüstü bir değişiklik yok. Doğa tüm sükunetleriyle beklemişçe eşlik ediyor. Adeta tüm dikkatleri üzerine çeken doğadaki tek hareketlilik, karıştırmaklardan olabilecek habersiz, süburleri iltimata devam eden çobanın durmadan sağa sola koşuşturulardığı. Nöbetçimizden geçen bir işarette göre, düşman askerleri halen mevzilerinde hareketsiz bekliyorlardı. Helikopter hortumları ön esnada duyulmaması ilginç bir durumdu. Bu, bir de köprülünün tutulmuş olmasının tesadüfı olabileceği izlenimini doğurdu. Çünkü inbar durumlarında helikopterlerin sinek gibi havada ekşimelerdi. Düşmanla karşılıklı beklemişiz saat 15.30 dolaşırken kademli devam etti.

Saat 16.00. Giderek kızışan ve başlayan zirvelerde toplanmaya başlanan güneşin ışınları, derin vadi ve ormanları gölgeletmiş bırakmış, hava hissedilir derecede serinleşmeye başlamıştı. Ateş yakmanın tam zamanı, fakat buna olağanımız yok. En iyi parka ve ceyfeler searalım. Bu araz nöbetçimizden gelen işaretli aldık. Karşı yamaca otlayan sürülerden biri bulundumuz noktaya doğru hareket etmiş, yavaş yavaş yanımıza yaklaşıyordu. Çobanlara, görünmemek için hemen kalkarak bir üstü müzde bulunan küçük tepeye yöndeldik. Yolumuz yaklaşık 15-20 dakikalık bir yörüngedenden rastgele bir dizilişle hareket etmiş. Z... ve Bedran arkadaşın en önde, geri kalanlarımız ise belli aralıklarla dizilmiş ilerliyorduk. Bu arada, bir şeyler söylemek için bizlere dönen Bedran arkadaş, henüz cümlesini bitirmeden susmuş ve pür dikkatı yamaca bakmaya başlamıştı. Karşıda hareketli bir şeyler gördüğünü her halinden belli oluyordu. Nitekim "çömelin" diyen bir e işaretinden sonra:

"Karşı yamaca asker var" dedi. Oturduğumuz yerden Bedran arkadaşın işaret ettiği noktaya bakmıştık, gerçekten de avcı kolu biçiminde dizilmiş çok sayıda asker, sırtı yakın bir hizada vadi boyu yukarıya doğru trimandıkları görünürdük. Henüz o noktayı izliyorduk ki Bedran arkadaşın bu sefer de hafif bir ses duyuldu:

"Önümüzdeki ağaçlığın arasında da belirdiler. Dikkatli olalım demesi üzerine, sağ tarafa döndük; kafalarımız mavi bereletli, her an bir orman hareketiyle karşılaşılabilecekmiş gibi faltaı atıkları gözleriyle, iki asker Bedran arkadaşın ilerisinde mevzilerini olan Z... arkadaşın 15-20 adım yakınında belirmişlerdi. Silahlarını ağıza hazır vaziyette tutan askerler, ormanı kontrol ederek ilerliyor ve ormanı verdikleri işarette gelen grubun da ilerlemesini sağlıyorlardı. Bizi halen farketmiş değildiler.

Geniş çaplı bir operasyonu karşı karşıyaydık. Durumları farketmiştik ama, artık iş isten geçmiş, beklenmedik bir karşılığa kapınılmış olmuştuk. Düşmanın operasyonun kesin sonuç olmasını istediği belliydi. 3000'in üzerinde asker güc ve küçümsenmeyecek sayıda

"Gelin bir şey yok."

Tepeli ele geçirmişlik. Bu arada düşman helikopterleri de nefret uyandırın hortumlarıyla tepemizde dolanmaya başlamışlardı. Fakat birlik hedefine ulaşmış, alının önemli bir kesimini denetleyen bu stratejik noktaya yerleşerek mevzilenmişti. Böylece çatışmanın birinci evresi de başarıyla tamamlanmış oluyordu..."

çete hareket etmiş. Ve bu, dikkatimiz pececek hareketlilikten özenle kaçınılabilir büyük bir sesizlik içerisinde gerçekleşmişti. Düşmanın taktiksel beklentisi: Alın önemli stratejik noktalarındaki konuşmalarıydı, bu güçler arasında sağladığı koordinasyonla, herhangi bir inbar durumunda, her güç önceden saptanan hareket planı çerçevesinde harekete geçerek belirlenen noktaları tutuyor, böylece geniş bir çember oluşturluyordu. Ardından iz sürme yöntemiyle birliğin kedi gibi anlaşılmıyordu; tespit edilen alanın tüm çıkışlarına güç konuşulunduktan sonra, özel vurucu timler aracılığı ile alana girilerek birlik hareketi mecbur bırakılıyor ve kendi deyimleriyle "Taşvan ağı" veya "Örs çekici" taktikleriyle sonuç almaya çalışıyorlardı. İşte şimdi bize karşı uygulanıyordu. Şimdi olur bitenleri olduğu gibi anlamaya başlamıştık. Gelenin tüm bu durumlar, tahmin ettiğimiz gibi yapılan inbar konuşmuştu. Köyde belli almak için uğradığımız gecenin sabahı, erkenden en yakın karakoldaki düşman gücü alana girişiminden haberdar edildim. Düşman köyden çıkan bu inbarı alırmaz, önceden belirlenen hareket planı çerçevesinde tüm güçlerini harekete geçirmiş, ilerizim bulunarak vadiye oluşturmamızı anlamıştı üzerine, vadinin iki sirtını da arkadan hareketle boydan boya tutarak özel operasyon timini vadiye sokmuştu. Belli bir süre izledikten köprüdeki güc ise, vadinin çıkışını tutuyordu. Biz ise ilk etapta bunu, pusuya yorulmamız ve böylece operasyon ihtimalini gözardı etmiştik.

Birliğin üstünleşmiş olduğu görevler ve her arkadaşın görev alanına bir an önce yetmesi gerektiğini düşündükçe, mümkün olduğunca birliğin operasyon alanının dışına çıkması gerektiğini kensidi. Ve artık bekleyecek bir dakikalık zamanımız bile kalmamıştı. İstemediğimiz bir anda düşümlere karşı karşıya gelmiş ve verdiğimiz kapıları pasahına da olsa çatışmamız kaçınılmaz olmuştuk. "Örs çekici" taktikleriyle oluşturlan sıkı çembere rağmen ilk vuruş yapmak ve insiyatifi ele geçirmek hayatı bir sorundu. Çünkü insiyatifi düşmana kaparmak demek, birlik imha tehlikesiyle yüz yüze bırakmak anlamına gelecekti. Bu açıdan, düşmanın bizi her halen farketmemiş olmasının da yararlanarak ilk darbeyi vurabilirdik. Aksi durumda ciddi darbeler almamız kaçınılmazdı. İlk saldırı, çemberin parçalanmasında ve aktif savunmanın örgütlenilmesinde bir noktayı tutarak aşkama ka-

dar çatışmamıza imkan sağlayacğından, tahliyeyle önemli oranda bertaraf etmiş sayılacaktır. Akşamın kararığınca yararlanarak alandan uzaklaşmak ise, hiç de zor olmayacaktı.

Durum ciddiye. En arkada mevzilenen arkadaşlar, bir başka düşman birliğin vadi boyu ilerleyerek bulundumuz noktaya doğru hareket etmişlerdi. Düşman ya alana sürdüğü özel operasyon timleri veya hareket etmiş mevzilerinde alanda inbarımız beklemişti. Düşman güçlerinin kesin noktamızı bilmeyişleri bize zaman kazandıran bir durumdu. Bu arada düşman çemberi giderek daralmaya devam ediyordu. Her an yaydan fırlayacak gerili bir ok gibi mevzilerinde çömelmiş olan arkadaşlar parmakları taktik; kin, öfke ve intikam ifadelerinin ve cesaretle kabanın yüreklerinin bakışlarına yansıyan ifadesi, ortak bir kararı yeniler gibiydi. Direnmek, ölüm pasahına da olsa sonuna kadar direnmek ve Partizim'in geleneksel direniş ruhunu bu mevzilerde de yaşatmak ve üstün bir gücün igranc emelleri peşinde olan düşmanın hesabı katmadığı gibi de, böylece bir gücün hiçbir zaman imha edilemeyecek oluşuydu.

Harekete geçmenin tam zamanıydı. Düşüncelerimiz Bedran arkadaşla açıklamak ve onun nasisi bir sonuca vardığını öğrenmek için bulundumuz noktaya iyice yanıştım. Zengin bir mücadele deneyimine sahip olan Bedran yoldaş, hareket alanını oluşturmaya öncelikli kenden emin bir yörüngesini bana döndü:

"Diğer arkadaşların düşüncelerini almak için ne zaman var, ne de ortam müsait. Saldırı için hemen harekete geçmemiz şart. Daha fazla zaman kaybı aleyhimize işleyebilir durum. Sen ne düşünüyorsun?" dedi.

"İlk saldırıyla hemen üstümüzde bulunan stratejik tepeli tutar sak, oradan aşkama kadar aktif savunmayı örgütlemeye mümkün."

"Yani tepeli ele geçirecek yerleşim mi diyorsun?" diye sordu.

"Başka olağanımız yok. Kayıp vermeden başarısız kalmayalım. Bize karşı yapılacak saldırıya karşı beklemeye bile bir farketmelerine neden olabilir."

Bedran arkadaşla yaptığımız kısa konuşmadan sonra hemen harekete geçtik. Bundan sonrası büyük bir yoğunlukla düşmanın üzerine yürümeye olmalıydı. Hedefimiz belliydi: Belirlenen stratejik tepelere ele geçirilecek.

Bu amaç doğrultusunda ileri fırladık. Bedran arkadaş hareket planımıza uygun görev bölümünü belirleyerek, yanına aldığı manganı gücüne küçük bir vadinin içinde ilerlemeye başlamıştı. Ben ise, grubu paralel şekilde biraz daha yukarıya bir sırta ilerlemeye çalışıyordum. Belli bir noktaya kadar ve en önde Bedran arkadaş olmak üzere yamaca oluşturan tüm arkadaşların savunması bir şekilde tepelere tırmanmaya çalışıldığını izleyebiliyordum. Ön hattımızda beliren düşman gücü daha fazla ilerlemeyi engelledi. Arkasından sağa sola dağılmaya başlamıştı. Fakat halen bizi farketmemiş olmaları ilginç bir durumdu. Bedran yoldaşın manganı ilerlemeye devam ediyordu. Bu arada sanyeler ilerledikçe ön hattımızda hareket halinde olan düşman birliğin adeta loççe geçmişti. Bulundumuz noktaya mavi bereletli askerler arasında adımlarla sayılan çok az bir mesafe kalmıştı. Sonunda, mevzilerimiz küçük bodur ağaçların arasında bir yer seçmiş olacaktık ki,

aniden durmuş ve dikkatli bir şekilde çevrelere bakmaya başlamışlardı. Biz gözlemcileri fırsat tanımadık silahımız Z... arkadaşın hemen ilerisinde duran askerlere doğrultarak ateşledim. Vadi boyunca inçlayan Arbin'in sesine yere düşen askerlerin feryatları da karışınca, vadiye hüküm süren sesizlik yerini büyük bir gürültüye bıraktı. Ve çatışma böylece başlamış oluyordu.

Saldırımızı ve şiddetli oluşturma, çatışma ilk anında yeni ugradıkları bile anlamaya fırsat bulamayan askerlerden 5-6 tane cansız yere serilmiş, bunu gören diğerleri canhavli ile sığınacak dilde aramaya başlamışlardı. Yere düşenlerin bögürüşü bir yana, canlarının feryatları başı basıyordu. Düşman mevzilerinde panik yaratmaya yeten bir durumdu. Görüleni varlığı bile, yara almadan işleme hale gelmelerine neden olmuş, sağa sola kaçmaları bizim de işimize yararmıştı. Kısa bir sürede düşmanın bir kolunu etkisiz hale getirmiş olmamız, tepelere erkenden yönelmemizi sağlammıştı. Diğer arkadaşlar arasında çok bir beş meşale kalmıştı. Çatışma giderek kızıyor ve tüm şiddetli devam ediyordu. Korkuya kapılan askerlerin mevzilerindeki yerden çevrelerini rastgele ve aralıksız taramaları, vadiyi korkunç bir savaş alanına çevirmişti. Alan açısından stratejik önemli olan tepeli ele geçirmemize birliğin güvenliğini için hayati önemde olduğundan, düşmanın kızgın ateş hattına yakarak tepeli ele geçirmeye çalışıyor var gücümüzle ele geçirdik. Düşmanın önde ve yanlarda tarama gücüne ve göğüs göğsüne bir çatışma içerisinde ilerlemeye devam ediyorduk. Tepeleri ulaşmamıza sanyeler kala korkunç bir darbeye oluşturmaya seferdedim. Damarlarımızdaki tüm kan beynime yayılmaya başlamıştı. Vücuduma yayılan kanın sıcaklığı hissettikçe başım dönyör ve oluşturmaya yedim gıdımak için kendimi zor tutuyordum. Fakat ne pasahına olursa olsun dişimi sıklam ve tepede çatışmakta olan arkadaşlara ulaşabiliyordum. Silahımı var gücümle kavrayarak ilerlemeye çalıştım. Mümkün değil, ayaklarımız bir değirmen taşı başlanmış sanki. Tam o esnada omuzumuz üzerinden geçen ikinci bir kurşunun etkisiyle oluşturmaya seferdedim. Ancak hedefime de tespit etmiş sayıldım. Kötü bir tesadüf olmuştuk. Çatışmamın başlaması ile küçük bir araççuklarımızın içerisinde sakanların canını kurtarmamı telafinde olan bir askerin kendisini farketmediğinden dolayı üzerine üzerine gidişimi görünce can havli ile silahını ateşletmiş. Çok yakından, iki- üç metreden atılan kurşun hedefini bulmuş, boğazımın hemen altında göğüs kafesimde derin bir yara açmıştı. Hemen arkamdan gelen arkadaşların aynı noktadan geçecekleri kensidi. Bu mevzinin imha edilememesi, diğer arkadaşlar açısından da tehlike teşkil edecekti. Bu karşılıklı, düşümlere gayret ederek silahımızı ateşledim. Çok yakın mesafede sorun karşılıklı mücadele karşılıklı silah susması kadar devam etti. Silah susmuş ama ciddi bir şekilde yaranlanmaya neden olmuştu. Yapmam gereken tek şey kalmıştı, o da iradem sonuna kadar zorlayıp arkadaşların yanına ulaşmaktır. Fakat bu sefer de şiddetli bir baş dönmeye ve mide bulantısı sonucu gözlerim karamaya başlamış ve önümü görememiş olmuştum. Bulundumuz kayanın arkasında yarı uzanmış vaziyette arkadaşları beklemeye koyulduk.

Tepenin yamacında düşmanın göğüs göğsüne üzerine amansız mücadele halen tüm şiddetli devam ediyordu. Kulakları ırmılayış silah sesleri arasında oluşturmaya yedim gıdımak için kendimi zor tutuyordum. Fakat yerinden doğrulmaya çalıştığım esnada, Bedran arkadaşın oldukça çok ve seri hareketlerle öndeki küçük kükük kayışıklarını seri olarak yanına ulaşmaya çalıştığını farkettim. Bu arada hiçbir bıkıy vermeden hedefi ele geçirmeye hareketini başarıyla sürdüren ve en önde ilerlemeye devam eden Bedran arkadaşın yörüngesini izlerken, intikam ve zafer karışımı bir ifade okunuyordu.

Düşmana karşı soylu bir kinle dolu olmanın kendine kaynak verdiği emelin saldıru ruhunu o zor anlarda bile soğukkanlılığın yitirmeden eylemini mükallikla zeferle sonuçlandırdı. Hırsı yaratıyordu onda. Bitmek, tükenmek bilmeyen devrimci hırs ve intikam tutkusuyla dolup taşıyan ve yitki halk komutanının iyileşesi bir anda yanına ulaşmaya çalışması ben de, bir halk uğruna savasan ihtilali insanları arasındakı yoldaşlık bağlarına karşı teker derin bir saygı uyandırmıştı. Bedran arkadaş her zamanki ilticiliye elimi tuttu, endişeli gözlerle yarım kontrol etti. Durumum ciddi olduğunu farketmişti. Endişe dolu bir ses tonuyla sordu:

"Kendini nasıl hissediyorsun?"

"İyiliyim. Benim için meraklanmayın."

Aşırı kan kaybının yarattığı bitkinlik nedeniyle kuruyan boğazımdan adeta zorla çıkan cümleler, Bedran arkadaşın inandımın mümkün değildi. Aynı tedirginlikle yaramı bir kez daha gözden geçirdi ve hemen arkasından yanımıza yetişen arkadaşlara döndü:

"Ağaçların arasında yatan askerlerin silahlarını al."

Bedran arkadaş yanımızda bir iki saniye daha tepeli izledi, ardından aynı hareketle doğrudan doğruya tepeye doğru fırladı. Aynı tempoyla grup hemen peşinde ilerliyordu. Bunu seri ve yoğun silah sesleri izledi. Tepede göğüs göğsüne şiddetli bir çatışma başlamıştı. Bedran yoldaşın önüne üzerine son dileri yapan şahın'ın hızıyla başlatıldığı saldırı, ardarda patlayan bomba ve silah sesleri arasında en az on dakikaya kadar devam etmiş ve nihayet Bedran arkadaşın zaferi müjdesiyle sefer noktamızı:

"Gelin, bir şey yok."

Tepeli ele geçirmişti. Bu arada düşman helikopterleri de nefret uyandırın hortumlarıyla tepemizde dolanmaya başlamışlardı. Fakat birlik hedefine ulaşmış, alının önemli bir kesimini denetleyen bu stratejik noktaya yerleşerek mevzilenmişti. Böylece çatışmanın birinci evresi de başarıyla tamamlanmış oluyordu.

Çatışmanın bu aşamasına kadar düşmanın güçlü darbeler almış, aldığı darbelerin etkisi ile de safadında panik ve çözülme başlamıştı. En önemlisi de oluşturmamızı istenen imha çemberi parçalanmış, tepede sağladığımız kontrolle insiyatifi ele geçirmişti. Artık ele geçirdiğimiz bu noktada aşkama kadar savunmamızı örgütleyecek bir ve kararlılık birliğine ulaşabiliyorduk. Gündüz gözünde hareket etmedik alandan uzaklaşmaya çalışmamız yeni düşman pusularına girmemizi, veya helikopter tarafından önümüzdeki kesilere uygun olmayan noktalarda çatışmalara girmemize neden olacğından tehlikeliydi. Bu açıdan ele geçirilmesinde Bedran yoldaşın belirleyici rol oynadığı bu büyük direniş kalecinin dört tarafına dışardan gelecek saldırılar hesaba katılarak mevzilenmişti.

DEVAM EDECEK

İran, BM'nin Ateşkes Çağrısını Kabul Ettiğini Açıkladı

İran ile Irak arasında 8. yıl doluran savaşta barış sağlama umudu belirdi. İran, 18 Temmuz'da yaptığı bir başvuruda, BM'nin 1 yıl önce aldığı 598 sayılı kararını koşulsuz olarak kabul ettiğini BM Genel Sekreteri Perez De Cuellar'a bildirdi. İran'ın bu karara uyaracağını açıklaması ile birlikte, 4 yıldır devam eden savaşın sona erdirilmesi için çabalar da yoğunlaştı. İran'ın ateşkes kararına uyma yönündeki açıklaması, uluslararası alanda büyük etki yarattı. İran'ın, kararı beklenilmeyen bir anda açıklaması buna yol açtı.

BM'nin 598 sayılı kararına göre taraflar hiçbir koşul öne sürmeden ateşkes uyaracaklar. Her iki ülke uluslararası antlaşmalarla belirlenmiş ve garanti altına alınmış sınırlarına çekilecekler. Bu durumda, İran ve Irak orduları savaş öncesi sınırlarının ötesinde konuşlanacaklar. Her iki ülkeye savaş sonrası ekonomilerini onarmaları için uluslararası yardım verilecek. BM kararında öngörülen bu hususlara ateşkesin resmen imzalanması ile uyulmaya başlanacaktır.

İran ile Irak arasında devam eden savaş sadece Ortadoğu'du değil, dünyayı da yakından ilgilendirmektedir. Körfez'in, petrol kaynaklarının dışa açılan önemli kapılarının birisi olması, bu bölgede meydana gelen gelişmelerin dünyaya da yakından etkisi göstermesini birlikte getirmiştir. Nasil ki savaş dünyayı dünyayı yakından etkilemişse, aynı şekilde barışın sağlanması da benzer bir etkiye ulaşacaktır. Bu nedenle ki, bu bölgede olan gelişmeler bütün dünyanın ilgisini de toplamaktadır.

İran-Irak savaşının 8 yıllık süresi boyunca devam etmesi bu bölgede, önemli gelişmelere de yol açtı. İran-Irak savaşına sadece Körfez'de değil, bölgenin diğer alanındaki gelişmeler de yakından etkilemekte, bu gelişmeler hızlandırılmış ve ya yavaşlatılmıştır. Savaşın barışa ulaşması ile sınırlı bu şekilde sona ermesi, bölgenin diğer alanlarındaki gelişmeler de yakından etkileyecektir.

Böylesi bir etki gücü olan savaşın sona ermesi sonrasında, bölgede de yeni gelişmelerin gündeme gireceği de kuşkusuz. Bu gelişmelerin boyutu ne düzeyde olacaktır? Bunların boyutunu ise İran ile Irak'ın kendi aralarındaki anlaşmanın düzenli, iş sorunlarına karşı yaklaşımının ile bölgede bulunan diğer güçlerin durumu belirleyecektir. Bu konuda bizzat bazı şeyleri söylemek için henüz zaman erken. Bir kez, İran ile Irak arasında sağlanacak ateşkesin hangi kriterler çerçevesinde olacağı ve tarafların hangi koşulları öne sürüleceği de kesin belli değil. Bilinen, her iki tarafta da ateşkes kararına uyarak, barış görüşmelerine başlayacaklarını açıklamalarıdır.

İran'ın karara uyaracağını BM Genel Sekreteri bildirimsinin üzerinden 1 haftalık bir zaman geçmesine rağmen henüz çatışmalar durmuş değil. İran, yaptığı bir açıklamada Irak'ın Kası-ı Sirin'e karşı Haldal gazi kullandığını belirtti. Bu ise, ateşkes kararını kesnişlene kalırdır, çatışmaların devam edeceğini gösteriyor.

BM Genel Sekreteri Perez de Cuellar, İran ile Irak arasında ateşkesin yürürlüğe girmesi için çalışmalarına bulunacak bir BM heyetinin bölgeye gönderileceğini duyurdu. BM çevreleri barışın sağlanması için her çabayı sevgileceklerini belirttiler. BM, 8 yıl sonra gelen barış umutlarını gerçeğe

dönüştürmek için olağanüstü bir çaba harcıyor. Bunda başarılı olup olmaması İran ile Irak'ın yaklaşımlarına bağlı. İran'ın koşulsuz olarak, ateşkes uyaracağını duyurması karşısında, Irak'ın hava saldırılarını devam ettirmesi, yine Irak'ın İran'ın 3 kentine yönelik bir saldırıya geçmesi, sürecin önemli oranında zorlu işleyeceğini göstermektedir.

İran devrim lideri Humeyni ateşkes uyma kararını bir nevi zorla içmeye benzetti. Humeyni bu karara "İran İslam Cumhuriyeti'nin çıkarları açısından uymayı gerekli gördüklerini" de ayrıca açıkladı. Bu açıklamalardan da görüleceği gibi, İran istemedi de olsa, bazı nedenlerden dolayı bu karara uymayı gerekli görüyor. Ayrıca, Irak'ın 2. Temmuz'da başlattığı saldırıya karşı yaptığı açıklamada "kalıcı bir barış istediklerini ancak Irak'ın saldırılarını devam ederse bunu karşılıksız bırakmayacaklarını" belirtti.

İran'ın ateşkes kararına götürülen çeşitli nedenler var. Bunların arasında iş nedenler gelmektedir. Savaşın getirdiği ağır yük, içerde halkın yaşamında derin etkilere yol açmaktadır. Bunun yanı sıra, son zamanlarda Irak karşısında, İran birliklerinin gerilemesi ve ABD'nin saldırılarının da böyle bir kararda etkili olduğunu belirtilebilir. Ancak önemli bir neden de İran'ın uluslararası manevra yapma isteği olduğunu unutmamak gerek. ABD tarafından İran'ın bir Airbus uçurduğu bildirilmiş, İran'ın uluslararası alanda önemli bir puan kazandırmıştı. İran, bu durumda, Irak'ın elinde bulunan bu barışa yansımaları biçimindeki kozu da alarak, daha da gücünün bir uluslararası manevra olduğunu da eklemek için 598 sayılı karara "evet" demeyi bu aşamaya denk getirebilir. Bu durumda da, ateşkesin sonuçlandırılmasını İran'ın daha fazla yararlanacağı ortaya çıkıyor. Çünkü, İran kendisi için elverişli olan koşullarda barışa yöneliyor.

İran ile Irak'ın ateşkes kararını uygulamaya koyarak, barış antlaşması imzalamaları her iki ülkeye de yeni sorunlara karşı karşıya getirecektir. Her iki devletin de karşı karşıya bulunduğu iş sorunları savaş sürecine geç plana itilmişse de, savaşın durması ile birlikte ön plana çıkacakları açık olan bir durumdur. Gerek İran ve gerekse de Irak olsun önemli iş sorunlarına karşı karşıyalar. Bu sorunlar, yeni çözümlere doğurabilecek boyutlara da ulaşabilir. Sınımdan bu sorunların düzeyi hakkında kesin bir şey söylemek erken olsa da, bu sorunların her iki yönetime yeni gelişmelerle karşı karşıya bırakacağı açık olan bir durumdur.

Irak'da Saddam rejiminin barış sonrası karşı karşıya bulunduğu en önemli sorunların başında kuşkusuz, Güney Kürdistan'daki Kürt mücadelesi gelmektedir. Savaş nedeniyle, büyük bir citorite boşluğu ortaya çıktı bu parça üzerine Irak'ın nasil bir şekilde yönetileceğini de zaman gösterecektir. Ancak önemli bir potansiyele sahip olan Güney Kürdistan'daki silahlı mücadele için de kolayca ortada kalırdır çünkü da beklenmemelidir. Irak'ın güney buna yetecek bir düzeyde değil. Yine, bu parçadaki Kürt örgütlerinin durumu da gözönünde bulundurulması gereken önemli bir faktördür. Bu gelişmeler, karşısında bunların takinacağı tutum da önem taşıyor. İran ile Irak barış görüşmelerinde bu sorunu da görecektir.

Barış görüşmelerinin anlaşma

İran'ın yolcu uçağını düşüren Vincennes savaş kruvazörü...

ile sonuçlanmasa sömürgeci faşist Türk rejimini de sıkıştırarak gelişmeleri birlikte getirecektir. Faşist rejim her ne kadar "olortte boşluktan PKK eylemlerini geliştirme için yararlanıyor" diyor ve kendisi "sınırdaki" barış "istegini" dile getiriyorsa da, bu onun gerçek isteği olmaktan uzak bir durumdur.

Savaşın mevcut durumu ile devam etmesi Türkiye'ye ekonomik pazar açtığı gibi, Musul ve Kerkük üzerindeki saldırılarını gerçekleştirmek için de olanakları sunuyordu. Bu durumda, faşist rejim her ne kadar ekonomik ve hem de siyasi olarak daha fazla sıkışacaktır. Zaten sınırlı olan imkanları daha da azalacaktır.

Bu tedbir de tutmadı SÖMÜRGE VALİSİ 1. YILINI DOLDURDU

Baştaraf 1. sayfa da

Bölge Valiliğinin bir yıl boyunca Kürdistan'da yaygın bir şekilde geliştirilmeye çalıştığı özel savaş uygulamaları ise bosa çıkarmış, sömürgeci ordu ile birlikte, yönetimi de ağır krizler içersine sürüklemiştir. Sömürgeci yönetimin, Kürdistan'da askeri ve siyasi olarak içersine girdiği bunalımdan kendisini kurtarmamış. ARGK gerillaların haktan tecrit etme çabası tutmamış, gerillaya ilk kez bu dönemde çok geniş ve yaygın katliamlar gerçekleştirmiştir. Şemdinli, Kars, Ağrı, Sırnak, Kurlan, Nusaybin, Cizre, Derik, Dersim, Bingöl ve daha birçok alanda yüzlerce genç ARGK salırlına katılmıştır. Kürdistan'ın birçok yerinde açılan eğitim kamplarında gerillalar siyasi ve askeri eğitim yapmış; ülke içersinde de sağlam işlere ulaşılmıştır. Nusaybin'in Bagok dağında 45 günlük eğitim henüz yeni tamamlanmış olan bir ARGK gerilla takımı düşmana şimdiye kadar yaşadığı kayıpların en ağırını vermiştir. Gerillaların ülke içersinde işlenerek, eğitim kampları kurmaları savaş mezzinlerine hakimiyetinde de bir ispatıdır.

Şu ana kadar, Güney Kürdistan ve Lübnan-Filistin sahasında eğitim olanağı bulunan ARGK birlikleri, 1988 Baharı ile birlikte ülke içersinde de işlenme ve eğitim imkanlarını geliştirerek, savaşın içerde daha güçlü mevzilere kavuşmasını da gündeme getirdiler. 1987 yılı ile birlikte başlayan işlenme faaliyetleri, 1988 yılında daha sağlam bir temele kavuşturuldu. Geçtiğimiz yıl, Şemdinli-Balkaya dağları, Meval dağları, Çehenem Deresi, Cudi dağı ve daha birçok

mutlakda düşmanın giremediği alanları oluşturuldu. Bu iş alanları 1988 baharı ile birlikte daha da yaygınlaştı. Bagok, Dersim, Kars, Ağrı ve bazı alanlarda gerillalar yeni iş alanları yaratıyor.

Sömürgeci düşman da bu alanlara giremediği, özel yönetim başında bulunan Hayri Kozakçıoğlu'nun ağzından bizzat tırlatı. "Bu Valisi yaptığı açılımlarda, Şemdinli-Balkaya dağlarına giremediklerini ve buraya girmenin deyle kolay olmadığını" söyledi. ARGK gerillalarının iş alanlarını açığa çıkarmak için, 3 devrimcinin cesedini helikopterle Balkaya dağlarına atkılarını söyleyen Özel Vali, binlerce kişilik ordu gücünü bu dağlara sürmekten büyük bir korku duyduğunu da gizlemekte-dir.

ARGK, bu yıl içersinde iş alanlarını daha da genişletmek için yeni eylem ve saldırılara yöneldi. Geliştirilen bir dizi devrimci operasyon, düşman birlikleri ağır kayıplar verildi. Düşmanın çok büyük bir umut bağladığı özel tim elemanları bu çatışmalarda yüzlerce kayıp verdi.

1 Nisan Bagok muharebesinde sömürgeci ordu büyük bir bozgun yaşadı. Bu çatışmada 3 helikopter düşürüldü, binbaşı, yuzbaşı, teğmen ve astsubayların da aralarında bulunduğu 190' aşkın asker, 50'ye yakın ölümlü tim elemanı da yöneticilerle birlikte öldürüldü. Bir gün boyunca, 20 kişilik bir ARGK birliğinin düşmanın sağ ve teknik olarak üstün birliklerini, havadan ve karadan, helikopter, top, panzer ve havan desteğinde yürüttüğü saldırıya karşı büyük bir üstünlükte karşı koyması ve Türk

Yalınz, TC bu ülkelerin ekonomik aşinasında yer kapmak için sınımdan çaba harcıyor. Yine, barışa denetleme komitesinde yer alacağını açıkladı. Bu da görüşlerimizi doğrulamaktadır.

Kuzey-Batı Kürdistan'da mücadele yürüten PKK açısından meseleye baktığımızda ise, durum daha değişti. Irak faşist rejiminin Güney Kürdistan üzerinde hemen e-gemenlik kurması mümkün olmadığı gibi, bu parçada halen silahlı mücadele içinde bulunan örgütlerin ve halk kitlelerinin de öyle kolay bir şekilde silahlarını bırakıp, Irak'a teslim olmaları düşünülmeyecek bir durum. Bu nedenle Güney Kürdistan'da Kürt hareketinin birçok alandaki önemli hale varlığını korumaktadır. Durum bunun tersi olsa bile, PKK'nin ülke içersinde işlenmesini önemi olarak geliştirmesi, doğabilecek herhangi bir aleyhte koşulun bile etkisiz kalmasına yolacaktır. Zaten PKK bu ortama dayanmaktan çok, kendi öz gücüne dayanarak, Kuzey-Batı Kürdistan'da iş oluşturmaya ağırlık verdi. Bugün bu görev de başarılıdır. Bu nedenle savaşın durması ile birlikte, sömürgecilerin beklediği sonuç da ortaya çıkmayacaktır.

Halen barış görüşmelerine başlanmaları İran-Irak çatışmasının nasil sonuçlanacağı ve tarafların hangi koşullar üzerinde mutabık kalacakları netleşmemiş. Önümüzdeki günler bu durumu da açığa çıkaracaktır.

ordusuna büyük bir ders vermesi, ARGK'nin savaş gücünün geliştiğinin de bir kanıtıdır. Bu muharebede yer alan ilk ARGK komutanı dışındaki savaşçılar ise, yeni safalara katılan ve hiçbir savaş deneyimim olmayan savaşçılardır. Buna rağmen bir gün boyunca binlerce kişilik orduya karşı göğüs göğüseye çarpışmaları ve muharebede üstünlüğü elde tutmaları, ARGK birliklerinin savaş gücünün açık kanıtıdır.

En son Cudi'de gerçekleşen ve bizzat düşman tarafından simdiye kadar yaşanan en yaygın ve geniş çarpışma olarak değerlendirilen muharebe de, ARGK birliğinin zaferi ile sonuçlandı. Tank ve helikopterler desteğinde, özel timler ve korucuları yanı sıra ordu birliklerinin de harekete geçirildiği bu muharebede binlerce kişilik saygın bulan düşman birliği, Cudi Dağının eteklerinde çalılık kaldı. Daha fazla ilerleme gücünü kendisinde bulamadı. Büyük bir kayıpla operasyon alanının terketmek zorunda kaldı.

Bölge Valiliğinin son bir yıl içersinde orduya yaptığı düzenlemelere, alınan yeni modern teknik araç ve silahlara rağmen, askeri açından ARGK birlikleri karşısında herhangi bir başarı sağlamamıştır. ARGK birliğinin kayıplar vermediği de, bunlar daha da büyüyene ve yaygınlaşan savaşın bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Buna karşın düşmanın askeri alanda aldığı sonuçlar ise, büyük umutlar bağladığı koruculuk sisteminin çökmesi, özel kolordu ve özel tim birliklerinin büyük kayıplar vermesiyle tam bir yenilgi olmuştur.

Düşmanın bugün zorla ayakta tutmaya çalıştığı koy koruculuğu

imhasına yönelik yoğun saldırılarla karşı karşıya bulunan Parti gerçekliği dikkate alınırsa görülecektir ki, en ufak hükümlere kadar muazzam bir birlik dayanışması içinde olmamız, birbirimize omuz omuza vereceğiz geliştirmemiz, azami fedakarlık, uyumu göstermemiz, bize ekmek ve su kadar lazımdır. Yeni her arkadaş neden yarı ortak mevzisinde kahramana ve fedakarca çarpışarak şehit düşen arkadaşına ilişkin en iyisini, sevgi ve saygının en büyüğünü gerekli olan alcağ gönlüllüğü ve fedakarlığı göstermesin? Neden partimizin daha da büyümesi, yetkinleşmesi ve hükmetmesi için arkadaşını geliştirmesin, gerçek yardım ve desteği sunmasın? Açık ki, gelişmenin, büyümenin yolu buradan geçmektedir. Ama bunun yerine daha da kendi sormasından kendimizi kurtaramadığımız yeni bir insan kazanamada, yememizi bitirmekte, sendelemizi kurtarmada daha az çaba harcıyor, sorunlar karşısında liberal davranıyor, olup-bitenlere seyirci kalıyorlar ya da benlik sevdasıyla, kişisel kompleksler ve daha başka hastalıkları nedeniyle "her şey piş biliz" deyip sözü kimsesi kapıyı yormay, gövde gösterisinde bulunuyor, öğrettiğimiz kadar öğretilmemiz gerektiğini kendimize yediremiyor, saygı-sevgi yerine hırğır çıkarmıyor, tartışma-anlaşma yerine didişme-cekimsiyesi esas alıyor. Varsa yetkililerimiz, insanları Partiden önce kendimizde bırakıyor, hatta bastırıyor ve tasarrufla bulunuyor. Yana yaklaşımlarımız hiddetli bir hal almış, açlık ki çok vahim bir durumdaymış demektir. Bunlar hergün yaşadığımız, son derece olumsuz bir durumda bulunduğumuz için belirtimiş oluruz, fakat hepimiz geçmiş pratiğimizin boyanesine acınası durumları yaratmış yakınlarında yaşadık. Eğer bugün bu tür olumsuzlukları eskiden olduğu gibi her anda değildi sanırlı, çok sık değil ancak görülebilirdi, bu saptırmalar ve onlardan kaynaklanan tehlikelerden kurtulduğumuz anlamına gelmez. Tersine bu, büyük olumsuzluklara yol açan "küçük" olumsuzlukların ateşleminin sarf olduğu yönü gösterir. Yoksa daha tepesinde yuvarlanan kişikli kartopunun vadının dibine vardığında kocaman bir kar kütesi haline gelmesi için hiçbir neden ortada kalmaz. Gerçekler böyle olmasına karşın yakın geçmişte kaç parti Önderliğinde kadar uzanan saygısızlık örnekleri oldu. Bunlar ailedemiz düşmanlık örnekleriydi. Ama başta bu alanda olma üzere sevgi-saygı-resmiyet ilgisizliğine halen hamik ve toylukların, uyum adına içine düşülen liberal tutumların, ilana etme ya da olma yerine dedikim dedik ötürdük bulduk deyip örnekl didişme ve çekime içine sürmek, ilal dinletilmediği gibi dinlenilmesi bilmeme-nin, ağırbaşlı, olgun olma yerine hem ofkeli, dotup taşan bir konumda olmaları, eleştirilme zamanında ve doğru zemlinde yapıpı geliştirme yerine, hep kendisinde kitletlenme, her an patlamaya hazır bir bomba halini yaşamanın örnekleri, istisnai d d olsa görülebilir. Yine giderilmez bu tür olumsuzluklara ve daha ötesine uzanmaya açık belirtilir biçimindeki yanlışlar vardır. İşte Parti Önderliğinin ilgili bir temas kuramadığımızdan, ilgisizliğimizden öte yandan kırıp kırıp, kırımı biber suratından çok ederken tamamen bu gerçekliği izahı kavuşturmadık. Öyleyse temize ilgi, eğitim, yönetime bir alt-üst, yeni-ekil, yumuşak-sert, bitil-bilmeyen meselesi olduğu sanılmasın, bunun da ilerisinde bir insanın dış dünyasıyla ilişkisi için.

Burada derslerden asırırlarla gir-

memek büyük bir önem taşır. Bu yönde ki asırırların da örnekleri geçmişte çok görüldü. Özellikle provokasyonun, uyum yaşam düşkünlüklerinin pratiği olduğu. Babalık yapma, ahbab-çavuşluk geliştirme, gerçeklere hırs ederek parti dışı dünya vaadleri temelinde küme oluşturma, yanlışlıkları kullanarak kendisine bağlama, partiyi bir tarıkta ya da asırlate dönüştürme çabaları, ikinci, üçüncü adam olma iddiasıyla arzi-andem kesime Parti yapısı üzerinde despot kesime, gereksiz şeylerle uğraşma ve uğraştırma gibi durumların yaşandığını hepimiz hatırlarız. Kuşkusuz bunlar, ilgi, örgütlenme, eğitim ve yürütme adına Partinin canına okuyan, onu tasfiyeye götüren son derece tehlikeli düşmanca faaliyetler ve uygulamalardır. Parti yaşayışının ziddi olan tehlikeli saptırmaları içine alabiliriz.

Medayonun bir yüzünde sözü-nü ettiğimiz tüm bu asırırların varken diğer yüzünde farklı saptırmalar mevcuttur. Bunlar kısaca gösterilen ilginin istismaları ya da her türlü ilgi karşısına taş kimese olgularıyla ifade edilebilir. Biliriz, Parti Önderliği olumlu bir yanı olan birisiyle bile yoğun ilgilenen oyu kazanmay, geliştirmeyi, olumlu yönlerini yüzde yüze irmandırmanın esas olan sürekli çabaları vardır. Burada bunun tankı olduğumuz sayısız örneklerini verebiliriz. Birçoğumuz denetiminde yahut yanında tahammül edilmez, çalışmaz, çalışmaz görüldüğü pek çok arkadaşın Parti Önderliğinin denetiminde hem de sürekli gelişme istidadi göstererek Partiyi hizmet ettiği biliniyor. Parti literatürümüzde buna Parti Önderliğinin uslubu du-yuruz. Ama Parti Önderliğinin ki-side geliştirdiği kendine sonsuz güven, yetkinleşme, bu temelde ortaya çıktı. Baki kendini bilmez bu bana dayanarak her şeyin üstüne çıkma. Parti teknesinde dönüştürme, onu ele geçirmeye yetlenme ukalagina girilirdi. Baki arkadaşlar da çok havada kalarak çok düştüler. Diğer yandan gösterilen ilgiye, desteğe, ragmen, yerine sayan, gerçek karşılığı vermeden kendini kitletlen nankörler de oldu. Bu tutumların hiç kimseli ilah etmeyeceği bugün, gün gibi ortaya çıkmıştır.

Örgütlenmenin alandında da benzer durumlar ortaya çıkarak Partiyi güç-

ten düşürmektedir. Bir yandan derinden kaçmanın bilicli çabaları olarak asırırlar yaşanırken, diğer yandan yetkinleşme, amatör, asırırla kalan devrimcilik uygulamaların da birçok örnek sıralanabilir. Ancak gerek geçmiş, gerekse yakın pratiklerimizde belirlen hataları ortaya koymak sorunun anlaşılmasına yeterli cevap olacaktır.

Her şeyden önce bu alanda beliren gerçeklikler bir o kadar kendisini sorumsuzluk biçiminde ortaya koyar. Pesinen belirmek gerekir ki, sorumsuzluk duyusunu yitirdiği yerde, örgüt armak, örgütülükten bahsetmek olanaksızdır. Tersine birbirinin ilal dinlenmediği, kimsenin kimsese söz geçirmediği, her kesin bir baş olduğu, karşısına ve anarşinin egemen olduğu bir ortama devrimci örgütleniş başka her şey ile karşılaşma mümkün değildir. Böylesi bir durumda, dörtbaş marmur bir tasfiye ve yozlaşma hareketi olarak bakmak gerekir. Zaten provakörler ve tasfiyeciler buna belirlen amaç için vazgeçilmez bir yöntem olarak başvururlar. Burada aileni bir düşmanlık faaliyet içinde bulunmaların böyle bir tutum içinde olmalarında ve geliştirmelerinde anlayışmavak bir yön yoktur. Ancak hayrette karşılan ve burada dikkat çekilmesi ve edilmesi gereken husus; "oyuna geti-

rilim", "gafli avlandı", "sezemedim", "beklemedim" vs. türünden gerekçelerle durumunu açıklayan, bilincisizlik, gerilik, duyarısızlık biçimindeki yetmez devrimcilğin aynı konuma sık düşmesidir. Demek ki, devrim karşı yüksek bir sorumsuzluk duyulmadı ki, kişi rahatlıkla bu tür konularla sürüklenir. Kendi davasını karşı dikilebilir. Güçlü bir örgüt ortamında kisinin sorumsuzluğundan kaynaklanan zararlar belki sınırlanabilir, etkisizleştirilebilir, dolayısıyla fazla göze çarpan bir durum arzıtmeyebilir. Ama ortamını bulduğunda sorumsuzluk, aztan bir yara gibi örgütü tükense götüren büyük bir tehliktir. Ve ebeette ki, tehlikesi saat örgüt için ile sınırlı kalmaz. Boyutları kitlelere kadar uzanacak büyük tahribatları yaratır. Her alanda dağıtıcı bir rol oynar. Onun için istisna belirtir ki, bu anlayışa hiçbir biçimde örgüt kurulamaz, büyüme sağlanamaz, görevler yerine getirilemez. Çünkü örgüt, bir anlamda sorumsuzlukla eş anlamlıdır. Evet bu anlayış bulunduğunda yerde koyu mermilik vardır, dağıtıcı vardır, kırıcıdır, yarıdır, gelişmeyi engeller. Öyleyse en ufak emareler düzeyinde bile olsa bu anlayışın zararlı olduğunu, görevleri sadık, disiplinli, yüksek sorumsuzlukla mücadeleye bağlı bir devrimcilik yapmak, örgüt olmak, örgüt kurup geliştirmek için kesin uylasılması gereken zorunlu koşullardır. Eğer örgüt, ifadesini güç biriktirme, mevcut güç ve görevlerin en sağlıklı bir biçimde organize etmede buluyorsa, küçük-büyük, ö-nemli-önemsiz, ilgilendirilgen-dirmez demeden, söyledir-böyledir ifadeleriyle hiçbir gerekçe ile sürmeden, şurası-burası ayırmı gözetmeden her alanda ve her zaman büyük bir görev aşkıyla yüksek bir sorumsuzluk ve bilincle mücadele yürütmesi gerektiği kendiliğinden anlaşılacaktır. Ama bakıyoruz yaptıklarımda, belki de gereksiz-önemsiz saydığımız birçok alanda gerçek sorumsuzluğu gösterememe halleriyle karşılaşıyoruz. Öküzün altında buzağı arandığını değil, fakat kasinlikle bizi giretlen, gelişmenin önünde duran öğeler olarak bu eksikliklerimizle yetersizliklerimizde değinme gereğini duyuyoruz. Örneğin çağımızın dide getirdiği bir gerçek var ki, de-ğerlerimiz kullanılmama ilkindir. Evet değerlerimizin korunmasına yeterli sorumsuzluk gösterilmeyebilir. Hatta bazen tamamen göz-teriliyor. Değerlere her bakılıyor. Öte taraftan ise tam bunun ziddi olan bir anlayış da koruma adı altında değerleri öldürüyor. Yine bir görev bastırma sarmaya yayılıyor. Bir disiplin kurulu su içen gövde ilah ediliyor, rastgele davranılıyor. Bunların fazla önemli olmadıkları ileri sürülebilir. Evet, ama bunlar yetersiz planlarla, etemelerle, yazıt örgütlenmeye ve hale hale ayrıtılmış bir sorumsuzluğa birleşince örgüt mahfeleridir. Tabii ki, bu durumu tasfiyeciler ve yine provakörler çok iyi kullanırlar. Önce bu yanlışlarımızı tanıdıkları, sonra da bu yanlışlarımızla dayanarak bir-çözümüze dolaylı dolaysız alet ederek amaçlarına ulaşmak istedi-ler. Bizi asırırla, ilgisiz, duyarısız durumumuzı gideremediğimiz, düşünceden ulaştıkları hayatı gerçekleştiremediklerini, Parti, bunlara karşı amansız bir mücadele sürdürürken, bunlardan kaynaklanan büyük tehlikeleri göğüslerken zayıf kaldık. Partiyi destek veremedikleride destek istedik. Parti Önderliğinin, "Nasil olur ki kişi yüz kişiyi oyuna getirebiliyor da, yüz kişiyi bir kişiyi konuşa okuyamıyor" belirmesiyle izahı kavuşturduğumuz gerçeklik budur. Bu, devrimci so-

rumluluklarımızı sahip çıkarak için Parti Önderliğinin bize yaptırdığı çadır.

İkinci uc; dar sorumsuzluk, dağıtıcı, biçimci olan anlayıştır. Kuşkusuz burada da gerçek sorumsuzluk, görev bilinci aranmalıdır. Her şeyi kasatki karpılar içerisinde sıkırmak, örgütlenmeyi, gelişmeyi değil, küçümlemeyi getirir. Hamal gibi çalmak, her şeyi kendi öçülerine göre biçmek, kendi özelliklerine dirmekle örgütlenme alandında bir yere varılmaz. Nitekim şimdiye kadar bu anlayış, örgütlenme sorunlarımızı çözüme olumlu bir faktör olması bir yana, sürekli ağırlaştırarak bir rol oynamıştır. Çünkü kapsamlı olan, dolayısıyla derin bir bilince, bilinceye yönlü olan çağın çağın gerektiren, örgüt sorunlarını kendi dar dünyamızla sınırlamak mı, bundan başka bir sonuç çıkmaz. Pratik örnekler bu durumu net bir biçimde ortaya koyar. Sorumsuzluk, hiçbir toplandı yapmama, hesap verememe, kurali isletmeye vs. bir-çok olumsuz noktaya götürürken, bu ucta daha farklı olumsuzluklara götürür. Diğerinin birine, bu sefer en basit bir mesele üzerine toplandı üstüne toplandı yapılır. En mühim meselelere görüş istenir. Canlılar sorunlar kaydedecek bir görüşleri sürmekten, basit sorunlar üzerinde tam bir çekilme içinde tartışmalar uzatıldıkça uzatılır. Sıra dem bir iş için kendisine basıyormuşsa, kuralı, örgüt adına neden kendisine danışılmadı diye irtınlar koparıncı, alınan kara rağam hayatı bir meselede kafasının estigi gibi hareket edilir. Hem de arından insiyatifi kullanıldığı söylenir. Kısaca benzeri birçok örnek; bir organ dar, verimsiz, usandırıcı ölçüler içerisinde tutulacak titaklı yere ve işleme kılınıyor. Temel meseleleri ilgilime, sorunların üstesinden gelmede yaratıcı olma yetiyle kolektif bir işbölümüne gitme, örgüt tüm disiplinleri harekete geçirme yoktur, bu anlayış hep-herinde. Örgüt kurallarındaki demin izah etmeye çalıştığımız gibi, son derece doğmatik hayata geçirilir. Açık ki, sergilenen bu tutumların merkezinde benlik, darlık, hoş-görüşsüzlük, anlayışsızlık yata-maktadır. Bu anlayışa ulaşmayı, doğmatizm ve şekillilikten arınmayı, çabaları özlü ve verimli kıl-mayı gerektirir ki, bunun tersine sorumsuzluk ve görev aşkı adına iş-güzarca, uluorta, olursun-olmaz herşeye bulmak aynı anlayışa farklı bir biçimde girme demektir.

Aşın uçlarda seyreden anlayış ve uygulamaların en çok ortaya çıktığı alandandır bir de, taktik alandır. Bu alandaki asırırlar, kendisini planlamadan hareket tarzına, eyleme kadar tüm pratikte gösterir. Ve süphez bu alanda temelli edik olan yanlışlar her yerde daha çok hazin sonuçlara yol açmaktadır. İmalarda, daha çok bunların bir sonu-ç olarak doğmaktadır. Esel vericidir, ama pratiklerimizde gerçekli-ğiyedir. Düşman, her türlü imkını ortaya sürmeme, tüm gücünü üzerimize yoğunlaştırmasına rağmen kaydedecek bir sonuç alamı-yor. Ki, gerilla karşısına sonu-ç almama da mümkün değildir. Gerilla esas özelliği de budur zaten. Ama bizim garip diyebileceğimiz uygulamaları ve anlayışlarımız düşman-ın yürüdüğüne su serpmektedir. Onun için bu sorunlarımız yeni den yeniden değinmek, çeşitli yön-leriyle aydınlatmak ve mutlak ca-reler bulmak bir zorunluluktur.

Savaş taktiklerimizin kanıtıdır ki, yalın gerçekler esas alındığında bu konuda belirlenecek önemli hususların olduğu ortaya çıkmak-tadır. Kesinleşmiş bir sonuç şudır ki; ister sol, ister sağ olsun, taktik hatın dışındaki her yürüdüğü si-

nu felaketler. Neden? Çünkü sözün başında da belirtildiği gibi, yet-mezlikler bu sahada daha tahrip-kar bir rol oynuyor. Gerçekliğimiz-de bu denli tahribatara neden olan olgular neredir? Bilinçli olarak yü-rütülen artıyıcı çabaların azotet-mesi, sorunun kaynağında kişilik problemi yatmaktadır. Bu durum da sonuç olarak ortaya çıkan bir gerçekliktir. Kişilik sorunları ola-rak ortaya çıkan bir gerçekliktir. Kişilik sorunları olarak be-lirtildiği yetmezlikler, hatalar ve anlayışlar, neticede doğru hatın ya bu uçunda ya da diğer uçta yer alırlar. Ve bilyorum ki, içinde bulunulana her eylem, içeriğide göre ce-satli tabirlerle sınıflandırılır. Siyaset dilinde sağlıklı, pasifizm, tutuculuk, gerilicik, hatta oportünizm de-nir. Eyleminin özü, gelişmeye, de-ğışmeye, ilerleye karşı olmalıdır. Eskiye dönme ele sarılmalıdır. Bu e-ğilime muhafazakar, ortadok da-denir. Solculuk için de aynı biçimde eyleminin izah eden sektizizm, maceracılık, anarşizm vs. tabirler kullanılır. Halk dilinde de bunların yalın nitelikleri var; korkaklık, tembelcilik, örkük, hantal ve çekin-genlikten ruhsuzluğa kadar. Yine gözü kara, cesur, deliridanda hı-zly, gözüküpken, yaramazca kadar olan, çok iyi tabii kullandır. Hepsi aynı anlamda olmasa da ortak bir özelli-ği vurguluyor ve bize belki daha yalın ve daha gelebilirler. Basit bir dile ifade edildiginde daha çok anlaşılabilirler. Demek ki, çizilen bir hatın her hangi bir yönü çekilmesi-mis, zorlanması her yerde bir asırırlığı ifade etmektedir. Evet PKK hatında da birçok güç tarafından hayli zorlandı ve çekitirildi. Düşman kampında saf tutarak zorlanırlar karşı amansız bir savaş yürütüldü ve yürütüldü. Bu cephede yürü-tülen savaş, çeşitli mücadele araçları ve biçimleri sürdüürdü ve sürdüürmektedir. Fakat devrim saflarında da PKK çizgisi zorlandı, çekitirildi ve hala sağa-sola çekitirilmektedir. Bu, en çok da taktik alanda yapıldı. Kuşkusuz bu nitel-meler en çok bugün hala çekitir-leren hak etmektedirler.

Olumsuz neticelerin önemli o-randa sorumsuzluğuna taşıyan asırı-uçların diğer bir özelliği de yüzke-senlerce birbirine üst görünümlerine karşın doğru devrimci çizgi-nin dayatılma karşısında birbiri-ninle düşmesi ve de birleşme-sidir. Burada konuyla ilgili daha başka belirmeler de yapılabilir. Fakat bu yönlü baki uygulamaları örnek alarak vermek sanırız daha aydınlatıcı olur.

Geçmiş pratiğimiz, Parti çizgi-sinin sağına düşmesi açık bir ger-çek olmasına rağmen bir-çözümüze bana oportünist, sağcı, daha açık bir deyimle korkak denilmesinde di-ğer Parti planlarını esas keskin-liklerde bulundu ve kuşkusuz bu yapıldığını keskinlik plana yansıdı. Dolayısıyla doğru olan olumsuz bir pratik olduğu, işte 1987 yılının başı alan planlamalarında ve bu planların hayata geçirildiği 87 pra-tikinde gerçekliğin bir yönü de bö-yüce. Başkaları bu durumumuzı başı-başları için basamak yapılar. Onlar, doğan sorunların baş-sorumsuzludur. O, ayrı bir tartış-ma konusudur. 85'te de bir "Sarı-kamış Seferi" başlatılmıştı. Ertele-mek, sağcı bir pratiğe yönelik ya-pılan haki eleştirilere verilen kar-sılık böyle maceracı bir çıkış ol-muştur. Halbuki objektif verileri dayalı sağlıklı bir plan yapılabilir, yerinde ve zamanında uygun bir mü-dahale yapılabilir. Bu, hem Partiyi, hem bizleri gücündürlü gelime-yarar. Bizi açısı bir pratik içinde kahlarmaktan, ezilmekten kurtarır. Sonuç itibarıyla benlik yaramaz

Devami 22. sayfa

Dersim Cephesinde Çalışmalar Yoğun...

Başlatır 3. sayfa

son karakol sisteminin başarılabileceğini düşünen bizi ilgilendiren yanını oluşturmaktadır. Açık ki, biz de bu konuda eli-kolu bağı değil ve yeni taktiklerle bu uygulamayı boş çıkarcaktır.

Düşmanın propaganda alanında izlediği politika, kendi lehine olan gelişmelerde, hiçbir gelişmeye kamuoyuna yansımamak, yanlış-yanlış haber-yorumlarla kamuoyunu yanıltmak ve devrimci gelişmenin etkisini sınırladık bir biçimindedir. Başından beri düşmanın temel amacı bu tarz, Dersim'de en katı biçimle uygulanmaktadır. Açık ki, düşman teknik imkanlara sahiptir ve bu konuda bazı sonuçlar da almaktadır. Dersim özüllünde bunun daha katı biçimle uygulanmasının önemli nedenleri var. Herkes iyi bilir ki, TC, ısrarla mücahedelemin salt Hakkari, Sirt, Maradin; yani sınır bölgelerine sınırlı olan bir eylem hareketi, dış destekli bir terörist saldırı olduğunu vurgulama ve uluslararası kamuoyuna yansımaya çalıştı. Bu propagandaya doğrulamak için de iki doğrultu-ması mümkün değildi ve bu durum çoktan aşmıştır, ki, bölgelerdeki gelişmeler gizlemeye gerekliyordu. İşte Dersim'de basın sansürünün bu katı şekliyle uygulanmasının bir nedeni budur. Bunun dışında daha birçok neden sıralamak mümkündür. Durumun daha yakından görülmesi için son bir yıl içerisinde bölgemizde cereyan eden ama-

kamuyundan ısrarla gizlenen bazı belgilerin olayları buraya aktarmak erçek durumun bilirmesi açısından yararlı olur. 1987 sonbaharından bu yana Mazgirt ilçe başkanı, Babocağı karakol başkanı, çok sayıda okulun yakılması; 1988 baharında birlikte Kiğı'da 9 kontrol-geriye taktiklerinin öldürülmesi ve bir helikopterin düşürülmesi, Mazgirt'te 8 asker ve 7 kişilerin yaralanması, Dersim merkezde bağlı Sarıtaş ve Halvori (Karşılar) köyünde toplam 5 askerin öldürülmesi ve yaralanması, son Pax (Babocağı) çok yakını-larında gerilla birliğimiz tarafından pusuya düşürülen kontr-gerilla birliğinden 10'unun öldürülmesi ve çok sayıda yaralının verdirilmesi vb. Bu olayların hiçbirini hakkında TC'nin resmi bir açıklaması yoktur. Birakılın olayların, eylemlerin sonuçlarını doğru vermez, bu eylemlerin olduğuna dair bile herhangisi bir beyan yoktur. Ayrıca birçok köy ve mezra zorla boşaltılmıştır. Bunun en son örneğini Kutudere'de bulunan Arkek mezarının bombalanarak boşaltılması oluşturmaktadır. Evet bu örnekleri daha da çoğaltmak mümkündür. Ancak durumun anlaşılması için bunlar yeterli sanıyoruz. Bu uygulama TC'nin propaganda alanında ki ilbar ve güvenini sifra indirmişir. Artık kitleler Ter ve diğer basın organ-ların verdikleri haberlere inan-makta, özellikle ulusal kurtuluşçu gelişmelerini aleyhine yansıttığı ha-

berlere %90 kuşkuyla bakmakta-dır. Ama devrimci propagan-danın güven ve etki derecesi ise, doruktur. Burada düşmanın tek-nik imkanlarına dayanarak sağla-mak istediği üstünlüğü, biz halk kitlelerinde yarattığımız güvenle kazandık. Yine kaybeden düşman ve geri amaçları kullandığı tek-nik üstünlüğüdür.

Ulusal kurtuluş cephesinde durum

Düşman cephesinde yaşanan durumdur hareketle, ulusal kurtuluş cephesindeki gelişmenin bo-yutlarını kestirmek mümkündür. Daha ileri boyutlar kazanan ge-rilla savaşımız, her bakımdan hal-kımızın mücahedeyle olan güvenini artırmış ve artık bölgemizde de halk PKK-ERNK-ARGK otoritesini tek meşru otorite olarak görmek ve özüllünde gücüne güvenle kabul etmektedir. Özellikle gerilla sav-şının etkin olduğu alanlarda durum kesinlikle budur. Otoritemizin etki-sini hissettirmeyen hiçbir toplumsal kesim ve toplumsal faaliyet alanı yoktur. Toplumsal yaşamın akışı mücahedelemin ağır etkisi altın-dadır. Dersim genelinde etki-si büyüme kadar önemli oranda koruyan potansiyeli düzeydeki or-ğani tayfolar, reformist eğitim en ciddi darbeye bölgedeki son gelişmeler nezdinde alınıp durmaktadır. "DABK (Doğu Anadolu Bölge Komitesi)", eski adıyla "Partizan" da dahil ba-zı işbirlikçi ajan uçları dışında, başta kırsal bölgelerdeki yoksul köylülük olmak üzere, mücahedelede çıkan birleşen her kesim, savaşta destek

sunmakta ve görev üstlenmekte-dir. Savaşın kapınılmazlığı kitle-lerde yer etmiş ve savaş psikolojisi gelişmiştir. Kitleler savaşın getire-ceği felaketi bilerak alarak almakta ve gün geçtikçe bu gerçeğe adapte olmaktadır. Düşman güçler tara-fından geliştirilen psikolojik sav-şın bir parçası olarak yapılan yan-lanış propaganda ile kitle nezdindeki itibarını yüzde-yüz kaybet-miştir. Bu noktada da halk, ulusal kurtuluş güçlerinin açıklamalarını bağlayıcı ve inandırıcı kabul et-miştir.

Orduşama alanında, her gün biraz daha ileri adım atmakta, büyüyen gerilla birliklerimizin yu-ruş ve yaygın bir biçimde geliştirdi-ği eylemleri düşmana büyük darbeler vurmakta ve kayıplar ver-dirmektedir. Halk gerilla birlikleri-nde büyük bir güven ve umutla bakmaktadır. Her fırsatta, "Artık tek umudumuz ve yaşam güncemiz sizsiniz, kendinizi iyi koru-yun ve düşmana daha büyük dar-beler verin" diyor. Gerilla sav-şının pratik gelişimi konusunda önemli bir deney-tecrübeye birli-kmine sahip olan birliklerimiz, savaş insiyatifini ve çatışma üstünlüğünü elinde bulundurmaktadır. Moral üstünlük açısından da aynı şey söylenelir.

Düşmanın, mücahedelemin, nü-fusun sayrek olduğu alanlara sıkış-tırma politikası, ulusal kurtuluş

— Yaşasın Partimiz, Cepheimiz, Halk Kurtuluş Ordumuz!
— Yaşasın bağımsızlık ve özgürlük mücahedelemi!

güçlerinin dayattığı doğru politika ve taktik neticesinde şimdiden ilafla emmiştir. Eylemlerini ve diğer çalış-malarını daha çok düşmanın etki alanları ve buralara yakın yöre-lede yoğunlaştıran silahlı birlikteli-rimiz düşmanın korkulu rüyası durumundadır. Yine, düşmanın çok değişik özel savaş yöntemleri kullanarak hızlandırmak istediği göç ve sürgün olayı, pratik mücahedelemin güven verici özelliği ve Cepheimizin bu konuda aldığı etkin kararlar nedeniyle, düşmanın iste-diği boyutlara ulaşmamaktadır. Bunda mücahedelemin caydırıcı etkisinin payı büyüktür.

Sonuç olarak, gelişmelerin olum-lu ibresi Ulusal Kurtuluş Cephe-sinde, olumsuzcu düşman cephe-sindedir. Mevcut sonuçlara daya-narak daha güçlü atılmalar yapı-lmasına sahip olan gerilla birlikteli-rimiz, özüllüde, bu dönem içerisinde yeni direniş mevzileri kazancak, halk otoritesini kurum-laştıracak ve pekiştirecektir. Geliş-menin böyle olacağı kuşkusuzdur ve düşmanın hiçbir uyarılarına, bu akışe seyyer ugratamayacaktır. Emin konuşuyor ve sağlam yürü-yoruz.

Yeni ve daha güçlü eylemleri sesimizi sizlere ulaştıracağız be-lirtiyor ve bir kez daha dikemizin bu şirin ve tedhihmed kalesinden hepimizi saygıyla ve yürekten se-lamlıyoruz.

M. Star
28 Mayıs 1988

Kurallı Devrimcilik Zaferin Güvencesidir...

Başlatır 14. sayfa

dan kövli yurtseverliği bizde er-ha devrimcilik diye adeta sevdan-lanılır bir biçimde yücüllüktüyle, e, geri, en kaba davranışlar özgür-yücüllümleri gereken, halk uyul-ması gereken önderlik usulü diye yutturulmaya çalışılıyor. Tama-men yenilgi ve teslimiyet kr'i-ni kişilik, çok saygı gören, çok se-dahap-çavuşluğa götüren bir şü-rik noktası oluyordu. Hatta pro-vekatil yöntemlerle çalışan bazı ö-ğeler "Partinin en gözde militanları-önderleri" diye çıkmaya başladı ve bu-ğün hayran oluldu. Ve saygıru-muşmanın bu konuda bir de uz-manlaştırma faaliyetleri var. İn-sanları etkileme öğelerini hazırla-yorlar. Birtakım etikleyici karakter-lerle onları silahlandırıyorlar ve savıyorlar. Bunlar çok rahattıkla insanları silahlıyorlar. Kafalarıyla, ruh-larıyla uyunuyorlar. Ve onları bir defa özüne ters düşürdükten, te-mel Parti doğrultusuna karşı çı-karttıktan sonra onu bir daha kazanmak çok zor oluyor. Bunlar da epey arz-e endam ettiler. Pro-vekasyon demagogiye, sükseli davranış-lara epey ağırlık verdi. Ve sonuç da alıyordu. Parti içinde de bu biçimde kendine sevdalanmalar geliştikçe geliştik. Özüllük kokan, son derece yüzeysel, derinlikten uzak çok çeşitli davranışlar, özgün davranışlar diye dayatıldı ve hatta en sorumlu olması gereken öğeler bizden daha fazla, çok daha fazla önderlik sevdalanımla tutuldu-r. Biz olanca ağırlığıyla ve deş

tiyle işlerin önderliğini yapmaya çıkarırken, bunlar önderlik için hayati görevlerini yerine getir-meinden sadece merkez yüneli de-ğil, onun çok çok ötesinde kendini merkez, önderlik yerine koyma, bu konuda önünü bırakarak, belki de kendini kral yerine koyacak kadar sapık davranışlara gireceklerdi. Ortaya çıkan bu tür örnekler git-tikçe de yaygınlaşıyordu. Bu ne-denledir ki, devrimci militanın özelli-ğieri üzerinde durduk. Bunun da ötesinde burca-sapıklığın ve hastalı-ğın kaynağına inmek için onun toplumsal zeminine inmeye çalış-tık. Sorunu kişilik bozukluklarına kadar ele alıp incedik. Elbette ki bu sorunları bir ortaya çıkarmak. Ama bu hastalıkları gittekte artan bir biçimde ortaya çıkışında, çare bulmak için problemi daha yakı-nadan görmek zorunda kaldık. Onca zorluklarımız rağmen kişilik proble-mi ortaya çıkmak akımızla bile gelmezdi. Ama sergilenen davranışlar, hastalığın kaynağına kesinlikle bulmak için toplumsal zemini yoklamak gereğini ortaya çıkardı. Kişilik problemi ardından, militan nasıl olmalıdır sorusu karşı-mıza çıktı. Devrimci militan Kürdis-tan koşullarında ne tür özelliklere tekabül etmeli, kendini nasıl dışa vurmali idi. Bunun üzerinde çok durduk. En çok da bu konuda dire-nişçi değerlerimiz özellikle ön-çünce teorileştirmeye çalıştık. Ne-den? Çünkü özellikle anılara bağı-lığın gereği olarak da hakim il-kimiz gereken bu kanıtlanmış

değerlerimizden başkası olamaz-dı. Özellikle düşmana karşı ayakta kalmayı becerenlerin özelliklerini güvenlelebilir. Bunlar 1982'lerde yoğunca ve daha netçe ortaya çıkmışlardı. Bunlara da gereken anılamak gerekirdi. Demek ki bir yandan hastalıklar, bir yandan da görkemli militan örne-ker ortaya çıkarken, işte bunlardan da bir değerlendirme zorunluluğu ortaya çıktı.

Parti ve Cephe Silahı Yetkinleşecek, Zaferimiz Daha Da Yakınlaşacaktır

Şimdi bu değerlendirmelerin hepsi ve daha da geliştirilmiş şekliyle etimizdedir. Bütün Parti militanları, bu değerlendirmelerin gereğini bizzat pratikte yerine ge-tirmelidir. Baştan beri ılah etti-ğimize hususlardan da görüleceği gibi, bizim temel meselemiz uy-gulamadır. Bilinenlerin gerektiği bi-çimde pratikçe aktarınması ve pratikçe yönelince birçok öşenin oportünizme, ortayoklaşma düş-ması, bilinen kayıplarımızın da nedeni olur. Gerilla silahını yetkin bir şekilde kullanmak ve bu temelde Cephe silahını geliştirmek için teori ile pratikğin bütünselliği sağlanmalı ve uygulamada gerçek militan öçüler tutturulmalıdır. Bu aynı zamanda Parti gereğinin di-ğeri ve pratik karşılığını bul-ması demektir. Buna ulaşıldığına ise, Kürdistan'da yükselen gerilla savaşını temininde Cephe ve Parti silahlarının yetkinleşmesi ge-rekeleşecek ve bu zaferimizi yakınlaştıracaktır.

Aşırı Uçlarda Seyreden Bazı Uygulamalar...

Başlatır 21. sayfa

özelliklerinin pohpohlandığı duy-guları yenilgiye uğratarak, doğru te-mellerde daha çok yücelmeyi sağ-lar. Bunların tümü bilinmesinde ra-ğmen, uygulamada bir tu tarafa, bir diğer tarafa kayma gösterilir. Me-sela ya hiç yerleşim yerlerine uy-ranılmaz, dağ taş demeden gezilip durulur ya da halka gildimeden, halk kazanılmadan tüm uğraş-larımız boşuna gider biçiminde halki eleştiriyi yolden biriktirmek, ke-zile de teodir de aldın bırakılarak rast-gele açık ilşkili geliştirilir. Sonuçta güçlerimiz darbe alırlar. Bir gru-bumuz bir alana gider kendisini ora-ya kapar. Sen tehlikeli bir durum doğacağı endişesiyle tedbirli ol-masını istersin. Bunun karşısında grup alını tamamen terkeder. Bir grup demir atar hiç hareket etmez, diğer savasçılardan canını çıkarır ta-kattan düşürür. Küçük bir birim ol-mula hareket ederse vurulacağı zanına kapılır, yerinden kılmda-maz. Güçlü gerilla birliği olur, düş-manın küçümser çok açık hare-ket eder, ya bir eylem biçimi tutu-rulur, her ayın türden eylem yapı-lır ya da eylem yapılmaz. Ya rande-vuya gelmez ya da zamansız misa-ir olur. Uygun konumlanmasını daha insiyatif eldeyen yapmaz, çatışma başladığında düşmanın kendisinin önce konumlandığı yere hareket eder. Halledilmesi ge-reken bir işe öl sürmez, zaman ge-ri çatıştığında ise, herkesi onunla uğraştırır bütün diğer işleri bırakır. Benzeri birçok uygulama yayıl-

maktadır. Günlük yaşamda da bun-ların örneklerini sıkça rastlanmak-tır. Bir arkadaş, ciddi yetmezlik-ler içine girdiği için üzerine giden, işi, o arkadaş birden sinir, ileri, destek verisin, sevgi-saygı göste-risin bu sefer başa kalacak, eleştiri-sini kendini yere atar, değer ve-rirsin çevresini bastırır. Kendisi i-çinde olmadıgı zaman çok iş öse-ri, ister, kendisi oldu mu, en basit işleri bile büyütür, tüm işleri içi-ne maza sürükler vs. daha başka aynı türden anlayış ve uygulamaların tümü demin belirttiğimiz sonuçları doğmasına hizmet eder.

Sonuç olarak, sınırlı da olsa a-ğır ve durumundaki uygulama ve anlayışlara verilmiş örnekler, onlardan kaynaklanan muazzam zararları net bir biçimde ortaya koymakta-dır. Partinin buna cabalarna sun-doğru sınırsız destefide doğru dev-rimci temellerde karşılık vermenin zamanı gelmiş geçmiştir. Ne biçim-de olursa olsun, Partiyi, Mücade-leye zarar verici konuma olma-mak, Parti çizgisinde yürüyen bir devrimcilik mümkündür. Bu ko-nuda dikkat edilmesi gereken en önemli hususun doğru bir hatta yürümek olduğudır. Çünkü doğru hatta yürümek, sağa veya sola savrulmak, en büyük zararı da beraberinde getirecektir. Bu nedenle, başarılı bir devrimcilik için Parti çizgisinde ilerlemek zo-rundadır. Başarı da bu çizgide iler-leyenlerindir.

Mayıs 1988

Impressum
V.I.S.d.P.:
A. Sarı
Aachener Str. 514-520
5000 Köln 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÜN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası
Stadtsparkasse - Köln
A. Sarı
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75. sfr.
Danimarka 10.00 dkr.
Fransa 7.50 fl.

Hollanda 3.75 hfl
İngiltere 0.75 £
İsviç 7.50 sfr.
İsviçre 3.00 sfr.
Norveç 7.50 nkr.

Baştarafı son sayfa da

kadrolarca temsilinde bağlıdır.

Eyaletlerimizde yaşanan 1987 pratiğiyle örgüt güçlerinin kural ve devrimci yaşamdan uzaklaştıkları bilinmektedir. Yönetim düzeyinde alanlarımızda örgütlenme, komiteleşme doğru yaklaşımların halinde ve kadroların —gerek kendilerinin ve gerekse pratik yönetimden kaynaklanan— içinde bulundukları duruma öncülük rolü olan güçlerimizin Parti tüzüğü doğrultusunda hareket edemeyebilecekleri açıktır. Örgüt resmiyetini, işleyişinin esasını oluşturan Parti tüzüğü gerekçesiyle devrimcilik, örgüt devrimcilik olduğu pratikte yansımaları bulur. Diğer yönüyle Parti tüzüğü örgüt yaşamına egemen kılınmadı mı, örgüt resmiyetinden bahsetmek, örgüt devrimci ilişkileri söz konusu yapmak bile mümkün olmaz. En yakın pratik deneyimlerimiz bilâ bunları onlara örneğiyle doludur. Her türlü gerilimi taşıyan ve yanlış anlayışa karşı en güçlü panzehiri Parti tüzüğü doğrultusunda hareket etmektir. Bu, aynı zamanda öncünün iç örgütlenmesini sağlamaktır. Kendi iç örgütlenmesini sağlamaştırın öncünün yürüyüşü daha güçlü, pratiği daha verimli olur. Parti Önderliği bunu şöyle ifade etmektedir: "Öncünün iç örgütlenmesini ele almak demek yarı kırulacak toplumsal zemine dayanarak temellerini atmak demektir. Öncü, içinde gerçekleştirilen ilişkiler demek, yarı kırulacak kırulacak ilişkilerin züde demektir." (Ağ. 50) Toplumun gelecek ilişkileri kendisinde cisimleştirme durumunda olan ve savaşımı en üst düzeyde yaşayan öncü, Parti tüzüğüne ölümsüz sağlamlıksı ve işleyişe kavuşmak zorundadır.

Konferansımızla karar altına alınan Parti örgütlenmesini geliştirme, öz olarak sıralamaya çalıştığımız hususlara yakından bağlıdır.

2- Kitle ve Cephe faaliyetlerine ilişkin

Devrim gibi bir eserin gerçek sahibi olan kitlelerin kazanılması, örgütlenmesi ve savatılması önemli hususlardan biridir. Çok açıktır ki, kitleler olmaksızın gelişme sağlanamaz ve kitlelerden kopuk bir devrimci gücün, kendi varlığını sürdürmesi de düşünülemez. Bunun içinde ki, savaşın esas gücünü kitleler oluşturur. Düşman da bu bilince hareket ettirildiğinde, her türlü yönetime kitleleri kendisinden yana çekmeye çalışır. Öz olarak kitleleri kazanan ve örgütleyen öncü savaş kazanmış demektir.

Daha önceki bölümde öncünün rolünü koymuştuk. Elbette ki öncü olan yaklaşım kitlelere yönelik olarak uygulanamaz. Dolayısıyla kitleleri kendi konularına uygun örgütlemek ve harekete geçirmek önem kazanıyor. Kitlelerin durumundan hareket eden Partimiz, Cephesi bir örgütlenmeye tabi olmadan heri gereken doğru yaklaşımı göstermiştir. Kitlelerin hızla Partimiz etrafında sağ tutulmasını kendin kendi çıkarlarını temsilin göremlerinden. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine, kitleler, hem geçmişte ve hem de günümüzde aktif katılımları göstermekle kusur etmemişti. Örgütlenirler, savatırılmadıkları kadarla ilgili istenilen gelişme sağlanamamıştır ve birçok alanda bunun bundan yararlanarak bizim örgütlemeyemadığımız ve savatıramadığımız kitleleri bize karşı örgütlemiş ve savatmıştır. Özellikle ceteçiliğin gelişimi önemli oranda böyle zemin bulmuştur. Uygulandığına başanlı sonuçlar veren Partimizin kitle

politikası, uygulanmadığından ötürü büyük tribatlarla yarı açılmıştır. Geçmiş pratiğimizde —daha önce izahları genişçe yapılmış olan— yanlış yaklaşımlar sonucu kitlelerin mücadelemize olan sempati ve destekleri örgütlenerek maddi bir güçte dönüştürülemedi. Kitlelerin özü açılmamış ve dolayısıyla hem yeni kitlelere açılmadı, hem de örgütlemeye dar bir çerçevede tıkanmış kalmıştır.

Eyaletlerimiz I. Konferansı, III. Kongre sonrası dönemde geliştirilen kitle faaliyetlerini tüm yönleriyle ele alarak bu konudaki Parti dışıların üzerine yitirdiği ve bunun yerine doğrudan geliştirmişti. Öncümüzdeki dönem kitle ilişkileri ve Cephe faaliyetlerini yönelirken Partimizin genelinde yarattığı etki ve gelişmelerin önemli ve geçmişin bir yitini deney-tecrübelerin gözden alınamadığı açıktır. Genel anlamıyla öncü, kitlelerle bütünleşmiş, ama bunun eyaletlerimiz düzeyinde de somutluk kazanması, ilişkisi ve örgütlenme kavuşması dönemin temel görevlerinden biri olarak önümüzde durmaktadır. Önemli böyle olan bu faaliyetimizi, dönemin özelliklerine göre yürütülmesi ve Partimizin kitle-Cephe politikasının doğru bir tarzda uygulanması için Botan-Serhed Eyaletleri I. Konferansı aşağıdaki hususları karar altına almıştır:

"Sınırları ulusal kurtuluş mücadelesindeki yerini ve konumunu esas alan bir yaklaşım içerisinde olmalıdır."

Gerek kitle ilişkileri ve gerekse de Cephe örgütlenmesinin geliştirilmesinde genel olarak çeşitli sınıf ve tabakaların mücadeledeki yerleri, oynayacakları roller, temel veya tali olmalarına göre esas alınarak çalışmalıdır. Yoksa tekdüze bir yaklaşımın sağlamlıksı ve örgütlenmelerin yaratılmasını önler, tehlikeli durumlarla karşılaşmak da kaçınılmaz olur. Ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısındaki konumu nedir, düşmanla ilişkilerinin sınırları nedir, ne kadar uzaymasa yağındır bu hususların gözönüne alınmasıyla bir yaklaşımın gösterilmesi yararlı sonuçların alınmasını da beraberinde getirecektir.

"Devrimci faaliyetin diğer dallarıyla var olan bağları gözardı edilmeden kendine has örgütlenmiş, teşkilatlandırılmış, komite, birim, temsilcilik atamaları yapılmalıdır."

Kitlelerin gücünü devrimse serber etmek için özgün örgütlenmeler geliştirilmesinin zorunluluğu tartışma götürmeyecek kadar açıktır ve nettir. Kitlelerin kendilerini bulacağı örgütlenmeler de esas olarak Cephe örgütleridir. Cephe örgütlenmelerine kitlelerin daha özgün birliktirleri yaratma, cinsiyet, meslek ve yaşlarıyla ulusal kurtuluş savaşında toplamak gerekmektedir. En yaratıcı yöntemleri kitleleri örgütleyip bir araya getirmek ve bunları merkezileştirmek, güçlü bir yönlendiricilikle harekete geçirmek önemlidir. Bu, özgün örgütlenmeler kitleleri kendi yeteneklerini, güçlerini fedakara düşmana karşı kullanabilecekleri esas koşullar ve ortam yaratması olacaktır. Bunun yanı sıra kazanılan kitlelerin belli bir ilişkisi açıktır. Komite, temsilcilik ve kurumsallaştırma işlemleri kazanımları sağlamaktır. Bu yönlendiricilik görev ve sorumluluklar kavratılmalıdır. Erken çalışmaları gitmenin tıkanıklara ve olacağına da dikkate alarak; ne sorunları aceleyle gitirme ve ne de ağrıdan alma durumunda olmama. Y. Kitleleri hazırlayıp görev alabilecek duruma getirdikten sonra yapacağımız görevlendirmelerden başarılı sonuçlar alacağımız çok

açıktır.

Burada bir noktaya da dikkat çekmek gerekir ki, kitle-Cephe faaliyetlerimizin diğer çalışma alanlarımızdan kopuk ele alınmaya, çabı bilincisiz hareket ederek tüm ulusal kurtuluş çalışmaları hizmet ve onları da geliştirme temeli üzerinde ele alınmalıdır.

İkinci maddede içişle olan öncü maddesi ise, "Görevlendirme, geliştirme, asır dayatmalardan kaçınılması, gönüllülüğü esas alınmalı ve kişinin konumu göreyle uygun olmalıdır" hususu karar altına alınmıştır. Sadece dayatmayı, içeren veya aceleyle geliştirme —deyim yerindeyse— "ayaküstü" görevlendirmelerinin sonuçsuz kalacağına daha önce vurgulamıştık. Bundan dolayıdır ki, görevlendirmelerde hazırlik safhası önemli bir safhadır, sonrası ise uygun görevlendirme yapılmaktadır. Yine görevlendirmelerde kişinin konumu da dikkate alınması gereken bir öğedir. Aile sel durumu, iş durumu, bulundukları alandaki konumu, kitleler tarafından tanınip-tanınılmadığı, saygınlığı veya olumsuzluğu bu birçok yönüyle bilinen görevlendirmeye gidilmesi en doğru yoldur.

Dördüncü maddede "Kitlelere karşı uygun olmayan, mücadeleye zarar verici tutumlarla girilmemelidir, sevgi ve sevgi gösterilmelidir" belirlenmesi bulunmaktadır. Partimizin halkımıza verdiği değer, mücadeleye pratiğimizde kanıtlanmış ve bugün kitleler de bu değerini yüceltmiş kavramı durumdur. Fakat geçmiş pratiklerde, içine girilen tutumlar, kitleleri mücadeleden uzaklaştırıcı rol oynamış ve düşmanın Partiyi kitleleri karşı karşıya getirme istem ve çabalarına zemin sunmuştur. Bazı alanlarda zor gesei ön plana çıkarılması, geliştirilen ilişki tarzı da buna dayandırılmış. Konferansımız, tüm bu yanlış, proletarya karşı yaklaşımıyla mahkum ederek öncümüzdeki dönem doğru ilişki tarzını karar altına almıştır. Kitlelerin kalplerini kazanmanın en önemli yöntemlerimiz ve PKK militanlığının da vazgeçilmesi şartlarından biri; halka karşı saygı ve sevgi göstermek. Yeni bir yaşamın temsilcileri olarak halkımızın içerisinde bulundukları gerçeklikten hareketle sevgi ve saygının gereklerini pratikte yerine getirmek durumundayız. Bugün düşünme bile çıplak zorunlu ve bosa çakımadığından —görüldüğü de olsa— daha yunmuş devrimciyi söyletmemiz, yunmuş mücadelemizi soyutlamaya çalışmaktadırlar. Burjuva basını, halka yaklaşımın asalet olması gerektiğini konularında nadir alıcı hocaları yapmaktadır. O halde halkımıza daha büyük bir saygı ve sevgiyle yaklaşmak, sorunlarıyla ilgilenecek, onları mücadeleden uzaklaştırmakla yaklaşımından kaçınmak durumundayız.

Besinci maddede, "Kitleleri kazanmak için propaganda-ajitasyon ve eğitim faaliyetlerini gereken önem verilmesi ve bu çalışmalar sistemi ve örgütü hale getirilmelidir" der ve bunun yanı sıra Konferansımız, "Halkı kazanmak için öne yakın tanımak şarttır. Bu nedenle araştırma ve inceleme süreci yapılmalıdır" hususu karar altına alınmıştır. Eyaletlerimizde kitlelerin genel anlamıyla tanıdığını belirtmekle birlikte, bunun istenilen derinlikten kaçık olduğunu söyleyebiliriz. Mücadelemizin giderlek tüm muntıkala yakınlık kazandı. Bu dönemde köy köy, aşiret aşiret tüm kitleleri her yönüyle tanımının zorunluluğu vardır. Gelişkin yerimil bir faaliyetin ilk koşulu olmaktadır. Elbette ki, burada yeni bir tanıma sürecinden bahsetmiyoruz, daha çok örgütlemeye süreci içinde

kitlelerin daha detaylı ve tüm yönleriyle tanınması için gerekli inceleyiciliğin, araştırıcılığın sergilenmesinden bahsetmekteyiz. Çünkü örgütlenme, propaganda-ajitasyon, görevlendirmelerde genel tanınmaları soyut kalmakta ve bu görevleri yerine getirebilmeleri için özgüllü tanımak gerekmektedir.

Kitle çalışmalarında propaganda-ajitasyon ve eğitim olayı önemli bir yer tutar. Buna sistemlilik kazandırmak, kitlelerin durumuna ve dönemin özelliklerine göre propaganda-ajitasyon yönünde belirlemek, rastgele konuşmalarla ziyade, muntaka bir seyyer ve beraberlik ve hem de bunu en iyi biçimde yapmayı esas almak şarttır. Dağınkı, bölük-pörçük, kitlelerin ilgi sahasını yansıtmayan veya kitleleri kendisine çekmeyen propaganda-ajitasyon kaçınmak gerekmektedir. Yine elimizdeki bu aracı gereken hassasiyetle kullanarak düşmandan daha etkin propaganda gücüne ulaşmak durumundayız. Yazılı araçlarımızı da en verimli tarzda kullanarak propaganda-ajitasyon dilinden dışı dolasmamızı sağlamalıyız. Bir bildirimi okuyan başkasına da okutmasını, bir konuşmasını dinleyen başkasına da aktarmasını sağlayacak güçlüklükte etkileyci olmanın yolu kitlelerin ruhuna hitap etmesini bilmekten geçer.

Oluşturduğumuz çevreleri uygun örgütleniş çalışmalarına alabiliriz. İş koşulları bu 'ni de dikkate alarak gerek komite ve birimlerimiz, gerekse de çevrelerimiz dönem dönem bir araya getirip kısa süreli eğitim faaliyetlerine tabi tutabiliriz. Tabii ki konular, konuma uygunluk arz etmelidir.

VI. Maddesinde, "Halk içerisindeki ilişkileri, ulusal kurtuluş mücadelesinin çıkarları doğrultusunda çözülmemelidir" belirlenmesi bulunmaktadır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin yarattığı ve yaratmaya devam ettiği halkımızın birliğini parçalamak, böylece gücün düşürmek, halkımızı birbirine uğraştırarak, faşist Türk sömürgeçliğinin en çok da bu dönemde başvuracağı bir yöntemdir. Mücadelemizin birlik çabaları, düşmanın vereceği karşılık; parçalamaya olacaktır. Bu da halk arasındaki ilişkileri devrim lehine çizmede daha duyarlı ve politik olmayı bize dayatmaktadır. Özellikle eyaletlerimizde düşmanın bu yönüyle çabaları yoğun. En sıradan bir çabasıki bile, onarılmaz bir ayrılığa, karşıtla dönüşümle istemektedir. Botan alanında aşiretsel yapılar esas alırken, Serhed eyaletimizde ise mezhep ve azınlıklar sorununa ağırlık vermektedir. Ulusal kurtuluşçuluğu, her türlü sorunun merkezize koyarak, tüm kesimlere hitap etmesini bilerek TC'nin bölücü çabalarını bosa çıkarabiliriz. Bunun yanı sıra ilişkileri körükleyip, birliği parçalayan ve bunda asır erden unsurları da uygun yöntemlerle (uyan ve çeşitli cezalandırmalarla) etkisizleştirerek, fırsat tanımamak gerekir. Halk arasındaki ilişkileri çözmek, devrimin çözümleyiciliğinin ve Partimizin devrimci adaletinin en somut, en pratik örnekleri olacaktır.

Botan-Serhed Eyaletleri I. Konferansı, "Esir, şehit ve salarda bulunan devrimcilerin ailelerine sahip çıkılması ve düşmanın bu aileleri ulusal kurtuluş mücadelesine karşı çarkıma çabalarını etkisiz kılınması" da karar altına almıştır.

Karar maddesinde de belirtilen kesim, sömürgeçlik zulüm ve vahşetine en çok maruz kalan kesimi oluşturmaktadır. Yoğun bas-

ık, işkenceler altına alınmakta, sürgünlere tabi tutulmakta ve muazzam olanaksızlıklar ve yoksulluklara başbaşa bırakılmaktadır. Ailelere ilişkilerin geliştirilip, bağların güçlendirilmesi, kalicileştirilmesi gerekmektedir. Yıllardır düşmanca boyun eğmeyen bu kesime gereken destek verilecek, düşmanın onaylamak istediği onunların bosa çıkarması sağlanabilir. İdeolojik-politik olarak gücünün yansısı maruz olanlar da olanaklar dahilinde destek sunulabilir. Tabii ki, burada en önemli bu çevrelerimiz belli bir örgütülüğe kavuşturulması, komiteleştirilmesidir.

IX. Maddesi ise, "Azınlıklar (Arap, Azeri, Türk vb.) yönelik faaliyetler Parti tüzüğü doğrultusunda dikkate alınarak hızlandırılmalı ve bu kesimlerin mücadeleye kazanılmasını" kapsamaktadır. Partimizin azınlıklara ilişkin politikası bulunmaktadır. Eyaletlerimizde azınlıklar da, Türk sömürgeçliğinin baskı ve sömürü politikasından nasibini almaktadır. Dolayısıyla bu durumdaki kurtulmanın yolu Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile beraber olmak ve saflarında yer almak mümkündür. Özellikle son yıllarda bu kesimlerden mücadelemize daha da artan bir ilgi ve sempati söz konusudur. Zaten hemen hemen tüm kesimlerle mücadelemiz arasında köprü rolünü, şehitlerimiz soylu direnişleriyle onaymış ve azınlıklardan olup ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına katılan birçok yoldaşımız böylece kardeşlik bağlarını pekiştirmiştir. Azınlıklara, kardeşlik bağlarını pekiştirme, halkların kardeşliğininin, bağimsızlık ve özgürlüğü yolunun Türk sömürgeçliğine karşı savaşımından geçtiğini kavratmak, bunun için propaganda ve örgütsel çalışmaları ağırlık vermek zorundadır. Böylece hem mücadelemiz için boylesi bir potansiyeli harekete geçirmiş ve hem de TC'nin azınlıklı ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kullanma politikasını bosa çıkarmış oluruz.

Diğer maddede, "Kürdistan'da diğer parçalarındaki halkı kazanma faaliyetine daha fazla önem verilmesi ve ulusal birliği çabalarının yoğunlaştırılması" belirtilmektedir. Kürdistan'da Doğu ve Güney parçasıyla sınır teşkil eden Serhed ve Botan devlet çalışmalarının ulusal birliğe önem taşıdığı rol büyüktür. Her iki parçayla ilişkileri geliştirme, diğer gücünlerin çarpıtılmalarını ve ekmek istedikleri düşmanlık tohumlarını bosa çıkarmak önemlidir. Alanların özgül durumlarını gözardı etmeksizin ulusal kurtuluşçuluğu ve birlikteli çalışmalarına yoğunluk kazandırmak gerekmektedir.

XI. maddede olarak kararlaştırılan husus ise, "Kitlelerin eylemsel faaliyetini pekiştirmek" daha önce belirttiğimiz kitle faaliyetlerini yürütülüp Cephe örgütlenmelerinin geliştirilmesi, aynı zamanda eylemsel faaliyetlerini de, bastıran karmasıkla doğru geliştirilmesini şart koşar. Hem ki ve hem de kentlerde boylesi eylem birlikteliği yaratmakla kitlesel mücadelesinin boyutlandırılmasını içtenlikte durumundayız. Gösteri, yürüyüş, boykot, ayaklanma ve çeşitli düzyekdi eylemlere kadar varmayla başanlı sonuçlardan daha güçlü kazanımlar elde edilir.

Devrim gibi bir eserin sahibi olan kitleler, belirttiklerimizin yanı sıra kültürel ve sanatsal değerlerimizin de kaynağıdır. Bunun da bilincisiz hareket eden Konferansımız, bu değerlerimizin derlenip toplanmasını bir görev olarak yapımın önüne koymuştur.

DEVAM EDECEK

BOTAN VE SERHED EYALETLERİ I. KONFERANS KARARLARI YENİ DÖNEM PRATİĞİMİZİN SORUNLARINA IŞIK TUTUYOR

— I —

Botan-Serhed (Kars-Ağrı) Eyaletleri I. Konferansı 13-15 Aralık tarihleri arasında gerçekleşti. Bu Konferans, temel savaş bölgeleri olan Botan ve Serhed eyaletlerinde, ulusal kurtuluş mücadelemizin geliştirilip güçlendirilmesi açısından son derece büyük bir öneme sahiptir. Bu dercede öneme sahip olan Botan-Serhed Eyaletleri I. Konferans kararlarını bu sayımızdan itibaren yayımlamaya başlıyoruz. Bu kararların sadece Botan ve Serhed eyaletleri açısından değil, diğer eyaletler açısından da bilmesinde ve, alanlardaki çalışmalar için taşıdığı önem küçümsenmez. Bu vesile ile, kararları yayımlamak devrimci mücadelemizin gelişmesi açısından bir görevimizi daha yerine getirdiğimiz inancındayız.

SERXWÊBÛN

Mücadelemin önemli bir aşamasında gerçekleşen Botan ve Serhed Eyaletleri I. Konferansı, geçmiş pratiğimizi değerlendirmeye tabi tutmakla kalmamış, bunun yanı sıra geleceğe yürümeyen, yeni dönemin pratiğini güç kılmının yolunu açmış, perspektif sunmuş; bunları da, aldığı bir dizi kararla somutlaştırmıştır.

Alınan kararlar, esas olarak III. Kongre çizgisinin uygulama alanında gereklilerin yerine getirilmesini içermektedir. III. Kongre çizgisinin alanı taşırlamasını kendisine somutlaştıran Botan-Serhed Eyaletleri I. Konferansı, ulaştığı karar gücü ve aldığı kararlarla önümüzdeki dönem pratiğinde yaşanmasını bulacaktır. Buradan da anlaşılacağı üzere, sorun, kendisini uygulama olarak ortaya koymaktadır. Dönemin ihtiyacına cevap verebilecek ve "Bir parça özgür vatan yaratma"da önemli rol oynayacak olan kararlar, mücadelemizin tüm yönlerini kapsamaktadır. En başlıkların en karmaşasına kadar faaliyetlerimizden birçok alan, kararlarla geçmişten daha çok uygulamaya açılmış durumdadır. Partimizin III. zirvesinde ortaya konulan genel doğrultular ve eyaletlerimizde atfedilen roller esas alınarak Konferansa sunulan kararların onaylanması, yeni dönem çalışmalarımızın özünü de ortaya koymaktadır. Taşığı bu önem açısından ve yine daha güçlü uygulamaya ulaşmanın zorunluluğundan dolayı, Konferansımızın kararlaştırdığı hususları açmamak gerekir.

1- Partî örgütlenişinin geliştirilmesine ilişkin

Halkımızın tarih boyunca büyük acılar çekmesinin, azgın baskı ve sömürü çenderesinde tutulmasının nedenlerinin başında gerçek önderlerin kavuşamamasının geldiği bilinmektedir. Bu konuda herhangî bir miras devralmayan Partimiz, halk tarihimize ilk kez siyasal anlamda çağdaş önk bir güç olarak ortaya çıkmıştır. Öncülük konusunda yaşanan olumsuzluklar ve halkımızın yaşadığı durum, öncülüğü bu o kadar daha zorunlu kılmaktadır. Dolayısıyla yapmamak için canlarını hava ve aya ya duydukları ihtiyaç kadar halkımız da öncüyle ilgili duyduğumuz. Partimiz, ortaya çıkışıyla beraber bu ihtiyacı karşılayarak vermiş mücadelesinde olduğu ve büyük oranda da bunu vermiştir. Bunun sonucudur ki, günümüzde PKK öncülüğünü geliştirmekteki ısrar, ürünüleri vermektedir. Zemin ve koşulları olumsuzlaştıran rağmen, olumu bir geliş aşırı izleyen öncümüz, gelinen aşamada

sadece Kürdistan proletaryası ve halkı için değil, aynı zamanda dost-düşman birçok güç tarafından da kabul görmüş ve saygınlık kazanmıştır.

Uzun yılların mücadelesi sonucu ülkemizde öncünün yaratılması elbette ki büyük bir olaydır. Fakat şu da teahhüd edilmelidir ki, öncünün yaratılmasıyla her şey bitmemiştir. Bunun tüm toplumu ayıklandırması, onun derinliklerini nüfuz etmesi; geçmişe, eksiye karşı savatıldığı oranda yenileye ulaşması, bunu kendinden başlatarak tüm topluma egemen kılması asıl görevlerindendir. İşte bugün bizim de içerisinde bulunduğumuz süreçte kendisini dayatan budur. Kürdistan'da öncüyü yaratma aşaması geride bırakılmıyor. Aynı zamanda öncünün kendisini kanıtlama evresi de geride bırakılmıyor. Gelinen aşamada elde edilen kazanımlar temelinde öncünün somut, maddi bir otorite gücü olarak pratiğe yansımalarıdır.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, her geçen gün gelişmekte, düşmana önemli darbeler vermektedir ve temelde bir bütüne kaydetmektedir. Gelişmeler ne kadar hızlı ve güçlü olursa olsun öncünün rolü azalmamakta, tam tersine daha da önem kazanmaktadır. Kaldı ki, hiçbir şeyin kendidliğini gelmişime inkılabımda; Kürdistan'da en baskı gelmişime sağlanmasında bile öncünün belirleyici rolü oynadığı tarihten günümüze kadar açıktır. Bu hususlar da dikkate alındığında, gelişmelerin düzeyi ne denli gelişkin olursa olsun, öncünün rehavete kapılması, kendisinin yadamaı düşünülmez. Demek oluyor ki, bizde gelişmelerin büyüklüğü, öncüye daha da büyümeyle dayatıyor ve aynı zamanda bunun olanağında da sunuyor. Geçmiş mücadelede pratiğimiz ile ele aldığımız, yaşanan gelişmelerin büyüklüğüne eşlik eden bir örgütlülüğe karşılık verimideği görülmektedir. Ideolojik-politik anlamda yetişkinleşen ve güçlü siyasal gelişmelerle yol açan öncüye örgütsel verimlilik alanı gereken karşılığını verimlilik alanı sorunlarımızdan olup, sorunların düğüm noktasıdır. Partî örgütlenişinin etkinleşmeye doğru adım attığı her süreç gücü gelişmeler yaratırken, kritik durumda ise tıkanmaları ve krizler kendisini dayatıyor.

Gerek ülke genelinde ve gerekse eyaletlerimizde olduğu gibi, geçmiş pratiklerde içerisinde düğülen ve belirlenmiş hata, Partî örgütlenişin oluşturmamasıdır. Taasitıyla, tutucu yöntemler buna gereken önemi vermeyerek kendidğini denilebilir birakmış ve daha sonraki aşamalarda da, esas itibarıyla bu durum aşımıştır. Partî çekir-

dekleri alanlara serpiştirilmiş, ama hem birim düzeyinde ve hem de merkezî düzeyde gereken işlemleri, koordinasyon ve denetimle kavuşturulmadığından kurumsallaşmaya gidilememiştir. Böylece örgüt adına örgütsüzlük, öncü adına öncülüktür azan durumlar ortaya çıkmıştır. Yöntemler düzeyinde yaşanan proletarya dışıllık ve Partî kadrolarının çizgi devrimciliğini temsilde içine düştükleri zayıflık ve yetersizliklerin sonuçları pratikte olumsuzlukları doğurmuş, bu da örgütsüzlüğün kaynağına dönüşmüştür. Kürdistan'ın her alanında yaşananlar genişleyen mücadelemizin derinliğine de getirilerek maddi bir güç olan örgütlenmede ifadesini bulması kaçınılmazdır. Tabii ki, bunun yolu da öncünün iç örgütlenmesini yaratmasından geçmektedir. Geçmiş mücadele pratiklerimizden çıkarılan ders ve deneyimleri biriktire, önümüzdeki dönemin görevlerini de gözönüne alan Botan ve Serhed Eyaletleri I. Konferansı, eyaletlerimizde somutunda Partî örgütlenişinin geliştirilmesine ilişkin olarak

başarısızdaki dengeli kurmak ilk adım olmasına karşın, bu her şey değildir. Tersine bir başarıdır. Daha önceleri de çeşitli atamalar yapılmıştı, fakat görev ve işbirliği netleştirilmediğinden, işbirlikçi dağınık ve atıl kalmıştı. Burada atanan birimlerimiz, görevlerini somut ve net kavramak, görevleri üzerinde bu yönlü eğitimlerini sağlamak, bunu da yetki ve sorumlulukla bütünleştirmek önem arzeden diğer bir husustur. Birimlerin atlanması ve işlemleri kavuşturulması faaliyetlerimizde esas bir yönüdür. Kitlelerle bağlanarak, savasın geliştirilip savas biriktilerinin büyümesi, alt Partî örgütlenişin oluşturmaları, düzenli işlemleri kavuşan alan yöntemlerini belirler. İşte buradan bağlanmanın nedeni budur. Eyaletlerimizde öncü en üst düzeyde örgütlenmelidir, çünkü gelişmelerin önü de açılmaz. Aksini iddia etmek yanlıttı olduğu kadar öncünün rolünü yadsımadır da. Partî Önderliği, öncünün örgütsüzlüğünü ön açtığı sonuçları şöyle ortaya koymakta-

yanılemeyi sağlaması şarttır. Bu birikimimizin kendisini yetkinleştirecek yetkinleştirme görevi varken, salt bunlarla yetinmeyerek devrimin kanunlarını yaratmak, adayları ortaya çıkarmak ve bunun için gereken pratik adımlar geliştirmek durumundadır. Hem yetkinleştirerek, hem deneyimleri yetkinleştirerek ederek kadro ihtiyacını karşılamak ve doğabilecek muhtemel boşlukları doldurmak için öncülükteki tıkanmaları önlemek gerekmektedir. Tabii ki bu, aynı zamanda yedekli kadroların bir gereği de olmaktadır. Bunun yanı sıra geçmişte birçok hata ve yetmezlik görüldüğü bir sahada da, kadrolara ilgilenecek, taysin, terfi ve görevlendirilmedi. Yaşanan istemsizlik, yaklaşımlardaki ölümsüzlük tayin ve terfilerde de birçok dengesizliklere yol açabilmıştır. Buna dümmek için soruna Partinin militan öncüleri doğrultusunda sağlamak ve tayinliyetleri eleştirellemiş esastır.

İçten ve dıştan Partiyi yönelik bir yönüyle, yıkıcı, bozucu çabaların olduğu görüldü ve yaşanıyor. Gelen bu saldırılar, kadroların zayıflıklarından kendilerini zemin oluşturdular. Yaşanan Konferans sürecinde beraber tüm kadrolar düğman saldırılarına zemin sunan özelliklerini, zayıflıklarını ortaya koyarak özeleştirellemiş geliştirdiler ve bunları mahkum ettiler. Dolayısıyla güçlü öncüler, örgütleyiciler olabilmeleri, Partiyi iç ve dış düğman saldırılarından koruyabilmeleri için, verilen özeleştirellemelerin gereklerini pratikte yerine getirmekten geçiyor. Su hususa da dikkat etmek gerekir ki, özeleştirel süreçlerin yoğunca yaşayıp bunun gereklerini doğru devrimci temellerde yerine getirmeyen ve kendi pratiğinde yanlışlayan arkadaşlara karşı da sürekli uyarıcı olmak ve bu tür durumların tekrarlınmaması için de çeşitli önlemler almak gerekmektedir. İçerisinde girdiğimiz dönemin hassasiyeti, geçmişin hatalık ve yetmezliklerini alt etmeyecek dardecederdir. Ve her günden daha çok bugün çizgi devrimcilikinde ısrarı ve kendi pratiğinin yetkin uygulayıcıları olan kadrolara ihtiyaç duyulmaktadır. PKK militanlığının olduğu gibi, Konferansımızın da bir gereği olarak her türlü proletaryayı dışı özellikten arınma ve güçlü militan öncülerin oluşma birincil ilacımızdır bir emirdir. Çünkü Partiyi her türlü tehlikeden korumak, halkı örgütleyecek güçlü kadrolara ihtiyacı vardır. "Partî çekirdek, politikayı önleyen yaşıyan kısım demektir. Politika, toplumun, halkın genel çıkarlarının en üst düzeyde yansması, yücemesi demektir. Bu taspinin esas alınması ve bunun kadrolarca temsilinin sağlanması gerekir. Açça çıkmış ki, birçokumuzun çekirdek adı altında uyguladığı yöntemler, eski yöntemlerdir. Oysa hiçbir devrimci hareket kadrolar bir öncüler birliğine sahip olmadan yol alamaz. Yeni her devrimci hareketin sağlam bir politik kadrosu olmadan, bir kumandanla olamaz gelişemez." (P. Örg. Rapor, say. 48-50) Partî Önderliğinin de belirttiği gibi, mücadelemizin boyutlanması; halkın, Partinin çıkarlarını esas alıp bunu her türlü bireysellikten, geçmişin kanunlarından uzak en üst düzeyde

Konferansa katılan delegelerden bir grup...

su kararları almıştır:

Her şeyden önce eyalet örgütlenişinin oluşturulup yetkinleştirilmesi büyük öneme sahiptir. Eyaletler genelinden başlayarak üstten alta doğru bölgelere, mintakalara kadar örgüt ağlarını oluşturmak gerekmektedir. Alanlarımızda sağlam, kalıcı kurumsallaşmalar yaratılıp yetkinleştirilmediği müddetçe çalışmalarımız sürekli tıkanma, kısır döngü içinde kalma ve geçici olma durumunu arzedecektir. Partî taktiklerinin uygulanması, eyaletlerimizde ulusal kurtuluş mücadelesinin dönemin özelliklerine uygun tarzda örgütsel ve eylemsel alanda geliştirilmesi belirtilen kurumsallaşma yakından bağlıdır. Geçmiş pratiğimizden çıkardığımız dersler de bize göstermektedir ki, sağlıklı işleyen yönetim gücü olmaksızın ne kadar fedakarlık yapılsa yapılsın istenilen başarı sağlanamaz. Eyalet ve bölge örgütlenmeleri üzerinde ciddiyyete durulması gereken hususlardır. Alanlarımızda faaliyet yürüten güçlerimiz bir kitle olmaktadır çıkıp somut görevleri iflariğe kavuşan kurumlara dönüştürmek, için ilk adım olmaktadır. Bölgelere yönelik komitelerin atamak, gövdeye

dir: "Örgütlenmenin yaratıcı gücü olduğunuz halde örgütsüzlüğün kaynağına dönüşüyorsunuz. Hem siyasî, hem askeri, hem cephesel örgütlenmelerin gelişmesinin kaynağı, öncünün kendî örgütsüzlüğünde yatar." (Politik-Örgütsel Rapor, say. 50) Buradan da anlaşılacağı üzere, öncü en güçlü tarzda kendisini örgütleyerek örgütlenmenin kaynağı olduğu noktada devrim motor gücü olabilir, tüm devrim örgütlerini yaratılabilir ve kitleleri bu uğurda seferber edebilir. Sorunun burası, eyaletlerimiz açısından yönetim sorunudur. Öncüye bu anlamda rolünün oynatılması sorunudur.

Öncünün örgütlenilip güçlendirilmesinde temel sorunlarımızdır, kadrolar sorunudur. Güçlü kadro demek güçlü örgütlenme, güçlü örgütlenme de daha güçlü Partî demektir. Hem geçmiş, hem de en son taltimatlarla Partî Önderliği, sorunun önemi ve güncel anlamını tüm yönleriyle koymaktadır. Önümüzdeki dönemde kadroların atıl bırakılmaması, dönemin görev ve sorumluluklarını omuzlamak üzere yetkilendirilmesi gerekmektedir. Mevcut kadro birikimimiz sürekli kendisini eğiterek